

ROČENKA 2020

**SDRUŽENÍ SPORTOVNÍCH SVAZŮ
ČESKÉ REPUBLIKY, z.s.**

U Pergamenky 1511/3, 170 00 Praha 7
tel: 266 722 111
tel: 266 722 210
fax: 266 722 209
http://www.sporty-cz.cz
e-mail: sekretariat@sporty-cz.cz

**ČESKÁ ASOCIACE AKADEMICKÝCH
TECHNICKÝCH SPORTŮ, z.s.**

U Pergamenky 1511/3, 170 00 Praha 7
tel: 266 722 206
fax: 266 722 209
http://www.caats.cz
e-mail: ertlova@sporty-cz.cz

ČESKÝ KYNOLOGICKÝ SVAZ, z.s.

U Pergamenky 1511/3, 170 00 Praha 7
tel: 773 433 475
http://www.kynologie.cz
e-mail: Ondrej.siska@kynologie.cz

ČESKÝ RADIOKLUB, zapsaný spolek

U Pergamenky 1511/3, 170 00 Praha 7
tel: 266 722 240
QSL služba: 266 722 253
http://www.crk.cz
e-mail: crk@crk.cz

**MORAVSKOSLEZSKÝ KYNOLOGICKÝ
SVAZ, z.s.**

Újezd u Rosic 141, 664 84 Újezd u Rosic
tel: 602 786 002
http://www.msks.cz
e-mail: tajemnik@msks.cz

**SDRUŽENÍ HASIČŮ ČECH, MORAVY
A SLEZSKA**

Římská 2135/45, 121 07 Praha 2
tel: 222 119 501
http://www.dh.cz
e-mail: kancelar@dh.cz

**SVAZ BRANNÉ-TECHNICKÝCH SPORTŮ
ČESKÉ REPUBLIKY, z.s.**

U Pergamenky 1511/3, 170 00 Praha 7
tel: 266 722 221
tel: 220 809 588
http://www.sbtscz.cz
e-mail: sekr@sbtscz.cz

SVAZ ČESKÝCH POTÁPĚČŮ, z.s.

Na Strži 9, 140 00 Praha 4
tel: 241 445 803
mobil: 603 419 283
http://www.svazpotapecu.cz
e-mail: diver@svazpotapecu.cz

**SVAZ POTÁPĚČŮ MORAVY A SLEZSKA,
zapsaný spolek**

Horská 12, 616 00 Brno
sekretariát:
Štefánikova 9a, 602 00 Brno
tel: 602 703 682; 602 703 672
http://www.spms.cz
e-mail: sekretariat.spms@svazpotapecu.cz

**SVAZ MODELÁŘŮ
ČESKÉ REPUBLIKY, z.s.**

U Pergamenky 1511/3, 170 00 Praha 7
tel: 266 722 222
tajemník: 777 767 788
http://www.svazmodelaru.cz
e-mail: info@svazmodelaru.cz

SVAZ VODÁKŮ ČESKÉ REPUBLIKY, z.s.

U Pergamenky 1511/3, 170 00 Praha 7
tel., fax: 266 722 223
http://www.kanoe.cz
e-mail: svocr@volny.cz

SVAZ VODÁKŮ MORAVY A SLEZSKA, z.s.

Komenského 31, Lhota,
747 92 Háj ve Slezsku
náčelník: 603 416 115
http://www.svms.biz
e-mail: svms@svms.biz

**SVAZ VOJÁKŮ V ZÁLOZE
ČESKÉ REPUBLIKY, z.s.**

U Pergamenky 1511/3, 170 00 Praha 7
tel: 266 722 230
tajemník: 775 145 736
http://www.svz-cr.cz
e-mail: svz-cr@svz-cr.cz

**SVAZ ZÁCHRANNÝCH BRIGÁD
KYNOLÓGŮ ČR, z.s.**

Stroupečská 1575, 438 01 Žatec
prezidentka: 605 980 513
http://www.zachranari.cz
e-mail: sabatova@zachranari.cz

**ÚSTŘEDNÍ AUTOMOTOKLUB ČESKÉ
REPUBLIKY, z.s.**

Na Strži 1837/9, 140 00 Praha 4
tel: 261 104 281
tel: 261 104 302
tel: 261 104 316
fax: 261 104 278
http://www.uamk-cr.cz
e-mail: uamk@uamk-cr.cz

**ZÁLESÁK – SVAZ PRO POBYT
V PŘÍRODĚ, z.s.**

Lidická 4, 602 00 Brno
tel: 545 575 504
tel: 736 488 430
http://www.zalesaksvaz.cz
e-mail: zalesak@zalesaksvaz.cz

OCRA CZ z.s.

U Křížku 547, 273 61 Velká Dobrá
tel: 775 994 445
http://www.ocra-cz.cz/
e-mail: info@ocra-cz.cz

ČESKÁ ASOCIACE PARKOURU, z.s.

U Pergamenky 1511/3, 170 00 Praha 7
tel: 608 490 636
https://www.capk.cz/
e-mail: info@capk.cz

**ČESKÁ FEDERACE OKINAWA
KARATE A KOBUDO, z.s.**

Ledečská 3028, 580 01 Havlíčkův Brod
tel: 608 764 647
https://www.shuri-te.cz/
e-mail: sensei@shuri-te.cz

ASOCIACE ČESKÝ GYMNATHLON, z.s.

U Pergamenky 1511/3, 170 00 Praha 7
tel: 603 414 138
https://www.gymnathlon.cz/
e-mail: info@gymnathlon.cz

Vážení sportovní přátelé,

rok 2020 se zapíše nejen pro sport, všechny sportovní organizace, počínaje kluby až po vedení sportovních svazů, ale také pro celou naši společnost jako doba, která přinesla zlom v našem dosavadním životě. Všichni si uvědomujeme, snad ještě více než kdy jindy, jak důležité je zdraví, životní styl a pohyb, kdy dobrá zdravotní kondice je jedním z důležitých předpokladů, jak překonat nástrahy, kterými jsme téměř po celý rok procházeli.

Svým významem byl pro nás rok 2020 důležitý i proto, že jsme bilancovali 30 let novodobé historie a vývoje naší organizace, kterým za toto období prošla. Ne vždy se vše dařilo podle našich představ, na této cestě leží mnoho vydařené práce, medailových úspěchů, ale i slzy neúspěchu našich sportovců, kteří znovu vstali a snažili se dále o dobrý výsledek, kterého pak třeba nedosáhli ve sportu, ale díky němu v jejich běžném životě.

Vraceli jsme se zpět a hodnotili entuziasmus a miru volného času lidí, kteří velice často bez jakéhokoliv finančního ocenění trávili svůj čas s dětmi, mládeží a snažili se jim vštípit sportovní návyky, dodržování regulí a naučili

je mnohým technickým dovednostem, které často mladé generaci tolik chybí.

Měli jsme v úmyslu při příležitosti třiceti let našeho novodobého působení ocenit alespoň některé z nich na slavnostním jednání Rady Sdružení v listopadu roku 2020. Setkání s oceněnými osobnostmi z řad svazů i Sdružení samotného se z důvodů, které netřeba specifikovat, uskutečnit nemohlo, ale určitě jej budeme realizovat, jak jen to situace dovolí.

Velkými změnami prošlo v roce 2020 i institucionální zajištění sportovní oblasti. Dočkali jsme se toho, že sport jako takový má v souladu se zákonem o podpoře sportu samostatný orgán – Národní sportovní agenturu. Do tohoto počínání vkládají všechny sportovní subjekty velké naděje a věříme, že podmínky pro sportovní činnost a její finanční zajištění bude do budoucna pro nás všechny příznivé.

Závěrem bych všem rád popřál pevné zdraví, dobrou fyzickou kondici, spokojenost a přes všechny nepříjemnosti i zachování si psychické pohody a optimismu. SPORT a SPORTOVÁNÍ k tomu dávají všechny předpoklady!

JUDr. Ing. Zdeněk Ertl

předseda

Sdružení sportovních svazů
České republiky, z.s.

NAŠI PARTNEŘI

Publikaci 2020 vydalo Sdružení sportovních svazů České republiky, z.s.; U Pergamenky 1511/3, 170 00 Praha 7 – Holešovice, jako metodickou pomůcku pro funkcionářský aktiv členských svazů Sdružení.

Grafická úprava: Jana Martinásková, tisk: Tiskárna Macík, Sedlčany

Texty a fotografie poskytl jednotlivé členské svazy Sdružení sportovních svazů České republiky, z.s.

Výtisky jsou neprodejně.

SDRUŽENÍ SPORTOVNÍCH SVAZŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Sdružení sportovních svazů České republiky, z.s. (dále jen Sdružení) je s aktuálním počtem přesahujícím 560 000 členů (ve sdružených spolcích – svazech) druhou největší sportovní střešní organizací v zemi. V současnosti **sdružuje šestnáct plně rovnoprávných členských svazů a čtyři svazy se statutem přidruženého člena.** Patnáct z těchto svazů jsou zakládající svazy našeho Sdružení.

V této Ročence se Vám jich představí sedmáct. Dva zatím naposledy přijaté svazy, **Česká federace okinawa karate a kobudo** a **Asociace Český Gymnathlon**, přijaté do Sdružení v září 2020, si můžete přiblížit na našich webových stránkách. V listopadu 2020 se mezi členské svazy Sdružení opět přidal i **Aeroklub České republiky** a to na základě revokace usnesení z roku 2017, v němž AeČR ze Sdružení vystoupil.

Ve sportovních klubech našich svazů se provozují zejména **neolympijské sporty** (motorismus, rafting, sportovní modelářství, potápění, sportovní kynologie, plavání s ploutvemi aj.), ale setkat se v nich můžeme také se sportovními **disciplínami zařazenými do programu zimních i letních olympijských her** (biatlon a sportovní střelba jsou součástí sportovní činnosti České asociace akademických technických sportů a disciplína BMX – bikros se provozuje v některých klubech Ústředního automotoklubu ČR).

Ve všech sportovních odvětvích, která lze v rámci našich svazů provozovat, se členové svazů každoročně účastní vrcholných mezinárodních akcí, jako jsou světová mistrovství, mistrovství Evropy, světové či evropské poháry aj. A že v těchto sportech **patří naši sportovci mezi absolutní světovou elitu**, o tom svědčí počet medailí získaných na těchto akcích v letech 2003 (od kdy se evidence medailí sdružených svazů vede) až 2019. Jedná se o opravdu úctyhodný počet cenných kovů (viz tabulka – *Přehled výsledků reprezentace v letech 2003–2019*).

SVČR

Naše svazy, ale také samotné Sdružení, se zaměřují zejména na **každodenní pravidelnou činnost klubů** v rámci celé ČR. Zaměřujeme se především na **rozvoj mládežnické-**

ho a amatérského sportu, ale samozřejmě také na **výkonnostní sport**. Nabídka sportovních aktivit našich svazů i Sdružení je velmi **pestrou směsí nejen technických disciplín**

PŘEHLED VÝSLEDKŮ REPREZENTACE 2003–2019

ROK	ZLATO	STŘÍBRO	BRONZ	CELKEM
2003	37	46	52	135
2004	44	40	28	112
2005	56	36	46	138
2006	41	47	51	139
2007	52	54	40	146
2008	41	47	47	135
2009	46	56	50	152
2010	48	53	52	153
2011	37	40	40	117
2012	92	60	65	217
2013	100	128	94	322
2014	83	79	62	224
2015	93	58	60	211
2016	89	90	76	255
2017	73	82	76	231
2018	106	74	79	259
2019	86	73	59	218
CELKEM	1124	1063	977	
CELKOVÝ POČET MEDAILÍ				3164

SHČMS 2016

a není určena pouze evidovaným členům, ale také široké veřejnosti, kterou se snažíme do těchto aktivit zapojit.

O atraktivitě našich sportů, jejich nevýhodou je bohužel finanční náročnost na technické vybavení, které tyto sporty vyžadují, ale svědčí **velký zájem dětí a mládeže**, jejichž počet v našich svazech každoročně stoupá (viz tabulka – *Přehled členské základny 2020; bez přidružených členských svazů a AeČR*).

Naše sportovní svazy spolu se svými kluby **patří k velmi uznávaným pořadatelům významných světových akcí**, jejichž organizaci jim mezinárodní federace příslušných sportů opakovaně svěřují.

Za zmínku v tomto směru určitě stojí skvěle zorganizované **MS v agility** z roku 2017 v Liberci, **MS v požárním sportu dorostu a juniorů** ve Svitavách z roku 2014, o dva roky později hostila Ostrava **MS v požárním**

sportu všech věkových kategorií, v roce 2009 se také v Ostravě konala **Mezinárodní hasičská soutěž CTIF**, tzv. hasičská olympiáda. V roce 1999 SVoČR uspořádal **ME v raftingu** v Praze a v letech 2003 a 2012 byla Vltava u Lipna svědkem **světového a evropského šampionátu raftařů**. Hned třikrát zavítalo do ČR **MS družstev záchranných psů** a to v letech 2011 (vůbec první MS tohoto druhu), 2014 a naposledy zatím v roce 2018. V roce 2004 byl SBTS ČR spolupředatelem **ME v praktické střelbě** v Opařanech, ČAATS pak v roce 2002 spolupředala vůbec první **AMS ve sportovní střelbě** v Plzni. Kynologové pak kromě desítek světových a evropských šampionátů, které během posledních let v kynologickém sportu hostili, pořádají také největší světové výstavní akce. **Světová výstava psů** se v Brně uskutečnila v roce 1966 a 1990. A do Brna se opět vrátí na podzim roku 2021. Mimo jiné pak Brno v roce 2014 hostilo i Evropskou výstavu psů.

V tomto výčtu bychom mohli pokračovat dále. Řádky výše však ukazují, že nejen samotní sportovci svazů, ale i svazy samotné svými sportovními i „pořadatelskými“ výkony napomáhají jak k propagaci českého sportu, tak k **propagaci celé ČR ve světě**.

Rok 2020 nebyl nejen ze sportovního pohledu rokem zrovna vydařeným. Celosvětová pandemie nemoci covid-19 přinesla zmatky a omezení i do běžného života. Sdružení však v tomto roce, bez ohledu na situaci, završilo **30 let svého novodobého působení na české sportovní scéně**. Historický vývoj druhé největší sportovní zastřešující organizace u nás přináší následující stránky. A za svou historii se v této Ročence ohlíží i naše členské svazy. ■

PLÁNY SDRUŽENÍ PRO ROK 2020

Uspořádání oslav 30 let novodobého působení Sdružení na české sportovní scéně v náhradním termínu.

HISTORIE SDRUŽENÍ SPORTOVNÍCH SVAZŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Sdružení sportovních svazů České republiky slavilo v roce 2020 výročí 30 let novodobého působení na české sportovní scéně. Jeho historie je však podstatně delší a sahá už do období krátce po 2. světové válce. Počátky dnešního Sdružení jsou úzce spojeny se Svazem, jehož je Sdružení právním nástupcem.

SVAZARM – SVAZ PRO SPOLUPRÁCI S ARMÁDOU (1951–1990)

Svaz pro spolupráci s armádou (Svazarm) vznikl v roce 1951. Ještě před samotným vznikem Svazarmu ale fungoval Svaz brannosti. Ten byl ustanoven dekretem prezidenta republiky v říjnu 1945. Byl pokračovatelem řady sportovních odvětví z předmnichovského období, které měly ve své náplni brannou činnost. Fungoval do roku 1949, kdy byl zrušen.

Dne 2. listopadu 1951 byl tehdejšími Národními shromážděním přijat zákon č. 92/1951 Sb. O branné výchově. Na jeho základě pak byl ustanoven Svazarm, jehož ustavující schůze se sešla o tři dny později, tedy 4. listopadu 1951. Cílem Svazarmu bylo koordinovat činnost organizací, které měly v náplni své činnosti branné prvky. Ve svých počátcích byl Svazarm vystaven na základě kolektivního členství. Jeho kolektivními členy byly Dobrovolný svaz lidového motorismu, Dobrovolný svaz lidového letectví, Československá obec sokolská, Československý svaz hasičstva, Československý červený kříž, Sdružení československých amatérů – vysilačů, Svaz chovatelů poštovních holubů, Kynologická jednota, Československý svaz mládeže a Lidové milice.

Svazarm byl v té době koordinačním orgánem těchto organizací a jeho hlavní náplní měla být branná výchova. Už o rok později bylo rozhodnuto přejít z kolektivního členství na členství individuální, k čemuž došlo 16. listopadu 1952. Od této chvíle byl jednotnou masovou brannou organizací s individuálním členstvím.

V tomto pojetí se Svazarm zaměřoval na přípravu branců, výcvik záloh, přípravu obyvatelstva k civilní obraně, ale také na široce pojetý branný sport pro všechny. Sportovní činnost byla základem zájmové činnosti Svazarmu. Tehdejší vláda dokonce svým usnesením č. 4/86 uložila Svazarmu zvýšení dosavadního podílu na masovém rozvoji tělesné výchovy, sportu, turistiky a branně-technických sportů.

Zájmová sportovní činnost byla ve Svazarmu organizována v oblastech motorismu, střelctví, biatlonu, letectví a parašutismu, modelářství, radioamatérství, elektroniky, potápěčství, vodáctví a kynologie. Nejpočetnější členskou základnu měl motorismus, kterému se např. v roce 1988 věnovalo na 379 000 členů Svazarmu. Druhým nejpočetněji zastoupeným sportem byla sportovní střelba, jejíž členská základna ve zmíněném roce čítala 356 000 sportovců. Modelářská členská základna měla na

74 000 členů, letců a parašutistů bylo v této době kolem 25 000, potápěčským disciplinám se věnovalo na 37 000 členů Svazarmu a téměř 46 000 bylo ke konci 80. let 20. století kynologů. Na konci 80. let 20. století měl Svazarm více než jeden milion členů, z toho více než 650 000 bylo z ČR.

Svazarm mimo jiné odpovídal za vrcholový sport a státní reprezentaci branných sportů. A že byli sportovci v těchto odvětvích nadmíru úspěšní, o tom nelze pochybovat. Např. mezi lety 1983–1987 získali reprezentanti Svazarmu 331 medailí na světových a evropských soutěžích. A mezi úspěchy sportovců tehdejšího Svazarmu nechyběly ani olympijské úspěchy. Sportovní střelci získali na olympijských hrách (do zániku Svazarmu) celkem 7 cenných kovů. Zlaté medaile vybojovali Jan Kůrka v roce 1968 na OH v Mexiku, Josef Panáček v Montrealu v roce 1976 a Miroslav Varga na OH v jihokorejském Soulu v roce 1988. Stříbrné medaile z olympiády mají Otakar Hořínek (1956, Melbourne), Ladislav Falta (1972, Mnichov) a Miroslav Bednařík (1988, Soul). V roce 1964 v Tokiu pak Lubomír Nácovský vybojoval bronz.

Oproti vrcholovému sportu stál sport masový, reprezentovaný ve Svazarmu např. pravidelně pořádaným Dukelským či Soko-

lovským závodem branné zdatnosti. Těchto závodů, během kterých na různé dlouhé trati čekaly na hlídky žen a mužů různá stanoviště např. se střelbou ze vzduchovky, se pokaždé účastnily desítky až stovky tisíc závodníků.

Listopadové události roku 1989 přinesly významné společenské změny, které se samozřejmě dotkly i Svazarmu...

STSC ČR – SDRUŽENÍ TECHNICKÝCH SPORTŮ A ČINNOSTÍ ČESKÉ REPUBLIKY (1990–2003)

Devatenáct sportovních svazů, které byly před listopadem 1989 administrativně zahrnuty do Svazarmu a neměly tak možnost se plně samostatně rozvíjet, z oblasti letectví a parašutismu, motorismu, sportovní střelby, biatlonu, branně-technických sportů, kynologie, radioamatérství, sportovního modelářství, potápění, vodáctví, pobytu v přírodě a vysoškolského technického sportu, vytvořilo dne 18. března 1990 Sdružení technických sportů a činností České republiky (STSC ČR).

Všechny odbornosti Svazarmu se po roce 1989 registrovaly jako samostatné právní subjekty. STSC ČR bylo ustanoveno na mimořádném sjezdu Svazarmu, který se uskutečnil právě 18. března 1990 v Jindřichově Hradci. Na přechodné období (do vytvoření nové organizační struktury STSC ČR) byl ustanoven Výkonný výbor STSC ČR, který měl zabezpečit přechod Svazarmu na novou organizaci a byl pověřen také delimitací majetku zaniklého Svazarmu nově vzniklým sportovním svazům.

V roce 1990 byl ukončen výcvik branců, za nějž Svazarm mimo jiné odpovídal, byla započata privatizace autoškol (od roku 1951 Svazarm autoškoly spravoval) i všech dalších hospodářských zařízení. Byla také ukončena činnost krajských a okresních výborů. Všichni pracovníci Svazarmu byli propuštěni (Výkonný výbor STSC ČR měl vytvořit novou organizační strukturu STSC ČR a v tomto směru měl zajistit také personální zajištění a to nejpozději do 31. dubna 1990) a nově vzniklé sportovní svazy si pak své zaměstnance již zajistily samostatně.

Na mimořádném březnovém sjezdu bylo pak mimo jiné schváleno programové prohlášení STSC ČR. To mělo za cíl vytvořit předpoklady pro úspěšné zvládnutí přechodného

období a také konsolidaci nově vzniklých svazů i STSC ČR samotného nejpozději do konce ledna roku 1991. Kromě nástupnictví po Svazarmu v něm bylo uvedeno např. že STSC ČR vychází z kladných zkušeností, které přispěly občanům a mládeži k získání technických vědomostí i k získání sportovních úspěchů doma i v zahraničí. Byla zdůrazněna dobrovolnost a suverenita nově ustavených svazů a možnost volby a využití vlastních cest i formou rozvoje jednotlivých sportovních odvětví v rámci těchto svazů. Svazy se pak orientovaly na rozvoj zájmové činnosti. Sportovní svazy se po zániku Svazarmu federativně rozdělily na české a slovenské, některé z nich se pak ještě rozčlenily v rámci jednotlivých národních organizací.

Programové prohlášení, definitivně přijaté Národním kongresem STSC ČR v prosinci 1990 (na tomto kongresu byly přijaty i nové stanovky STSC ČR a ustavena Rada STSC ČR jako nejvyšší orgán), obsahovalo i hlavní poslání nově vzniklé organizace, kterým bylo kvalitní sportovně-technické využití volného času nejen mládeže, ale i všech ostatních občanů formou zájmové, rekreační a soutěžní činnosti. Uvádělo se zde také, že STSC ČR je volným spojením samostatných zájmových svazů (či asociací), které navazují na odbornosti Svazarmu nebo je nově ustavují. Obsah, formy a rozvoj zájmové sportovní či branně-technické činnosti byly na základě programového prohlášení výhradní záležitostí jednotlivých svazů. STSC ČR mělo plnit funkci pomocného, servisního orgánu pro činnost svazů zaměřenou na součinnost s republikovými orgány a ostatními sportovními či společenskými organizacemi v zemi.

Dle delimitačních pokynů se majetek, který využíval ke dni mimořádného sjezdu Svazarm a jeho organizace, stal vlastnictvím nástupnických organizací, tedy svazů a STSC ČR.

Činnost STSC ČR se v průběhu 90. let 20. století postupně vyprofilovala k výrazně sportovnímu zaměření. Zároveň se snížil také počet členských svazů. Z původních devatenácti se po období konsolidace ustálil počet členských svazů sdružených v STC ČR na šestnácti.

Prvním předsedou nově vzniklého STSC ČR byl v Jindřichově Hradci zvolen Ing. Petr Kratochvíl. Toho krátce po vzniku samostatné České republiky v roce 1993 vystřídal

Ing. Hynek Kohl, který pokračoval v započaté cestě konsolidace.

Na konci 90. let 20. století, tedy po období konsolidace, se stabilizovala členská základna STSC ČR, kdy bylo v šestnácti členských svazech organizováno více než 280 000 členů ve zhruba 2500 klubech. Sportovní svazy se orientovaly zejména na vytváření podmínek pro sportovní vyžití zájemců o technické sporty a především pak na ty z řad dětí a mládeže. Za přispění státních dotací se podařilo rekonstruovat některé sportovní areály nebo dokonce získat nové a také přenést těžiště péče o ně ze STSC ČR na svazy a jejich kluby.

Do nového tisíciletí vstupovalo STSC ČR s cílem koordinovat součinnost, vzájemné vztahy a zájmy členských svazů ve prospěch celkového rozvoje a spolupracovat s ostatními sportovními organizacemi.

V roce 2000 se členské svazy STSC ČR (spolu s dalšími sportovními subjekty v ČR) spolupodílely na realizaci a organizaci Národních dnů sportu a kultury 2000, jejichž cílem bylo získat širokou veřejnost pro pravidelnou účast na sportovních aktivitách.

V tomto roce také dochází k výrazné reformě veřejné správy (vznikají kraje) a STSC ČR se svými svazy začalo vytvářet podmínky pro rea-

lizaci spolupráce s krajskými správními orgány. V nově vzniklých krajích začali působit krajské zmocněnci STSC ČR i krajské komise.

Do roku 2003 vstupovalo STSC ČR s novým vedením. V prosinci 2002 skončilo volební období předsedy Ing. Hynka Kohla, který organizaci úspěšně provedl nelehkým obdobím konsolidace a přivedl ji jako stabilizovanou sportovní instituci do nového tisíciletí. Novým předsedou se stal JUDr. Ing. Zdeněk Ertl, který je předsedou dosud. Před novým předsedou stály nové výzvy včetně vstupu ČR do EU (2004) a případná možnost financování sportu ze strukturálních fondů, úzká spolupráce s ostatními neziskovými organizacemi atp. A v neposlední řadě udržet pro STSC ČR nezastupitelné místo v oblasti tělovýchovy a sportu, které si v průběhu let vydobylo.

Po třinácti letech existence STSČ ČR došlo v roce 2003 ke změně stanov, symboliky, jednacího řádu, organizační struktury, ale především ke změně názvu. Ze STSČ ČR se v roce 2003 stává Sdružení sportovních svazů České republiky.

SDRUŽENÍ SPORTOVNÍCH SVAZŮ ČESKÉ REPUBLIKY (OD 2003 DOSUD)

Tehdejší členské svazy, kterých bylo již z předchozí éry stále šestnáct, si daly za cíl vytvoření silného uskupení, které bude schopné reagovat na novou situaci ve financování, uspořádání i legislativě českého sportu. Nové vedení si také dalo za cíl ekonomické nakládání s majetkem Sdružení

a svazů, který mu svazy svěřily do správy, a vytvořit tak optimálnější podmínky k dofinancování sportovní činnosti.

Už v této době bylo Sdružení druhým největším občanským sdružením po ČSTV (dnes Česká unie sportu) s více než 281 000 členy.

Kvalitní zajišťování sportovní činnosti nikdy nevážlo na tom, že by členské sportovní svazy neměly dostatek kvalifikovaných trenérů, rozhodčích, vedoucích mládeže, sportovních fandů apod., ale chyběly finanční prostředky, s čímž šlo ruku v ruce i chybějící či zastaralé technické vybavení, bez kterého se naše sporty neobejdou.

Zefektivnění činnosti a spolupráce svazů přineslo v roce 2004 ustavení funkce dvou místopředsedů Sdružení pro oblast sportovní reprezentace a činnost v regionech. Místopředsedové se vybírají ze zástupců Rady Sdružení, která je nejvyšším orgánem Sdružení a kterou tvoří zástupci členských svazů a předseda Sdružení. V roce 2013 následovalo zvýšení počtu místopředsedů na čtyři (v současné době má Sdružení tři místopředsedy).

I více než 15 let po zániku Svazarmu však technické sporty bojovaly s předsudky. V době před listopadem 1989 byly technické sporty zpolitizovány a vůči Svazarmu, který

tyto sporty zastřešoval, vládla ve společnosti po sametové revoluci silná averze. To se bohužel promítlo i do přidělování finančních prostředků, když se v průběhu 90. let 20. století začal utvářet systém financování sportovních subjektů. Technické sporty jsou pro děti a mládež, ale nejen pro ně, velmi atraktivní, ale jsou finančně náročné. Rodiče si nemohli kolikrát dovést pořídit drahé technické vybavení pro své děti. A sportovní svazy se potýkaly s nedostatkem financí, aby mohly potřebné vybavení nakoupit a poskytnout je svým členům pro trénink i závodění.

Například v roce 2007 měly členské svazy Sdružení na jednoho člena desetkrát méně finančních prostředků (z dotací MŠMT ČR i jako tehdejší akcionář společnosti SAZKA, a.s.) než ostatní sportovní subjekty. A v tomto směru se situace bohužel nezlepšila ani po 13 letech...

Výrazným vývojem prošla ve druhém desetiletí 21. století členská základna Sdružení. V listopadu 2011 bylo do Sdružení přijato Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, které s sebou přineslo nejen rozšíření sportovních a zájmových aktivit Sdružení, ale také svou více než 300tisícovou členskou základnu. Až do roku 2017 tak mělo Sdružení sedmáct členských svazů (od roku 2015 s příchodem Nového občanského zákoníku „spolků“). Po osamostatnění se Českého svazu biatlonu

a Aeroklubu České republiky se počet svazů snížil na patnáct. V listopadu 2020 Rada Sdružení schválila revokaci části usnesení č. 137 (ze dne 6. září 2017), ve kterém schválila žádost tehdejšího vedení AeČR na vystoupení ze Sdružení. Od listopadu 2020 se tak AeČR stal opět řádným členem našeho Sdružení.

K rozšíření Sdružení naopak došlo v červnu 2019, kdy se na základě přidruženého členství stal šestnáctým svazem svaz OCRA CZ. O rok později pak se stejným statusem byly přijaty další tři svazy – Česká asociace parkouru (červen 2020), Česká federace Okinawa karate a kobudo (září 2020) a Asociace Český Gymnathlon (září 2020). S novými sportovními svazy, v současnosti tedy sdružujeme dvacet členských svazů – spolků, tak došlo k rozšíření rodiny sportů, které lze v rámci Sdružení a jeho členských svazů provozovat, o mladé, dynamické a velmi zajímavé sportovní aktivity, které zaujmou nejen děti a mládež, ale i dospělé sportovce.

Jedna z hlavních priorit našeho Sdružení se ani po 30 letech působení na české sportovní scéně nemění. Touto prioritou byla, je a bude podpora činnosti nejnižších článků – klubů a kolektivů dětí a mládeže. V působení na organizované, ale také na neorganizované děti a mládež tak i dnes spatřujeme jeden z našich hlavních úkolů. Na sekretariátu Sdružení v posledních letech vznikly tři sportovní projekty zaměřené na tuto cílovou skupinu.

Projekt **Mladý sportovec, sportem ke zvládnutí krizových situací a bezpečnému přežití** pokračuje kontinuálně už od roku 2016. Cílem tohoto projektu, do kterého se zapojují všechny členské svazy Sdružení, je přispět k tomu, aby mladí lidé do 18 let získali prostřednictvím sportovní činnosti znalosti a dovednosti, které jsou spolu s fyzickou kondicí potřebné k zvládnutí různých, potenciálně stále frekventovanějších krizových situací. Tím se snažíme postupně zlepšovat kondiční, všeobecně-sportovní, ale také sportovně-technickou připravenost mladých lidí. Projekt se orientuje nejen na členy našich svazů – spolků, ale jeho záměrem je i zapojení široké veřejnosti.

V roce 2018, kdy došlo mimo jiné k modernizaci loga Sdružení do současné podoby, zahájilo Sdružení také projekt **Czech Target Sprint Open**, který oproti Mladému sportovci realizují přímo zaměstnanci Sdružení bez spolupráce se sportovními svazy. Tento projekt, zaměřený primárně na dívky a chlapce 7. a 8. tříd základních škol, představuje široké veřejnosti mladou střeleckou disciplínu Target Sprint, která v sobě spojuje běh na střední vzdálenost (3×400 m) a střelbu ze vzduchové pušky na terče ve vzdálenosti 10 m. Abychom mohli závody pro děti ve školách, ale i pro veřejnost organizovat opravdu kdekoli a v rámci zajištění bezpečnosti všech účastníků soutěží, používáme laserové pušky. Tato disciplína, která je na mezinárodním poli zastřešována Mezinárodní střeleckou federací, má ambici stát se jednou i olympijskou disciplínou. O projektu se více dozvíte na webových stránkách www.targetsprint.cz.

Na jaře 2019 pak pilotní fází odstartoval projekt **Nebojme se pádů**, který je určený pro děti 4. a 5. tříd základních škol a který realizujeme spolu s odborníky z FTVS UK v Praze. Cílem výuky, která probíhá ve třech po sobě jdoucích hodinách TV, je dojit k tomu, aby děti neměly strach z pádů a zvládly základní pádové techniky (pád vpřed, pád stranou a pád vzad) aplikovat i za pohybu při simulované ztrátě rovnováhy. Projekt také rozvíjí koordinaci, obratnost a prostorovou orientaci. Má kladný vliv na odvalu a rozhodnost dětí.

Do všech zmíněných projektů se zapojily již tisíce dětí a všechny tyto aktivity Sdružení se setkaly s velmi pozitivním ohlasem z řad dětí samotných, ale i učitelů či rodičů.

Stejně jako ostatní sportovní subjekty v ČR i Sdružení sleduje s napětím zásadní institucionální změny v českém sportovním prostředí. A stejně jako všichni ostatní i my jsme v očekávání, co přinese spolupráce s Národní sportovní agenturou, pod jejímž „zastřešením“ zahajujeme nejen my, ale celé sportovní prostředí novou éru. A kdo ví, třeba budeme moci za dalších třicet let při dalším výročí Sdružení hodnotit i tuto spolupráci. ■

OSLAVY 30 LET NOVODOBÉHO PŮSOBNÍ SDRUŽENÍ SPORTOVNÍCH SVAZŮ ČESKÉ REPUBLIKY

U příležitosti oslav 30 let novodobého působení Sdružení sportovních svazů České republiky na české sportovní scéně se jeho předseda Zdeněk Ertl rozhodl ocenit vybrané osobnosti z řad funkcionářů a sportovců členských svazů – spolků, které psaly historii jednotlivých svazů i Sdružení samotného. Přehled osobností, které na ocenění navrhli zástupci jednotlivých svazů, přinášíme na následujících stránkách.

Sdružení

Ing. Hynek Kohl
(26. 6. 1930)

Hynek Kohl, absolvent Stavební fakulty ČVUT v Praze a dlouholetý sportovní funkcionář, se narodil 26. června 1930 v Náchodě. Vystudoval obor geodézie a kartografie, v němž se pohyboval až do roku 1990. Mezi lety 1989 až 1992 byl předsedou Českého svazu biatlonu a od roku 1993 byl předsedou STSČ ČR, které vzniklo po zániku Svazarmu. V čele Sdružení stál dlouhých 9 let až do roku konce roku 2002. Od roku 1993 byl současně členem Českého olympijského výboru a navíc v letech 2000 až 2005 působil jako člen Rady vlády ČR pro nestátní neziskové organizace. Hynek Kohl je dosud aktivní také v kulturní oblasti, jelikož zpívá ve třech pěveckých sborech.

Sdružení

Dr. Rudolf Košťál
(25. 1. 1944)

Rudolf Košťál, dnes již důchodce, nastoupil do STSČ ČR v polovině roku 1990 jako správce budov, následně i autoprovozu a MTZ. Poté vykonával funkci vedoucího sekretariátu. Jak se vyvíjela organizační struktura, byl pověřen funkcí vedoucího organizačního oddělení s odpovědností za chod sekretariátu – MTZ, počítačová technika, spisová služba, právní služba a účast na jednáních týkajících se funkčních činností STSČ ČR. Po jeho transformaci na Sdružení sportovních svazů České republiky převzal odpovědnost i za přípravu jednání Rady, Dozorčí komise a Krajských komisí. Iniciativně

se podílel na zpracování různých materiálů i legislativního charakteru, členské základny, vyhledávání a pasportizace majetku a rozvoje Sdružení do roku 2012, tedy 22 let.

Sdružení

Vlastimil Dvořák
(28. 4. 1952)

Vlastimil Dvořák, obchodní pilot, instruktor létání a politik nejen svůj profesní život, ale i ten soukromý spojil s letectvím. V letech 2006–2016 byl prezidentem Aeroklubu České republiky. Na podzim roku 2020 opět zvolen prezidentem AeČR na volební období 2020–2024. Od roku 2013 do roku 2016 působil jako místopředseda Sdružení sportovních svazů České republiky. Je ředitelem mezinárodní letecké přehlídky Memorial Air Show, která se od roku 1991 pravidelně každé dva roky koná na letišti v Roudnici nad Labem na dohled od hory Říp. Od roku 1990 je prezidentem Aeroklubu Roudnice nad Labem. V roce 2011 obdržel od Mezinárodní letecké federace (FAI) jedno z jejích nejvýznamnějších ocenění. Od roku 2002 do roku 2018 působil také jako zastupitel města Roudnice nad Labem a do roku 2011 byl také radním města.

Sdružení

Václav Fírtík
(28. 4. 1957 – 29. 3. 2014)

Václav Fírtík, dlouholetý prezident Českého svazu biatlonu, se narodil 28. dubna 1957 v Praze. Po vyučení automechanikem (1975) vystudoval Střední průmyslovou školu v Mladé

Boleslavi. V roce 1981 nastoupil na Svazarm jako referent masové braných sportů. Při zaměstnání dálkově vystudoval Fakultu tělovýchovy a sportu v Bratislavě, kterou úspěšně ukončil v roce 1987. Důležité místo v jeho životě hrál biatlon, kterému zasvětil celý svůj pracovní život. V roce 1993 stál u zrodu samostatného českého biatlonu. Podílel se na jeho vzestupu z podceňovaného sportu mezi nejsledovanější zimní sporty. Se svými spolupracovníky dokázal přivést do ČR úspěšný světový šampionát v roce 2013. Dbal o rozvoj členské základny a podporu mládeže nejen u nás, ale v letech 2010–2014 působil jako Vice-President světové federace IBU. Vrcholným úspěchem, který byl pod jeho vedením dosažen a také bude jen stěží překonán, byl zisk pěti olympijských medailí na olympiádě v Soči v roce 2014. Po splnění jeho snu o zisku olympijské medaile pro český biatlon, náhle zemřel v plném pracovním nasazení dne 29. března 2014. V našich srdcích tak po něm zůstane navždy prázdné místo!

ČAATS

Ing. Jaromír Šturma
(24. 9. 1944)

Jaromír Šturma, dnes již důchodce, dříve technický pracovník na VŠT v Liberci, dlouholetý funkcionář, rozhodčí a trenér se narodil 24. 9. 1944 v Lomnici nad Popelkou. V roce 1976 nastoupil na VŠ a aktivně se zapojil do práce se studenty, nejprve ve sportovní střelbě, později i biatlonu. Se svými svěřenci dosáhl mnoha medailí i dalších výborných výsledků na republikové i federální úrovni. V oblasti akademické reprezentace má podíl na velkých úspěších biatlonu na MZU. Dosud každoročně zajišťuje akademická mistrovství v letním nebo zimním biatlonu a je stále aktivním rozhodčím svazu biatlonu. K 100. výročí vysokoškolského sportu obdržel medaili TIBI GRATIAS.

ČAATS

Ing. et Mgr. Miloš Fiala, Ph.D.
(21. 9. 1941)

Odborný asistent, vedoucí oddělení technických sportů FTVS UK. Zajišťuje výuku odborných předmětů v oddělení leteckých a para sportů, je univerzálním učitelem pro technické sporty – biatlon, střelcovství a radiový orientační běh. Byl profesionálním pilotem a do roku 2003 nalétal 23 780 letových hodin. Dále pokračuje jen jako sportovní pilot – instruktor se zalétávací doložkou. Je dlouholetým reprezentantem ČR (od roku 1963) v motorovém létání v disciplínách přesné létání a letecká rally. Je 10násobným mistrem ČR a 4násobným mistrem světa v přesném létání a letecké rally. Diplomovaný trenér sportovního létání a učitel lyžování je také předsedou Klubu technických sportů při FTVS UK a předsedou Univerzitního leteckého klubu. V neposlední řadě působí jako delegát v Mezinárodní organizaci FAI se sídlem Lausanne.

ČKS

Jaroslav Šmolík
(18. 5. 1946)

Narodil se 18. května 1946 v Kladně, kde žije dodnes. Vystudoval průmyslovku obor silnoproud. Poté pracoval jako technik energetik v kladenských železárnách POLDI, později elektrárenská společnost ALPIQ. Vstup do organizované kynologie Svazarmu v roce 1959, také v Kladně. Kynologické začátky byly s křížencem, teprve později němečtí ovcáci s průkazem původu.

Láska ke psům a práce s nimi jej logicky dovedla k této profesi i po dobu výkonu ZVS. Již před válkou celkem úspěšně se psy soutěžil, největším úspěchem je titul Mistr ČSSR. Po návratu z vojny přibýlo kromě soutěžení i zapojení do funkcí na různých stupních. V roce 1990 stál u zrodu Českého kynologického svazu jako předseda. Tuto funkci vykonával 29 let. Kromě toho působil jako rozhodčí pro výkon psů – mezinárodní.

ČKS

Jiří Šiška
(8. 6. 1949)

Kynologickým výcvikem se zabývá od roku 1963. S německými ovcáky jsem se zúčastnil řady závodů, mistrovství mládeže i dospělých. Následně jsem získal kvalitní fenu Barbara Onyx a v roce 1969 se začal věnovat i chovu, složil jsem také cca 45 zkoušek. Rozhodčím pro výkon 1. tř. jsem od roku 1980 a rozhodčím pro exteriér od roku 1981. V chovatelském klubu jsem byl 18 let ústředním poradcem chovu. Za téměř 40 let jsem posuzoval na více jak 100 výstavách u nás i v zahraničí. Od roku 1976 jsem byl specialistou-kynologem u bývalého Svazarmu, v letech 1990–2019 tajemníkem ČKS. Stále cvičím své vlastní psy a každoročně se účastním výstav. Mnoho let organizuji speciální výstavy NO v Praze a od roku 1996 (dosud) jsem ředitelem mezinárodních výstav CACIB a Double CACIB Prague Expo Dog.

ČRK

Ing. Martin Černý
(11. 1. 1969)

Martin Černý se narodil v Pisku a vystudoval ČVUT v Praze. Jeho záliba v radioelektronice a v radioamatérském vysílání ho přivedla do Českého radioklubu. V roce 2017 byl zvolen statutárním zástupcem do Rady Českého radioklubu. Martin se zbývá především rozvojem radioamatérských dovedností u dětí a mládeže. I proto byl jmenován koordinátorem za Českou republiku v rámci Mezinárodní radioamatérské organizace IARU. Založil dnes již tradici Žazitkového víkendu pro děti a mládež, na kterém se děti seznamují se všemi druhy radioamatérského sportu. Jeho nadšení, pracovitost a kreativitu oceňuje mnoho kolegů radioamatérů napříč všemi věkovými kategoriemi.

ČRK

Martina Kašpárková
(16. 8. 2001)

Martina Kašpárková je studentkou 4. ročníku Gymnázia a Střední průmyslové školy elektrotechniky a informatiky ve Frenštátě pod Radhoštěm. K radioamatérství ji přivedl její otec. Radioamatérské zkoušky složila již v 15 letech. V 16 letech se zúčastnila svého prvního mezinárodního radioamatérského campu v Anglii, kde zazářila svými schopnostmi a radioamatérskými dovednostmi. V roce 2019 se stala členkou Komise pro děti a mládež Českého radioklubu a zároveň začala pracovat pro sekci mládeže v Mezinárodní organizaci IARU. Je přímou zakladatelkou programu Kids On The Air, který se věnuje radioamatérským aktivitám dětí ve věku 10–15 let.

MSKS

Jiří Hammer
(17. 1. 1952)

Jiří Hammer, důchodce, předseda MSKS se narodil 17. ledna 1952 v Šumperku. Od roku 1975 ho provází kynologie v pracovním i soukromém životě. U PČR začínal jako psův od a o několik let později se stal specialistou na vyhledávání výbušnin a drog. V roce 2000 absolvoval kurz ve Front Roayal, Virginia, USA a po té byl jmenován instruktorem na Odboru služební kynologie a hipologie. Se svými psy složil 64 zkoušek, aktivně se účastnil přeborů, závodů a mistrovství, byl mu udělen titul výcvikáře 1. stupně a v roce 2003 se stal rozhodčím 1. třídy pro národní a mezinárodní zkušební řád. Od té doby je vyhledávaným rozhodčím a posuzuje mnoho prestižních kynologických akcí.

MSKS

Milan Mnich
(27. 11. 1950)

Milan Mnich, důchodce, rozhodčí MSKS se narodil 27. listopadu 1950 v Prostějově. Chovem a výcvikem psů se zabývá od roku 1965. Za tu dobu

choval střední a malé knirače a německé ovcáky. Se svými psy složil více jak sedmdesát zkoušek z výkonu a účastnil se i mnoha závodů. Byl mu udělen zlatý odznak vzorného výcvikáře 1. třídy. Za 55 let, co působí v kynologii, byl výcvikářem, figurantem, od roku 1985 je rozhodčím 1. třídy pro národní i mezinárodní zkušební řád a několik let také členem výcvikové komise. Posuzoval několik prestižních závodů v rámci ČR i mistrovství světa pod záštitou FCI a je zároveň vyhledávaným rozhodčím pro bonitace kniračů a erdelteriérů.

SH ČMS

Daniel Klvaňa
(21. 12. 1998)

Daniel Klvaňa je od mládí členem SDH Oznice (o. Vsetín). Svými skvělými výkony si brzy vybojoval místo v reprezentaci dorostu v požárním sportu. V roce 2015 v běloruském Grodnu s týmem získal mistrovský titul v požárním sportu. O rok později na MS v Ostravě získal dorostenecké zlato ve výstupu na cvičnou věž. V roce 2017 získal nominaci do reprezentačního týmu mužů a na MS v Izmiru, si doběhl pro titul v běhu na 100 metrů s překážkami. V dalším roce s týmem získal mistrovský titul v požárním sportu mužů v Banské Bystrici. Je držitelem českého i světového rekordu v běhu na 100 metrů s překážkami – 14,64 s (z Třebíče) a 14,70 s (ze Saratova). V letech 2015, 2016 a 2017 ovládl i seriál závodů Českého poháru.

SH ČMS

Mgr. Šárka Jiroušová
(19. 6. 1993)

Česká a světová rekordmanka v běhu na 100 metrů s překážkami Šárka Jiroušová je z SDH Poniklá (o. Semily). K požárnímu sportu ji přivedl bratr a aktivně se mu věnovala 16 let. Jako první žena na českých drahách pokorila 16vteřinovou hranici právě v běhu na 100 metrů s překážkami. Celkem šestkrát ovládla Český pohár v běhu na 100 metrů s překážkami (2010, 2011, 2014, 2016, 2018, 2019). Ve své silné disciplíně získala sedmkrát v řadě český mistrovský titul (2012–2019). Jako členka reprezentačního týmu žen se stala mistryní světa v běhu na 100 m s překážkami a s týmem vybojovala mistrovský titul v požárním sportu (obojí 2017). Je držitelkou českého (15,27 s, 2018) i světového rekordu (15,48 s, 2018) v běhu na 100 metrů s překážkami.

SBTS ČR

Dr. Jiří Jurásek
(23. 10. 1948)

Narodil se 23. října 1948 v Kunovicích. Od roku 1970 se věnoval ve Svazarmu sportovní střelbě. V letech 1978–1982 střílel II. ligu a I. ligu. Členem SBTS ČR je od roku 1992. Trenérské práci s mládeží se plně věnuje od roku 2008. Jeho svěřenci přivezli první medaile z Mistrovství ČR SBTS ČR a titul mistra v roce 2009 a jen v letech 2017–2020 získali 23 titulů z Mistrovství ČR SBTS ČR a 65 medailí. Je členem Rady SBTS ČR pro práci s mládeží od roku 2013.

SBTS ČR

Ing. Pavel Vlk
(19. 9. 1956)

Narodil se 19. září 1956 v Žatci. Střelbě se věnuje od 13 let, nejprve malorážka ve Svazarmu, později velkorážná pistole v Klubu důstojníků a praporčíků v záloze a střelba na velké vzdálenosti v CzMSSA. Nyní velkorážně zbraně ve Společnosti českých střelců Louny, KVZ ČR a v SBTS ČR. Během uplynulých 50 let věnovaných střelbě zaznamenaly tyto největší úspěchy: 1. místo na Mistrovství Evropy – 2x; 2. místo na Mistrovství Evropy – 2x; 3. místo na Mistrovství Evropy – 3x; 1. místo na Mistrovství České republiky – 57x; 2. místo na Mistrovství ČR – 28x; 3. místo na Mistrovství ČR – 10x. Dlouhodobě hodnocen jako nejlepší dospělý sportovec Svazu branně-technických sportů České republiky, z. s. a Společnosti českých střelců Louny.

SCP

Ing. Hana Skružná
(9. 12. 1945)

Pražská rodačka Hana Skružná se od dětství věnovala sportu a zejména plavání. Ve svých 18 letech se začala zajímat také o sportovní potápění. Mezi lety 1966–1979 byla členkou reprezentačního družstva a během své reprezentační kariéry získala 6 medailí z mistrovství Evropy v ploutvovém plavání (PP) i orientačním potápění

(OP). Již téměř 50 let se věnuje trenérské práci. V současnosti je státní trenérkou juniorské reprezentace v OP. V něm, ale také v PP, vychovává řadu úspěšných reprezentantů. Od roku 2008 je pověřena přípravou juniorského reprezentačního družstva OP. Působí také jako členka sportovní komise Svazu potápěčů ČR a je předsedkyní subkomise OP. Je spoluzakladatelkou klubu Modrá hvězda Praha, potápěčský klub mládeže, p.s., který byl s celopražskou působností založen v roce 1998.

SČP

Ing. Oldřich Lukš
(11. 11. 1946)

Olda Lukš je od útlého věku zaníceným potápěčem, který svému koníčku věnoval celý svůj život. Patřil k průkopníkům potápění a jako instruktor potápění v systému CMAS vycvičil nemalou řádku potápěčů. Působí jako soudní znalec v oboru potápění. Věnuje se i podvodní fotografii a přednáškové činnosti. Jeho dalším, a neméně významným koníčkem, je faleristika a ve své sbírce má mnoho cenných exponátů. Vystudoval požární ochranu a jeho profesní život byl spojen s tímto povoláním. Dlouhé roky působil ve Spolaně, kde se této problematice věnoval na vrcholové úrovni. Po rozdělení republiky vykonával funkci prezidenta Svazu českých potápěčů a v této funkci setrval až do roku 2008. Dlouhé roky také působil v odborných komisích CMAS. V současné době je čestným předsedou potápěčského klubu PINGIUN potápěči p.s. a je zakládajícím členem a předsedou Společnosti pro historii potápění.

SPMS

Ivan Kratochvíl
(23. 4. 1943)

Potápění se věnuje od roku 1957. Byl jedním ze zakládajících členů potápěčského klubu Rejnok v Opavě. V průběhu studia na VŠB v Ostravě přešel do klubu PERMON, kde působil dodnes. Byl předsedou klubu a také předsedou krajské sekce Potápění a branného vodáctví. Působil v republikové radě. V roce 1970 se jako instruktor podílel na přechodu z kvalifikací potápění republikových na kvalifikace celosvětové organizace CMAS. Má kvalifikaci instruktor I*** CMAS č.001.

V současné době je spolu s MUDr. Pavlem Macrou členem statutárního výboru SPČR a je také prezidentem SPMS.

SPMS

Josef Nekl
(14. 3. 1951)

Josef Nekl, ředitel Plavecké školy v důchodu, absolvent FTVS UK Praha. Od roku 1975 trenér plavání a od 1989 trenér ploutvového plavání a reprezentace PP SPČR. Celá uvedená léta byl funkcionářem ČSTV a SPČR – předseda sportovní komise, dlouholetý člen prezidia SPMS. V letech 2010–2018 působil jako předseda SK města Nový Jičín. V roce 1990 založil spolek – Klub vodních sportů Laguna Nový Jičín zaměřený na výuku plavání, sportovní potápění a vodní záchranné služby. V současné době jsou uvedené spolky rozděleny na samostatné subjekty. Se dvěma staršími bratry byl od malička veden k všestrannému sportu. Vodu však měl nejraději. Jeho otec naučil jeho i bratry plavat ještě před školní docházkou. Také jim osobně vyrobil potápěčské brýle již v roce 1957. Na koupališti v Konici u Prostějova, kde se narodil, to byla jedinečná a úžasná chlouba a výmnoženost. V mládí závodně plaval v oddíle Gala Prostějov. Jeho motto je „Voda je můj život.“

SMČR

Pavel Fencl
(27. 11. 1946)

Pavel Fencl se narodil 27. listopadu 1946 v Praze. Vyučený strojní mechanik se zajímal o letecké modely v kroužku na Praze 6. Pracoval v Ústavu jaderného výzkumu v Řeži jako mechanik jaderného reaktoru. Založil modelářský kroužek v Řeži, pracoval s dětmi, stavěl volné modely a od roku 1983 rádiem řízené makety. Získal 18× titul mistra ČR, 1× titul Mistra světa v jednotlivcích, 1× titul Mistra Evropy v jednotlivcích, 4× titul MS v družstvech, 4× titul ME v družstvech. Za své úspěchy byl oceněn nejvyšším vyznamenáním CIAM FAI diplomem Alphonsse Penauda. Spolupracoval s několika filmovými štáby při výrobě filmů s leteckou tematikou a k nejvýznamnějším patří jeho podíl na výrobě filmu Tmavomodrý svět. Rádiem řízené makety letadel jsou kategorií, které se věnuje do dnešních dní.

SMČR

Mgr. Miroslav Navrátil
(4. 11. 1951)

Mgr. Miroslav Navrátil, dlouholetý činovník Svazu modelářů České republiky, se narodil 4. listopadu 1951 v Praze. Původně zaměstnáním automechanik a konstruktér, posléze absolvent Fakulty tělesné výchovy a sportu, obor trenérství, se věnoval mnoha modelářským odbornostem. Dnes se považuje za železničního modeláře. Od roku 1977 byl zaměstnancem Svazu modelářů ČR, dlouhodobě zastával pozici tajemník svazu. V letech 2010 až 2017 byl současně jeho předsedou. Zajišťoval jak běžnou agendu, tak transformaci organizace v návaznosti na politické a zákonné změny. Za svoji činnost obdržel diplom Paula Tissandiera udělovaný mezinárodní organizací FAI.

SVZ ČR

Ing. Miloslava Mrowiecová
(31. 8. 1953)

Dlouholetá funkcionářka svazu se narodila v Praze 31. srpna 1953. Absolvovala Vysokou vojenskou technickou školu v Líptovském Mikuláši, obor raketový komplex. Celý svůj profesní život strávila jako voják z povolání, kdy její oblíbenou činností byl střelecký sport se zaměřením na vojenské zbraně. V r. 1997 založila klub vojáků v záloze, ve kterém je od počátku dodnes jeho předsedkyní. Po 30 letech aktivní služby v armádě a odchodu do zálohy pracovala 13 let až do odchodu do starobního důchodu ve funkci tajemníka SVZ.

SVZ ČR

Karel Trost
(15. 9. 1951)

Karel Trost se narodil 15. září 1951 v Rumburku, vyučil se zámečnickem a následně vystudoval Strojní průmyslovku v Liberci. Vykonával různá dělnická povolání. Po roce 1989 začal

soukromé podnikat, vybudoval úspěšný zámečnický provoz, který provozuje dodnes. V mladším věku se věnoval šermu a horolezectví. Od roku 1994 je členem KVZ Liberec, je zbrojířem klubu a stará se o klubový sklad zbraní. Ihned po vstupu do klubu se zapojil do střeleckých soutěží a projevil se jako obrovský střelecký talent „od Pana-boha“, ačkoli nikdy dříve organizované nestřílel. Je mnohonásobným vítězem Oblastní ligy, nejúspěšnějším účastníkem Setkání mistrů SVZ v mířené střelbě na přesnost, úspěšně reprezentoval i na mezinárodních soutěžích.

SZBK ČR

Miloslav Mazálek
(20. 12. 1952)

Dlouholetý člen Kynologického klubu Šlapanice (již od roku 1966). Absolvent poddůstojnické školy psůvodů v oboru Kynolog vojenského útvaru. Od roku 1973 instruktor výcviku a vedoucí výcvikového střediska branců specialistů psůvodů pro armádu a pohraniční stráž ve středisku Šlapanice. V Kynologickém klubu ve Šlapanicích působil kromě instruktora i jako figurant a 6 let byl jeho vedoucím. Od roku 1978 byl výcvikář a zástupce vedoucího Jihomoravské záchranné brigády. Od roku 2007 je vedoucí Jihomoravské záchranné brigády SZBK ČR. Jako závodník se účastnil závodů a soutěží pořádaných nejen SZBK ČR, ale také IRO – Mezinárodní organizace záchranných psů. Mezi lety 1995–2017 působil jako psůvod a vedoucí psůvodů na bezpečnostním úseku ostražby Letiště Brno – Tuřany. Nejvyšší dosažené zkoušky – 3. stupeň všestranného výcviku; nejvyšší dosažené zkoušky záchranného výcviku národního a mezinárodního ZŘ – 2. a 3. stupeň, zaměření – vyhledání osob v plochách, sutinách, vodní práce + vyhledávání utonulých, vyhledání osob zavalených lavinou, účast na MR, splněný atest MV ČR pro použití psa při pátrání po neznámých osobách.

SZBK ČR

Vladimír Kuchta
(11. 9. 1937)

Narodil se 11. září 1937, nyní je již důchodce. Kynologickou činnost zahájil ve svých 13 letech. Tehdy ještě ve sportovní organizaci postupně jako psůvod, figurant, výcvikář a rozhodčí – národní i mezinárodní. Je zakládajícím

členem SZBK ČR, tehdy ještě pod původním názvem. První volební období od roku 1990 působil ve svazu jako viceprezident, od druhého volebního období pak jako jeho prezident a to až do roku 2016. Po celou dobu je vedoucím Záchranné brigády kynologů Ústeckého kraje. Zasloužil se o rozvoj Svazu záchranných brigád kynologů, který pod jeho vedením získal respekt nejen v ČR, ale i v zahraničí. Byl organizátorem mnoha důležitých národních i mezinárodních akcí, které vždy měly velký ohlas. Po celou dobu i aktivní psůvod, 2× získal titul Mistra republiky záchranných psů, zúčastnil se i Mistrovství světa záchranných psů.

SVOČR

Stanislav Hájek
(19. 2. 1955)

Stanislav Hájek, stavbyvedoucí, vodák, organizátor a dlouholetý funkcionář Svazu vodáků ČR se narodil 19. února 1955 v Praze. Po absolvování stavební průmyslovky se vydal na celoživotní pouť po stavbách. Od dětství se pohyboval na divoké vodě, v dospělosti sjížděl řeku po celé Evropě a organizoval vodácké soutěže a zájezdy. Působil v první raftové komisi ČSK DV a přešel do SVOČR s celým sportem. Od roku 1996 zasedal ve vedení Svazu vodáků ČR, v letech 1999–2007 vykonával funkci předsedy rady raftingu. V roce 2003 vedl organizaci MS Čertovy prouhy, první v Evropě. Předseda jednoho z nejúspěšnějších raftových klubů 2003–2012, manažer mistrů světa a závodník v kategorii veteránů. Člen nejvyšší světové komise rozhodčích v raftingu.

SVOČR

Jan Novák
(18. 5. 1946)

Jan Novák se narodil 18. května 1946 v Praze, celý život ale prožil v severočeských Lovosicích. Od mládí inklinoval k vodě a proto, když přišel na zemědělské učiliště (které právě dostavělo loděnici u Labe), nemohlo to skončit jinak, než využívat loděnici a zapojit učně do kroužku branného vodáctví Svazarmu. Od té doby neustále funkcionář – od roku 1981 již jako předseda branného vodáctví ČSR. Patří tedy k zakladatelům Svazu vodáků ČR (tehdy jako předseda) a tudíž i STSČ v roce 1990. Svou aktivitou neustále patří ke špičkářům ve SVOČR (kontrolní komise, spoluvůdce pravidel, rozhodčí...).

SVMS

Bc. Stanislav Beneš
(5. 9. 1963)

Patří k nejznámějším popularizátorům závodní činnosti a vodní turistiky v Moravskoslezském kraji. Ve své dobrovolné práci se nezištně věnuje zejména trénování mládeže, kdy kromě pravidelných tréninků realizuje i časté víkendové akce spojené se slouváním českých i zahraničních vodních toků a návukem závodních dovedností na umělých závodních kanálech a divokých přírodních tocích. Za svého působení vychoval celou řadu sportovců a svých následovníků, kteří mu v trenérské činnosti dnes stojí po boku.

SVMS

Matěj Němec
(16. 2. 1993)

Aktivní člen SVMS od roku 1999. Patří do výškovské líně talentů a svůj talent a smysl pro fair play prokázal i tím, že byl v žákovském a juniorském věku byl 3× vyhlášen Sportovcem roku v rámci Svazu vodáků Moravy a Slezska, z.s. Je držitelem 10 mezinárodních pohárů v kolektivních disciplínách. V dospělém věku jej profese zavedla do hlavního města ČR, ale přesto, že se pravidelně o víkendech věnuje především trenérské práci a organizování soutěží, na závodní činnost nezanevřel a nadále se jí okrajově věnuje – a stále patří k tomu nejlepšímu, co má současný Svaz k dispozici.

ÚAMK ČR

Lukáš Tamme
(16. 10. 1979)

Narodil se v Jihlavě 16. října 1979 s BMX začal v roce 1988 v klubu MCC Praha. Po zániku klubu v roce 1992 přestupuje do ÚAMK Bikrosclub ŘEPY, kde zastává aktuálně funkci hlavního trenéra a předsedy klubu (od roku 2011). Svoji profesionální kariéru začal v roce 1999 a ukončil v roce 2013. Od roku 2017 je členem komise BMX a reprezentační trenér BMX. Vystudoval FTVS UK (trenérská škola ukončení v roce

2011 specializace cyklistika trenérská třída 1). V roce 2013 získal UCI Level 1. certifikovaný trenér. Jako jezdec slavil velké úspěchy nejen na domácí scéně, ale i na té mezinárodní. Je celkovým vítězem světového poháru BMX z roku 1997 v kategorii Junior. Obsadil 3. místo na ME BMX kategorie Junior, 5. místo – MS BMX kategorie Cruiser Elite Men, 3. místo – ME BMX kategorie Elite, 3. místo – ME BMX kategorie Cruiser Elite Men. Dvakrát obsadil 2. místo na ME MTB-4X, 6. místo získal na MS MTB-4X. Celkem 13× byl Mistr ČR BMX, Mistr ČR MTB-4X. Jako trenér/předseda se umístil v TOP 10 v anketě „Díky trenéře“ v roce 2015, je 6násobný Mistr ČR BMX v klubech a týmech. Vede největší klub v ČR v průřezu všech cyklistických disciplín co do počtu registrovaných členů. V roce 2019 vyhlášen Českým svazem cyklistiky trenérem roku v disciplíně BMX.

ÚAMK ČR

Václav Kolář
(1. 4. 1991)

Václav Kolář, sportovec a nejúspěšnější český biketrialista a trialista na kole. Se sportem začal v 5 letech a od té doby se Václavu Kolářovi podařilo získat několik titulů mistra světa a Evropy v juniorských kategoriích. V roce 2014 se mu to poprvé podařilo a na kontě má nyní jedenáctý titul. Václav vyniká jak v biketriálu, tak v UCI trialu, street trialu, enduro trialu a stále se mu daří na světové úrovni a je aktuálním mistrem světa. Je držitelem několika českých i světových rekordů a mnoho let nejlepším českým jezdcem. Nyní se také věnuje mládeži a ve volném čase je trenérem několika disciplín na kole. Před šesti lety se stal předsedou ÚAMK biketriálního klubu Blansko, kde pořádá s ostatními členy jeden až dva závody ročně. Stal se sportovcem ASC Dukla Praha, účastní se svoji Bike Show. Dělá videa na sociální síti, sledují je lidé z celého světa, kteří milují extrémní jízdu na kole.

Zálesák

Karel Krbálek
(6. 10. 1943)

Karel Krbálek se narodil 6. října 1943 v Bitovanech. Členem ZÁLESÁKA je od roku 1968. V roce 1969 založil jeho středisko v Bitovanech a později v Zaječicích. Po zrušení ZÁLESÁKA v období tzv. normalizace, vedl poutavou

zálesáckou činnost s dětmi a mládeží poloilegálně v rámci tehdejšího SVA-ZARMU. V roce 1985 vytvořil sportovně úspěšný dvoudenní etapový závod mládeže, jehož současných 35 ročníků přerostlo za jeho vedení z regionálního rozsahu na celostátní. Karel Krbálek zastupoval v letech 1990–1992 ZÁLESÁKA ve výkonném výboru STSČ ČR, vede středisko Zaječice, je náčelníkem Českého kmene ZÁLESÁKA a členem ústřední rady.

Zálesák

Mgr. Rostislav Zabloužil
(12. 4. 1940)

Rostislav Zabloužil, pedagog a zakladatel ZÁLESÁKA – svazu pro pobyt v přírodě, se narodil 12. dubna 1940 ve Žďanicích. Absolvoval filozofickou fakultu a celý život se věnoval všestranné sportovní činnosti dětí a mládeže, zaměřené na pobyt v přírodě. Již v dětství založil a vedl pro děti a mládež poutavý klub, z kterého později v době „Pražského jara“ vznikl ZÁLESÁK – Československý svaz pro pobyt v přírodě, jako jeden ze svazů tehdejšího SVAZARMU. Vytvořil fungující výchovně-výcvikový systém sportovní zálesácké činnosti, podle kterého po zrušení svazu v době „normalizace“ probíhala práce s dětmi a mládeží v poloilegálně. Po „sametové revoluci“ prosadil legalizaci zálesácké činnosti a na jindřichohradeckém sjezdu SVAZARMU se významně podílel na vzniku STSČ. Dodnes stojí v čele ZÁLESÁKA a své zkušenosti zaměřuje především na výchovu náčelníků pro kolektivní děti a mládeže.

Všem oceněným
gratulujeme a děkujeme
za přínos v oblasti sportu,
reprezentaci našich
členských svazů, ale
i Sdružení samotného.

ČESKÁ ASOCIACE AKADEMICKÝCH TECHNICKÝCH SPORTŮ

Rok 2020 měl být pro univerzitní sport rokem **významných oslav 110. výročí** od jeho založení a k tomu směřovaných sportovních akcí, které jsme, bohužel, díky situaci nemohli realizovat. Přesto jsme si toto výročí připomenuli a těší nás, že některé z našich sportů, které jsou součástí sportovního programu České asociace akademických technických sportů, stály i na jeho počátku. Ve Vysokoškolském sportu Praha vznikl „branný odbor“, který zahrnoval střelbu, motorismus, bezmotorové a motorové létání. Největší zájem studentů patřil v té době letectví, které se na vysokých školách realizovalo nejen formou studia a učebních kurzů, ale i klubovou sportovní činností.

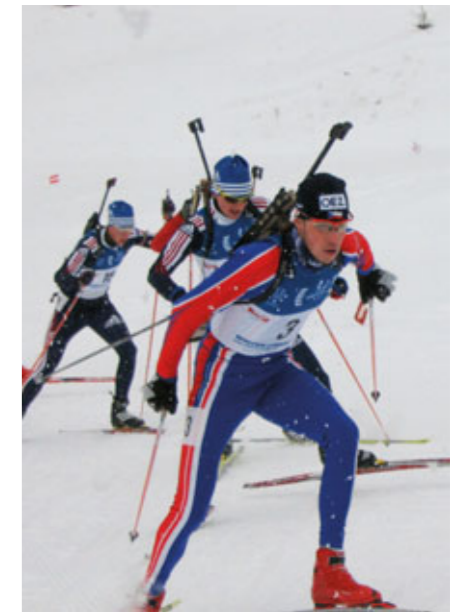
V celé své historii je univerzitní sport významnou součástí vzdělání a neodmyslitelně patří k životu každého studenta. Vzhledem k vývoji společnosti a zájmům současné mladé generace mají technické disciplíny všechny atributy, které mládež vyhledává: nutnost plného nasazení, adrenalin, spojení sportovní činnosti se zvládnutím náročné techniky. Mnoho dovedností z jejich provozování i získanou míru psychické odolnosti, si pak mládež nese do svého profesního života.

Letošním významným mezníkem v činnosti **České asociace akademických technických sportů**, bylo **30. výročí založení naší Asociace**. Historické momenty nás vedly k bilancování činnosti. Kladli jsme si otázky, zda se nám opravdu podařilo navázat na naši slavnou, více než stoletou minulost, ale také, jak jsme zúročili počáteční nadšení a snahy ze začátku devadesátých let, zda se nám podařilo zachovat z minulosti to, co bylo dobré a transformovat to do nových podmínek a činnosti klubů na vysokých školách. Nabídka sportovního programu zůstává po celou dobu v neměnném obsahu.

Svým charakterem je Česká asociace akademických technických sportů organizací multisportovní a náš program obsahuje 11 disciplín:

- zimní biatlon
- sportovní střelba
- radiový orientační běh
- paragliding
- kynologie
- letní biatlon
- požární sport
- plavání s ploutvemi
- letecké sporty
- letecké modelářství
- potápění

V současné době je v **15 klubech** organizováno cca **1500 členů** a **ČAATS působí v 10 regionech ČR**. Nejpočetnější je vysokoškolský

Zimní biatlon

klub technických sportů, působící při FTVS UK v Praze a fungující současně i jako univerzitní, pro pražské vysokoškoláky, který má v 7 sportovních oddílech téměř 400 členů.

Naše kluby technických sportů vytváří po dobu studia univerzitním sportovcům podmínky k sportovní a tréninkové činnosti. Svým obsahem navazují na činnost kateder tělesné

Plavání s ploutvemi

Požární sport

Padák

Paragliding

výchovy na vysokých školách a rozšiřují jejich nabídku sportovních aktivit. Různorodost sportovních disciplín vyžaduje úzkou spolupráci ČAATS s příslušnými sportovními svazy, a to nejen v rámci Sdružení sportovních svazů České republiky, ale i mimo ně, např. s Českým střeleckým svazem, Asociací radiového orientačního běhu ČR Aeroklubem ČR, či Leteckou amatérskou asociací.

Naším největším partnerem s obdobným zaměřením činnosti je **Česká asociace univerzitního sportu** (ČAUS, www.caus.cz), která působí v rámci České unie sportu. Jejím prostřednictvím jsme rovněž členy světové univerzitní sportovní federace – **FISU** (International University Sports Federation, www.fisu.net).

Vrcholem každoročních **domácích aktivit** našich klubů je organizování **Sportovních přeborů vysokých škol** (SPVŠ) ve všech provozovaných sportech. Jsou spolupořádány tělovýchovnými pracovišti a katedrami tělesné výchovy na univerzitách a příslušnými sportovními kluby jako samostatná mistrovství ČR. Pouze plavání s ploutvemi je zpravidla součástí Českých akademických her (ČAH).

Vzhledem k tomu, že letošní rok byl po všech stránkách atypický, mnoho zahraničních i domácích akcí se nemohlo uskutečnit, tak jsme vybrali z naší historie medailové momenty, které nás potěšily a ke kterým se stále rádi ve vzpomínkách vracíme.

V **oblasti akademické reprezentace ČR** jsme se zaměřovali zejména na **zimní biatlon a sportovní střelbu**. Tyto sporty jsou pravidelně zařazovány do programu **zimních a letních světových univerziád** (od roku 2020 Světové univerzitní hry).

Když se vrátíme do minulosti, tak od 80. let se **biatlonisté pravidelně** zúčastňovali zimních světových univerziád. Jen v období od roku 2011–2019 jsme na pěti univerziádách získali 13 medailí a biatlon vždy patřil k těm nejúspěšnějším sportům české výpravy! Můžeme se pyšnit i tím, že řada pozdějších olympioniků – medailistů, své první velké medaile získala právě na univerziádě. Za všechny úspěšné studenty bychom zmínili **Jaroslava Soukupa**, absolventa FSpS MU Brno, který v letech 2005–2009 **získal** 5 medailí z toho jednu zlatou, jednu stříbrnou a tři bronzové!

Ani z poslední univerziády, která se konala v roce 2019 v Krasnojarsku, jsme neodjeli s prázdnou a studenti přivezli jednu stříbrnou medaili ze štafety smíšených dvojic (Natálie Jurčová a David Tolar) a bronzovou ze závodu s hromadným startem (Adam Václavík). Tyto medaile nás opravdu těší, protože úroveň týmů, zejména z post sovětských států byla vysoká a startovalo zde mnoho závodníků jejich státních reprezentací.

Příští (zimní) Světové univerzitní hry 2021 by se měly konat ve Švýcarsku, ale momentálně se hledá náhradní termín, který bude pravděpodobně v prosinci 2021.

Druhým úspěšným sportem, který je součástí programu mezinárodních akcí FISU, je **sportovní střelba**. I zde se máme čím chlubit. Připomeňme, že v roce 1999 byla z iniciativy naší asociace předložena a následně schválena kandidatura ČR a ČAUS na pořádání **1. AMS 2002**. Tento sport byl uveden do programu FISU a nově byla ustavena komise sportovní střelby při FISU, kde jako **technický delegát** působí od té doby Ivana Ertlová, manager ČAATS. V září letošního roku jsme měli spolupořádat již **8. akademické mistrovství světa v Plzni**, ale vzhledem k situaci byl celý sportovní program FISU letošního roku zrušen. Příští AMS se bude konat až v roce 2022 (září) v **New Chinese Taipei**.

Díky vysoké sportovní i organizační úrovni univerzitních střeleckých soutěží je sportovní střelba pravidelně zařazována do programu univerziád jako výběrový sport. Nejbližší (letní) Světové univerzitní hry by se měly konat v čínském **Chengdu v termínu 18.–29. srpna 2021**, tak si jen přejeme, aby to bylo možné!

Dosavadní počet medailí střeleckých univerzitních týmů nám dává možnost a naději těšit se na další! V období let 2008–2015 získali čeští střelci na soutěžích FISU, AMS

Medaile

Sportovní střelba

a LSU, **34 medailí** a v letech 2015–2019 to bylo **21 medailí**. Sportovní střelba tak patří k historicky nejúspěšnějším sportům v rámci výprav českého univerzitního sportu. Stejně tak jako v biatlonu i zde je řada sportovců, kteří pak získali na ME, MS a OH další cenné medaile a finálová umístění.

Díky úspěšnosti univerzitních týmů a díky FISU soutěžím pro juniory a mladé talenty, se univerzitní sport stal velice atraktivní nejen pro samotné studenty, ale i pro příslušné sportovní svazy.

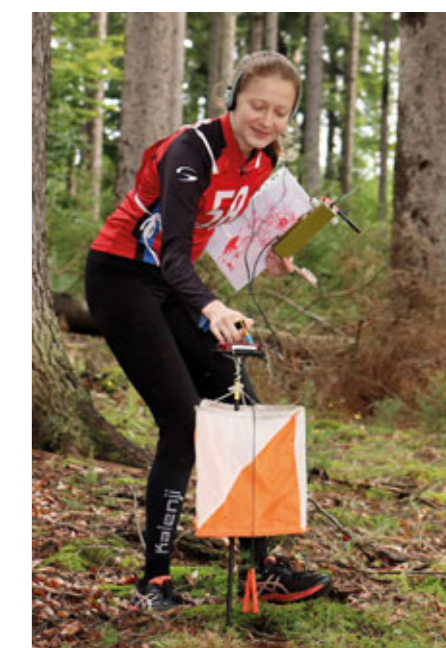
Soutěže FISU nabízí vysoký standard a úroveň organizace akcí, které mají vzdělávací a výchovný rozsah. Doplňují program přípravy svazů zejména v juniorských kategoriích a velice podstatná je pro samotné sportovce i perspektiva a možnost skloubení studia s náročnou sportovní přípravou, kterou některé univerzity umožňují.

Nesmíme však zapomenout ani na **výsledky vysokoškoláků v ostatních sportech**. Je třeba říci, že studenti dosahují řady úspěchů na příslušných svazových soutěžích, ME a MS. Například v plavání s ploutvemi, radiovém orientačním běhu a leteckých sportech tvoří vysokoškoláci až dvě třetiny státní reprezentace ČR. Těší nás, že alespoň částečně naše asociace přispívá k vytvoření lepších podmínek pro ty, kteří nejsou členy reprezentačních družstev, nebo juniorských výběrů ČR. Kdyby ničím jiným, tak alespoň sportovními stipendii a přispíváním na jejich účast na soustředěních a soutěžích.

Co si přát závěrem? Asi jen to, aby se sport a život nás všech vrátil do normálu a klidných dob, které jsme mnohdy příliš nevnímali a brali je jako samozřejmost! Také to, aby SPORT a jeho provozování bylo celospolečensky vnímaným **významným** prostředkem k **udržení zdraví**.

Požární sport

Radiový orientační běh

ČESKÝ KYNOLOGICKÝ SVAZ

Podobně jako ostatní členové Sdružení sportovních svazů České republiky, tak i Český kynologický svaz v letošním roce bilancuje svoji činnost za posledních 30 let od svého založení 8. 12. 1990.

V důsledku listopadových událostí 1989 se sice kynologové z Čech i Slovenska sešli hned 27. 1. 1990 na celostátní kynologické konferenci v Praze, kde byl přijat Akční program výstavby kynologie do budoucna, schváleny přípravné výbory Českomoravský a Slovenský, ale vlivem dalších událostí trvalo ještě téměř celý rok, než se dospělo k ustavujícímu sjezdu. Důležitým momentem nás kynologů byl zánik Moratoria, které bylo vyhlášeno na majetek bývalého Svazarmu. K tomu, kdyby nedošlo, tak naše Základní organizace (cvičáky) neměly kde provádět svoji sportovní činnost.

Dalším problémem byla v té době vlastní náplň výcviku psů. Do té doby jsme prováděli výcvik služebních psů, de facto pro potřeby Policie a Armády. Museli jsme přikročit, po-

dobně jako je tomu ve většině zemí světa, k výcviku sportovního charakteru. Ještě dodnes máme řadu oponentů, ti však na celou záležitost nahlížejí povrchně a nedomyšlí, že nebytí tohoto rozhodnutí, skončila by česká kynologie v propadlišti dějin.

Ještě jeden důležitý moment je nutné zmínit. Aby mohl být v kterékoliv zemi prováděn řízený chov čistokrevných psů s rodokmenem, musí tato země být zastřešena Mezinárodní kynologickou organizací FCI. To zajišťoval až do rozpadu Československa federální myslivecký svaz. Prakticky v předvečer rozdělení Československa, v prosinci 1992 byla založena Českomoravská kynologická unie, která sdružuje všechny kynologické subjekty (na území ČR), včetně klubů jednotlivých plemen psů.

Stojí za zmínku, že vedením jednoho ze tří pracovišť Plemenné knihy byl pověřen náš svaz. Kromě nezbytného servisu chovatelům, je ročně zapsáno přes 10 000 štěňat. Svaz kaž-

PLÁNY ČKS PRO ROK 2021

- 1 Mezinárodní výstava psů Prague Expo Dog
- 2 VS a M ČR mládeže a juniorů – všestranni a stopaři
- 3 Výcvikový Tábor talentované mládeže
- 4 VS a M ČR dospělých (kat. IGP a kat. IGP-FH) – reprezentace
- 5 VS a M ČR dospělých (kat. ZVV3 – národní zk. řád)

Pes při zadržení figuranta.
Mistrovství světa FCI IGP 2013

V roce 2013 pořádala Česká republika prestižní Mistrovství světa FCI IGP v Roudnici nad Labem

doročně pořádá 2 mezinárodní a 1 národní výstavu. Spolupřádá i nespočet výstav krajského i oblastního významu, či výstav speciálních.

Nyní k hlavní náplni činnosti svazu – sportovnímu výcviku.

Veškerou činnost řídí Předsednictvo svazu. Řadu úkolů přenáší na 14 Krajských výborů a těžiště práce se psy je v Základních organizacích.

Velmi široké spektrum činností by nevládl řídit orgán v počtu 9 lidí. Proto jsou zřízeny jednotlivé komise (výcviková, mládeže, organizační), jejichž předsedové jsou členy Předsednictva ČKS. Další členové mají na starost styk s Kluby speciálního výcviku (KSV; těch je v současnosti 7) a Kluby chovatelskými (CHK; jejich počet je nyní 23). Základních organizací (ZKO) má ČKS cca 500 a celkový počet členů v ZKO a Klubech přesahuje nyní 20 000. Náš svaz je tak největší kynologickou organizací v ČR.

V návaznosti na dění ve světě bylo pro nás nezbytné zapojit se i do kynologické diplomacie v jednotlivých pracovních komisích FCI. Jen tak je možné podchycovat nové tren-

dy a spolupodílet se např. na přidělování akcí světového významu, či nasazování našich rozhodčích pro výkon psů k posuzování významných, i mezinárodních, akcí.

Díky dobrému jménu ve světě a naší příslušné pohostinnosti jsme byli již opakovaně pověřeni uspořádáním mnoha Mistrovství světa.

Velkou škodou je, že kromě speciálních sportů, se FCI komplexně nezabývá prací s mládeží a pořádáním světových mistrovství v kategorii mládeže a juniorů. Opakovaně jsme byli iniciátory této činnosti, zatím bezvýsledně.

Jak již bylo řečeno, těžiště práce – výcviku psů, je v ZKO. Pro ověření určitého stadia výcviku slouží výkonnostní zkoušky psů. Jen pro zajímavost, těchto akcí je ročně průměrně uspořádáno cca 700 za účasti cca 6 000 psů se úspěšností kolem 80 %. Výsledky jsou centrálně evidovány ve speciálním programu, kdy je každá zkouška přiřazena konkrétnímu psu a sportovci, který ji se psem splnil. Škála zkoušek je velká. V Národním zkušebním řádu je obsaženo 15 druhů zkoušek a v Mezinárodním dokonce 22.

Avšak těžištěm sportovní činnosti je činnost přeborová. Odděleně dospělých a mládeže spolu s juniory. Tuto činnost zabezpečuje svaz z úrovně výběrových postupových soutěží s vyvrcholením v mistrovství ČR. Po linii Klubů plemen pracovních psů jsou organizována mistrovství jednotlivých plemen. V návaznosti na jednotlivá mistrovství ČR je určována i státní reprezentace na světová mistrovství.

V souvislosti s naší účastí v podstatě na všech mistrovství světa, která jsou vypsána, je třeba říci, že nejsme spokojeni se stanovenými podmínkami přidělování státních dotací k pokrytí nákladů. Dá se říci, že bohužel přetrvává jakési zvykové právo a dotace jsou přidělovány jen těm „silnějším“, kteří mnohdy za to „svě“ bojují i velice nečistými praktikami, jak je možné zjistit z kauz, uváděných ve sdělovacích prostředcích.

Na druhou stranu se ale můžeme pochlubit nekonečnou řadou medailových umístění na mistrovstvích světa, dokonce i mnoha tituly mistrů světa.

Ještě na závěr nutno zmínit systematickou práci s naší mládeží. Všichni, kdo za ní stojí,

pracují zadarmo. Mnohdy proto, že jde o jejich dítě, ale i to je třeba ocenit, takže DÍKY.

Systematická práce je věnována přípravě funkcionářů, mezi které patří rozhodčí, figuranti, kladeči a instruktoři. Jsou opakovaně proškolení a přezkušováni v duchu stanov a směrnic.

Zcela jistě stojí za zmínku, že v našich řadách rostou i budoucí psovodi ozbrojených složek (Armády ČR, Policie ČR i bezpečnostních agentur).

Úplně na závěr ještě důležitá zmínka k působnosti Základních organizací. Kromě zapojení se do společenského života města

či obce, zajišťují i nespočet veřejných vystoupení, oblíbených zejména u dětí a pro veřejnost často zajišťují kurzy základní poslušnosti a přednášky o péči o psa a jeho začlenění do společnosti.

Jaroslav Šmolík
Čestný předseda ČKS

ČESKÝ RADIOKLUB

RADIOAMATÉRSKÉ MISTROVSTVÍ SVĚTA

Stejně jako v jiných sportech, i pro radioamatéry se pořádá mistrovství světa. Jedná se o 24hodinový závod, který se koná každý rok vždy druhou sobotu v červenci a který organizuje mezinárodní radioamatérská unie IARU.

Cílem je navázat co největší počet spojení s jinými radioamatéry z co nejvíce zón (IARU rozděluje svět do celkem 90 zón) a bezchybně předat svůj soutěžní kód. Národní radioamatérské organizace mohou do tohoto závodu vyslat svůj reprezentační tým, který sestává z 12 družstev, rozmístěných po celém území státu a soutěží v tzv. národní kategorii.

Český tým je rozmístěn na svých domácích stanovištích v Krušných a Jizerských horách, okolí Prahy, Stříbra, Domažlic, Jindřichova Hradce, Hradce Králové, Třebíče a Brna.

Na každém pracovišti je více operátorů, kteří se střídají u stanice.

V letošním roce český tým OLOHQ navázal celkem 16 117 spojení s celkovým ziskem 21.680.736 bodů a nachází na 3. místě z cca 60 zúčastněných!

Pro zajímavost, letošního mistrovství se zúčastnilo 5700 stanic z celého světa.

Konečné výsledky, respektive pořadí, se obvykle vyhláší na přelomu roku.

Český tým patří pravidelně ke světové špičce a umísťuje se do 5. místa v kategorii národních stanic.

Za OLOHQ, Ing. Vít Kotrba OK5MM, manažér týmu.

ZÁŽITKOVÝ VÍKEND S ČESKÝM RADIOKLUBEM – KIDS ON THE AIR, 11.–13. 9. 2020

Po úspěšném „Zážitkovém víkendu“, který se konal minulý rok, se i letos Komise pro děti

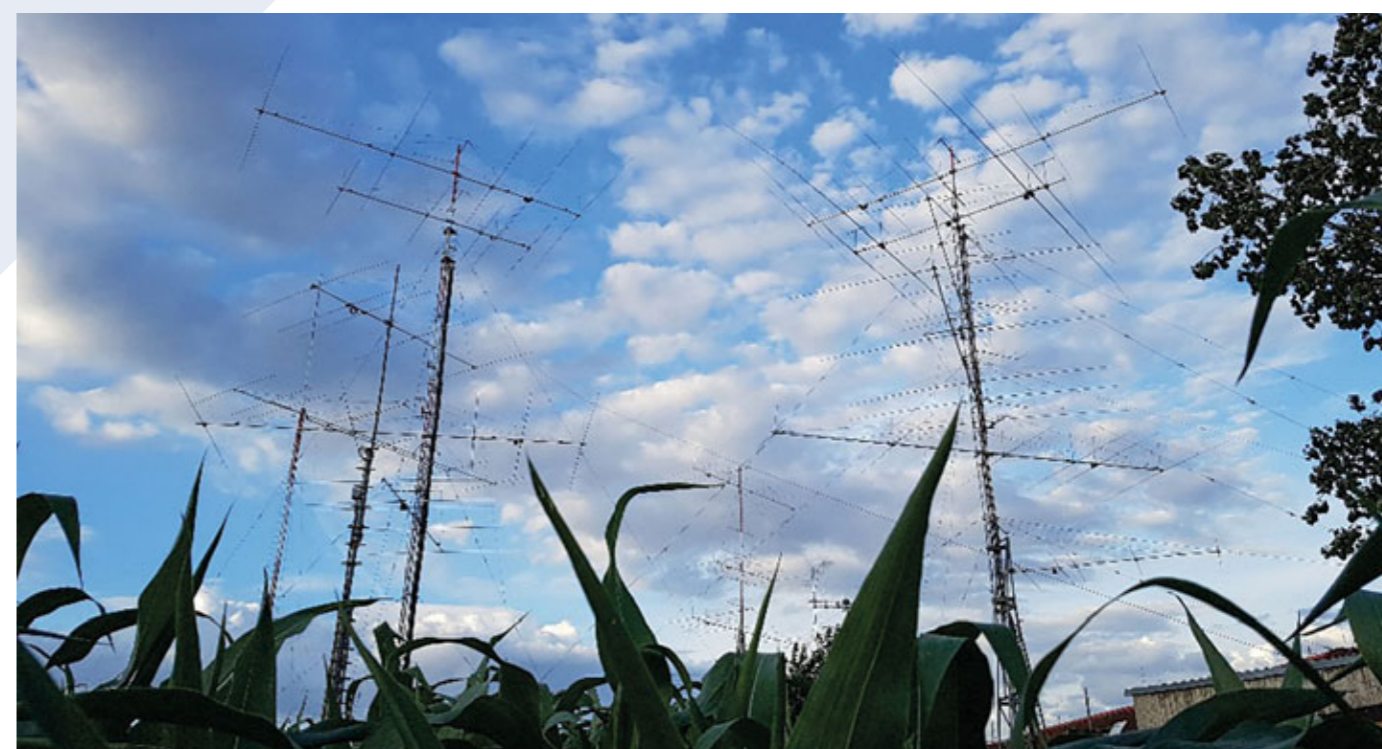

OLOHQ at OKSZ_OK2ZI, Zl son, OK2ZA

a mládež rozhodla pořádat další. Tak se v pátek vpoledne sjelo 21 dětí do Blanska, aby proniklo do světa radioamatérství.

Program se od minulého roku značně nelišil, z jednoho prostého důvodu, chtěli jsme, aby se víkendu zúčastnili nové tváře, což se

Anténní stožár

Místo vysílání OK7K

Děti vysílají pod značkou OK1KOTA

také povedlo, a proto jsme považovali za zbytečné vytvářet něco nového, když to „staré“ fungovalo perfektně.

Po výborné večeři, jsme se společně s dětmi přesunuli do společenské místnosti, kde děti čekala uvítací hra. Organizační pokyny a důležité informace sdělil Martin OK1VHB (Youth Coordinator) a po něm si vzal slovo Honza OK1JD, který dětem velice hezkým způsobem vysvětlil radioamatérský provoz.

Ti nejdůležitější si už v pátek večer vyzkoušeli udělat první spojení jako OL1KOTA. Proč KOTA? KOTA, nebo-li Kids On The Air, je program na podporu rozšíření radioamatérství mezi děti.

Sobotní ráno jsme odstartovali rozcvíčkou a po jídle následovaly celkem 4 workshopy – bastlení, hon na lišku, povídání o QO-100 i s praktickou ukázkou a přednáška o SDR.

Na bastlícím workshopu si děti vyrobili bzučák, proto jsme do programu ještě ten den zařadili VEnovu metodu, která zábavnou formou učí děti morseovku.

O něco zajímavější program děti čekal odpoledne, kdy mohly své nabitě zkušenosti vyzkoušet v praxi. Po obědě jsme děti rozdělili do 7 skupinek, které se vydaly hledat lišku. Liška se nacházela u rozhledny Podvrší, zájemci si mohli vylézt na rozhlednu a udělat si pár spojení. Zbytek mohl vysílat také dole, na zemi.

Po návratu děti čekal oblíbený Off-air contest, kde židličky představovali pásmo. Princip je velmi jednoduchý, pokud chceš vysílat výzvu, musíš obsadit frekvenci – židličku a čekat, než s tebou někdo udělá spojení.

Večer jsme s dětmi ještě hráli noční hru, která je unavila tak, že už kolem 21. hodiny bylo všude ticho.

Neděle se nesla ve jménu cvičných PMR závodů. Tímto způsobem měly děti možnost vyzkoušet si „opravdový“ závod na vlastní kůži. A musím říct, že děti byly nadšené, a to i ty nejmladší, kterým se muselo ještě pomáhat se psaním.

Odpoledne se na nás přijel podívat Vítek Kotrba OK5MM s nádherně připravenou prezentací o expedicích, závodění a OLHQ. Celý

Nácvik OFF AIR Contestu

Účastníci akce OL1KOTA

víkend jsme ukončili vyhodnocením závodů a předáním památečních listů a dárečků.

Velké poděkování patří všem organizátorům a zdravotnicím, kteří obětovali svůj víkend a připravili pro děti doopravdy záživný program.

Martina OK2YLQ

OHLEDNUTÍ ZA 30 LETY ČESKÉHO RADIOKLUBU

Činnost Českého radioklubu procházela během posledních 30 let velkou proměnou. Z velké části to bylo umocněno tím, že technika, kterou nezbytně radioamatér potřebuje, se zdokonalila, zdigitalizovala a tím, jak se otevřely hranice, se do České republiky dostaly radioamatérské kousky, o kterých si dříve musel nechat zanícený radioamatér jen zdát.

Technické vymoženosti, dostupné informace a materiálové inovace umožňují radioamatérům dosahovat lepších výsledků v závodech, významně se vylepšila kvalita rádií, antén i konstrukčních možností.

V posledních třiceti letech se postupně dostal Český radioklub na nejprestižnější výsledkové listiny mezinárodních radioamatérských závodů a stal se obávaným konkurentem ostatních zemí.

Jednotlivé radiokluby, jak spolky pobočné, tak přidružené, se po celou dobu porevoluční

historie rozvíjely, jak směrem k sebevzdělávání, tak se některé spolky zaměřily na opravu svých QTH, což je v řeči radioamatérské misie, odkud radioamatér vysílá. Členská základna se v posledních dvou letech stabilizovala a přibývají nám i děti a mládež. Práce s dětmi a mládeží se stala prioritou Českého radioklubu. Český radioklub organizuje dnes již legendární Zážitkový víkend pro děti a mládež, na kterém se děti naučí mnoho radioamatérských provozů. Děti se účastní akcí, které pořádá Mezinárodní organizace IARU a různých dalších akcí a závodů, které probíhaly po celou dobu těch třiceti porevolučních let a jak doufáme, budou probíhat i nadále.

Radioamatéři vědomě respektují mezinárodně akceptovaný morální radioamatérský kodex, který formuluje principy tzv. **HAM Spiritu**. Kodex napsal Paul M. Segal, W9EEA, v roce 1928. I když dnes některé výrazy a obraty mohou působit poněkud zastarale, plní svou roli dobře a účinně přes 60 roků.

RADIOAMATÉR JE:

- **ohleduplný** – nikdy vědomě nepracuje způsobem, který by omezil potěšení druhých,
- **loajální** – prokazuje loajalitu, poskytuje podněty a podporu ostatním radioamatérům, místním radioklubům i národní radioamatérské organizaci, která radioamatérství zastupuje doma i v zahraničí,
- **progresivní** – znalostmi udržujícími krok s vývojem vědy, dobře vybudovanou

i fungující stanicí a provozem, kterému nelze nic vytknout.

- **přátelský** – pomalý a trpělivý provoz, je-li o něj žádán, přátelské upozornění a rada začátečníku, vlídná pomoc, spolupráce a ohled na zájmy druhých jsou puncovními známkami radioamatérského ducha,
- **odpovědný** – radio je záliba, která nikdy není na překážku závazkům k rodině, povolání, škole nebo společenství,
- **patriotický** – stanice a operátorské schopnosti jsou vždy připraveny sloužit zemi i společenství.

Tajemnice ČRK Liba OKLYL

QTH OK1KUO

Jan Paleček OK1NP

MORAVSKOSLEZSKÝ KYNOLOGICKÝ SVAZ

Moravskoslezský kynologický svaz (MSKS) je dobrovolný, nezávislý, demokratický a nepolitický spolek v oblasti tělovýchovy a sportu. Vznik MSKS byl dán rozhodnutím a usnesením celostátní kynologické konference konané dne 27. 1. 1990. Členy jsou zájemci o výcvik psů, jejich chov a výstavy. Prostřednictvím 184 základních kynologických organizací a chovatelských klubů sdružuje téměř 4000 členů. Cílem MSKS je zajištění všestranného sportovního vyžití zájemců o chov a výcvik psů z řad dospělých i mládeže v souladu s posláním Mezinárodní kynologické organizace FCI, jejímž je členem prostřednictvím Českomoravské kynologické unie (ČMKU). Svaz aktivně spolupracuje s vrcholným orgánem kynologie v České republice – ČMKU a vytváří nezbytné podmínky pro výchovu odborníků v oblasti výcviku a chovu psů (zejména rozhodčích, figurantů, výcvikářů i řadových psodů). Organizuje a zajišťuje sportovní soutěže, chovatelské a výcvikové akce, jako jsou například výstavy psů, svody, bonitace, kynologické soutěže místní i regionální úrovně, výběrové závody, přebory i mezinárodní mistrovství MSKS ve všech kategoriích (mládež, dospělí, malá, velká plemena) a jiné. Kromě sportovního výcviku se kynologové zabývají také dalšími

Prezident ČMKU MVDr. Lubomír Široký, WDS2021

PŘEHLED VÝSLEDKŮ REPREZENTACE

	ZLATO	STŘÍBRO	BRONZ
MSKS	1	1	
CELKEM		2	

BNVP – každý si najde své místo, CC Artush de Noir Diamond

BNVP, Kitter King Pipkin s NP, BOD – neděle

BNVP, Alistair s Dressed to the Nines – BOD sobota

BNVP, Killer King Pipkin's NP, BOD – neděle

BNVP, Alistair s Dressed to the Nines, BOD sobota • BIS

kynologickými disciplínami, především agility, libivým tancem se psem a disciplínou monitoring. V těchto disciplínách pořádají základní organizace ukázky a závody, jak na domácím poli, tak i v zahraničí. V roce 1999 byl založen první oficiální Klub tance se psem České republiky se sídlem v Blansku, jehož členové dosáhli mnoha titulů, jak z mistrovských soutěží pořádaných v ČR, tak ze soutěží zahraničních.

MSKS zveřejňuje na svých internetových stránkách www.mskscz aktuální informace o všech připravovaných soutěžích, chovatelských a výcvikových akcích. Jsou zde i in-

formace z výcvikové komise, zprávy z výběrových závodů a mistrovství MSKS a spousta dalších informací z dění svazu.

Sezónu letošního roku opět otevírala výstava psů všech plemen nově pod názvem Brněnská národní výstava psů. Konala se ve dnech 11.–12. ledna 2020 v areálu a.s. Veletřhy Brno. Jeho XV. ročníku se zúčastnilo 1300 psů a 1750 fen ze 14 států. Závěrem každého dne probíhaly soutěže, kde se vybírali nejkrásnější psi dne. První výstavní den si titul BOD odnesl pes plemene Bearded kolie Alistair's Dressed to the Nines majitele Jana Zdařila a v neděli

se pyšnil titulem BOD Německý špic trpasličí/Pomeranian Killer King Pipkin's NP majitelky Patricie Nevoralové. Tito dva vítězové jednotlivých dnů výstavy se na závěr utkali o čestný titul „Nejkrásnější pes XV. Brněnské národní výstavy“. Letošní titul „BIS“ si vybojoval Alistair's Dressed to the Nines. V roce 2021 se bude XVI. ročník Brněnské národní výstavy psů všech plemen konat ve dnech 9.–10. ledna v Brně opět v areálu výstaviště.

Vrcholnou kynologickou událostí příštího podzimu bude bezpochyby Světová výstava psů všech plemen, jejímž konáním byla

pověřena Česká republika. Není to poprvé, co Českomoravská kynologická unie od FCI získala pořádání akce světového i evropského formátu. V minulosti se Světové výstavy u nás konaly v roce 1966 a 1990 a celá řada vystavovatelů na ně stále ráda vzpomíná, stejně jako na Evropskou výstavu psů všech plemen, která se konala v roce 2014. Uvedené výstavy vždy hostila moravská metropole BRNO, konkrétně pak zdejší výstavní areál, který poskytuje nejen dostatek prostoru pro velký počet výstavních kruhů, ale i tolik potřebné zázemí od parkovacích ploch, přes občerstvení až pro místa pro venčení psů. Více informací naleznete na webových stránkách www.wds2021.cz.

V našem kynologickém areálu ve Zbraslavi u Brna budou současně při Světové výstavě všech plemen probíhat klubové výstavy a určitě se bude na co těšit.

Samostatnou kapitolou v činnosti svazu je mládež. Moravskoslezský kynologický svaz, z.s. pořádá kromě různých závodů také soustředění mládežníků v různých koutech republiky a každoročně letní výcvikový tábor mládeže ve Zbraslavi u Brna. Kromě přednášek a seminářů od zkušených lektorů si zde mohou děti procvičit stopy, poslušnost, obranu a agility a zároveň si vyzkoušet i pár disciplín z branného výcviku. Většina z nich pak se svými psími kamarády zakončí tábor úspěšným složením zkoušek. Na letošním táboře bylo mnoho šikovných dětí, které by do

budoucnu mohly vstoupit i do závodních řad mladých kynologů.

I v letošním roce svaz pořádal velmi oblíbené tzv. obranářské vikendy – setkání kynologů se svazovými figuranty nebo figuranty 1. třídy s nácvikem obran. Vikendy jsou organizovány v základních organizacích po celé republice a my Vám za Vaši přízeň děkujeme a těšíme se na další plánované akce příštího roku. Naplánovány jsou různé závody, zkoušky, krajské výstavy a speciální výstavy. Bude se již tradičně konat Mezinárodní mistrovství MSKS dle IGP 3 se zadáním titulu CACIT.

Doufáme, že příští sezóna bude pro všechny kynologické akce příznivější.

PLÁNY MSKS PRO ROK 2021

- 1 XVI. Brněnská národní výstava psů
- 2 Mezinárodní mistrovství MSKS
- 3 Mistrovství stopařů MSKS
- 4 Otevřené mistrovství mládeže a juniorů

Brněnská národní výstava psů – Alistair s Dressed to the Nines – BIS, maj. Jan Zdařil

Brněnská národní výstava psů, rozhodčí závěrečných soutěží

Z HISTORIE HASIČSKÉHO SPORTU

KOŘENY POŽÁRNÍHO SPORTU

První větší poznatky o požárním sportu přivezl do naší republiky bývalý náčelník Hlavní správy požární ochrany ČR **Ing. Pavel Stoklásek** v roce 1967 ze své služební cesty do bývalého Sovětského svazu. Právě Pavel Stoklásek se u nás stal jedním ze zakladatelů a velkých propagátorů sportu, jehož cílem je především zvyšování obratnosti, rychlosti a fyzické zdatnosti hasičů. Stoklásek řadu let vedl národní reprezentaci hasičů z povolání, která poprvé na mezinárodní scéně startovala roku **1968 v Leningradě** (dnes Petrohrad), kde nás reprezentovali narychlo secvičení hasiči z Prahy. Již na prvním mezinárodním klání získali stříbrné medaile v disciplíně požární útok.

V roce 1970 bylo vrcholnými orgány požární ochrany ČSR a SSR rozhodnuto zanést **požární sport do výkonu služby všech profesionálních hasičů** v bývalé ČSSR a požární sport se stal součástí jejich odborné a fyzické přípravy. První Mistrovství ČSSR se konalo v Ostravě, kde se ale zároveň projevila nedostatečná zkušenost s pořádáním takového typu soutěže. V tomto období začala systematická práce v oblasti tělesné přípravy hasičů, což se projevilo i na sportovních výkonech závodníků nejen na domácí scéně, ale i na mezinárodních soutěžích.

Kolébkou požárního sportu byly v minulém století zejména státy Východní Evropy. Západní země se daleko více věnovaly tradičním disciplínám CTIF. Díky tomu později vznikl termín „**HASIČSKÝ SPORT**“, který v současné době skýtá dvě základní sportovní odvětví: požární sport a klasické disciplíny CTIF.

V roce 1973 se v Brně konala mezinárodní konference států CTIF (Mezinárodní komitét pro prevenci a hašení požárů) a bylo přijato rozhodnutí, že hasičské soutěže CTIF se budou konat jednou za 4 roky. Tímto verdiktem bylo potvrzeno, že se Mezinárodní hasič-

ská soutěž CTIF stala tzv. „hasičskou olympiádou“ v obou sportovních odvětvích. **V roce 1979** byl požární sport v Československu zaveden **i pro dobrovolné hasiče**, kteří měli do této doby zcela odlišné sportovní soutěže, a některá družstva se věnovala pouze klasickým disciplínám CTIF.

První reprezentační družstvo dobrovolných hasičů v požárním sportu vzniklo **v roce 1984** pod vedením trenérů **Josefa Habady** a **Bedřicha Vrkoče**. První mezinárodní vystoupení měla dobrovolná reprezentace na hasičské olympiádě CTIF **v roce 1985** v rakouském **Vöcklabrucku**. Tento rok byl pro dobrovolné hasiče průlomový, jelikož kromě požárního útoku vyhráli všechny disciplíny a **získali zlaté medaile** před reprezentací Rakouska a Spolkové republiky Německo. Reprezentace profesionálních hasičů skončila na třetím místě za Německou demokratickou republikou a vítěznými Rusy. IX. mezinárodní závody CTIF se konaly **v polské Varšavě v roce 1989**. Dobrovolná reprezentace tentokrát nestačila pouze na výborně připravené Polsko a skončila druhá. Profesionální hasiči zase podlehli Rusům a též obsadili druhé místo.

Od roku 1970 se požární sport stal součástí výcviku všech hasičů v Československu

Určitá stagnace v oblasti požárního sportu u profesionálních hasičů nastala po roce 1990, kdy bylo rozpuštěno reprezentační družstvo a v požárním sportu došlo k útlumu. Na pokles zájmu měl vliv také rozpad tzv. východního bloku, v jehož rámci byly do té doby pravidelně organizovány mezinárodní soutěže v požárním sportu a dobré umístění na nich bylo

Tým SDH Zibohlav na olympiádě v roce 1977 v italském Trentu

V roce 1977 v italském Trentu získalo družstvo profesionálních hasičů bronz

prestižní záležitosti všech zúčastněných států. O stagnaci požárního sportu v tomto období však nelze hovořit v prostředí dobrovolných hasičů, pro které toto sportovní odvětví hasičského sportu zůstalo v popředí zájmu, ačkoli u počátku požárního sportu v České republice stáli právě profesionální hasiči.

Nemalý podíl na této skutečnosti měla občanská sdružení působící na úseku požární ochrany, zejména **Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, Česká hasičská jednota a Moravská hasičská jednota**. Tyto spolky uplatnily prvky hasičského sportu již ve sportovních soutěžích dětí a mládeže, a to v kom-

binaci prvků požárního sportu i klasických disciplín CTIF, což přineslo nejen popularitu hasičskému sportu mezi mládeží, ale postupně i vynikající výsledky národní reprezentace.

Na X. mezinárodní soutěži členských států CTIF v roce 1993 v německém Berlíně naše dobrovolná reprezentace mužů prokázala skvělou formu a obsadila suverénní **1. místo** před Německem a Rakouskem.

V roce 1997 se XI. mezinárodní soutěž uskutečnila v dánském Herninku. Čeští dobrovolní hasiči neobhájili své prvenství z předchozí „olympiády“, když nestačili na skvěle připravené Polsko a skončili na krásném druhém místě před Rakouskem. Před XII. olympiádou ve finském Kuopiu v roce 2001 se trenéry reprezentačního družstva dobrovolných hasičů stali bývalí závodníci Miroslav Pěkný a Zdeněk Prodělal. I když je v ČR u dobrovolných hasičů požární sport velice oblíbený, tak reprezentační družstvo se vždy vytvořilo cca 2 roky před olympiádou a po jejím skončení bylo rozpuštěno. Navíc pokaždé bylo obtížné najít sportovce, kteří by ovládali i disciplínu výstup na cvičnou věž, která nebyla v té době běžnou součástí soutěží dobrovolných hasičů. Důkazem toho, že se příprava povedla byla **další zlatá medaile**. Ve Finsku se také poprvé v historii v soutěžním odvětví požárního sportu objevily **na mezinárodní úrovni ženy**. Reprezentantky České republiky, zastoupené **družstvem žen z Moravského Berouna** (vítězkami MČR v požárním sportu), v ukázkovém závodě zvítězily a převedly vysokou úroveň požárního sportu v České republice.

Další úspěch zopakovala ženská reprezentace dobrovolných hasičů na XIII. mezinárodní olympiádě v chorvatském Varaždinu v roce 2005, odkud si opět přivezla zlatou medaili. Na této olympiádě nás v kategorii žen reprezentovalo družstvo sboru dobrovolných hasiček z Chválenic, které nemělo konkurenci a všechna ostatní ženská družstva svým výkonem nechalo za sebou. První příčka byla zcela jistě zásluhou trenéra Karla Nolče. Obhajoba zlatých medailí na další olympiádě v roce 2009 v Ostravě byla velkou výzvou. Vzhledem k tomu, že XIV. mezinárodní hasičská soutěž se v roce 2009 konala na domácí půdě, česká výprava soutěžila v maximálním možném počtu družstev v každé kategorii. Byli jsme favority a nezklamali jsme. Reprezentační družstva mužů i žen si odnesla shodně **zlaté medaile** v celkovém hodnocení družstev. V roce 2013 se XV. mezinárodní hasičská olympiáda přesunula do francouzského Mulhouse. Dobrovolní hasiči znovu naplnili své síly a reprezentační tým mužů B a tým žen z SDH Chválenice si opět odvezl **nejcennější kovy**. Zatím poslední olympiáda se konala v sousedním Rakousku ve městě Villach v roce 2017, kde naše reprezentační výběry mužů A, a žen A znovu potvrdily skvělou formu a získaly **zlaté medaile**. Na nadcházející olympiádu ve slovinském Celje si budeme muset ještě další rok počkat, jelikož s ohledem na současnou situaci, bylo pořádání této mezinárodní soutěže odloženo až na rok 2022.

KLASICKÉ DISCIPLÍNY CTIF

Dobrovolní hasiči se kromě požárního sportu věnují i druhému odvětví hasičského sportu, a to **klasickým disciplínám CTIF**, které se více než na rychlost, soustředí na přesnost, týmovou spolupráci a precizní provedení jednotlivých úkonů. Mezinárodní soutěže CTIF se tradují od roku 1965. Do podoby hasičských olympiád se čtyřletým cyklem se překlopile v roce 1973. **První zlatou medaili** pro ČSSR vy-

Velké zásluhy o rozvoj požárního sportu u nás měl Ing. Pavel Stoklásek

První reprezentační družstvo dobrovolných hasičů v roce 1985

bojovaly hasičky z SDH Dobruška v roce 1968 v rakouském Kremsu v kategorii A. Další pak družstvo mužů z Kežmarku v Brně v roce 1973 a na stejné soutěži i ženy z SDH Částkov. Stejně úspěšné bylo Československo i v roce 1977 díky dobrovolným hasičkám z SDH Frýdek na **Mezinárodní soutěži CTIF v italském Trentu** a také díky družstvu mužů z SDH Zibohlav. V roce 1985 v rakouském Vöcklabrucku zvítězily ještě ženy ze Spišské Nové Vsi a od té doby až dosud nedokázal na jejich prvenství ani na prvenství Zibohlav v mužské kategorii z roku 1977 nikdo další navázat. Klasické disciplíny CTIF se na rozdíl od požárního sportu dělí na kategorie A a B. V kategorii A soutěží sportovci bez rozdílu věku, kdežto v kategorii B mohou být zařazeni pouze taková družstva, kde všech 9 závodníků dosahuje věku 30+ a kde se započítávají tzv. „výhodové body“ za průměrný věk. V kategorii nad 30 let se Česká republika dočkala prvního vítězství až v roce 2017 zásluhou družstva HZS Královéhradeckého kraje na olympiádě ve Villachu v Rakousku.

Do mezinárodních soutěží se od prvo-počátku, tedy od roku 1977, zapojila i družstva mladých hasičů (12–16 let), a to pouze v klasických disciplínách CTIF. Nejprve pouze družstva chlapců a později od roku 1989 i dívek. Prvního vítězství jsme se dočkali ještě jako ČSSR v roce 1983 ve Veidhovu, kde dokázalo zvítězit družstvo chlapců ze Spišské Nové Vsi. Následovali je chlapci z Velké Hradné v roce 1987 na domácím poli v Havlíčkově Brodě a pak v roce 1991 chlapci z Bratislavy – Petržalky ve finském Lappeenratu. V době socialismu i federálního zřízení je zřejmá nadvláda slovenských sportovních týmů hasičské mládeže. K výrazné změně došlo v roce 2009, kde na domácí olympiádě v Ostravě dokázali zvítězit chlapci z SDH Chlumeck nad Cidlinou, kteří zlatou medaili obhájili i za dva roky v Kočevje, ve Slovinsku. U mládežnických kategorií je olympijský cyklus dvouletý, takže každé čtyři roky se koná mládežnické soutěže společně s dospělými.

Dívky se poprvé představily ve Varšavě v roce 1989. Na historicky první vítězství v dívčí kategorii si však naše země musela počkat až do roku 2015, kde se v polské Opoli dokázaly prosadit děvčata z SDH Písková Lhota. Svůj úspěch zopakovala i v roce 2017 v rakouském Villachu na „velké olympiádě“ a o dva roky později jim k hatricku ve švýcarském Martigny scházelo pouhých 13 setin sekundy. Mezinárodní soutěže CTIF začaly pro hasičskou mládež v roce 1977 v Ettelbrücku v Lucembursku s počtem 9 družstev ze 45 států. Prozatím nejvyšší počet družstev tj. 59 z 24 států zaznamenala olympiáda ve Villachu v roce 2017, na té poslední ve švýcarském Martigny bylo 56 družstev z 23 států.

MISTROVSTVÍ SVĚTA

K výraznému celosvětovému rozvoji požárního sportu přispěl vznik **Mezinárodní sportovní federace hasičů a záchranářů (MSFHZ)**. Vznikla v roce 2001 v Moskvě a v současné době sdružuje 25 států z celého světa. Vznik MSFHZ ovlivnil i vývoj požárního sportu v České republice. Do roku 2013 byla reprezentace dobrovolných a profesionálních hasičů **oddělená** a na MS startovalo výhradně družstvo mužů Hasičského záchranného sboru ČR. Od roku 2014 začal fungovat **společný výběr**. Reprezentace mužů si na první **zlaté medaile** musela dlouho počkat a odvezla si je, ve společném složení profesionálních a dobrovolných hasičů, v roce 2018 z **Mistrovství světa z Banské Bystrice**. Trenéry byli Jiří Kotáb a Radim Juřena. Reprezentačnímu družstvu žen se povedlo získat mistrovský titul o rok dříve v roce 2017 na **Mistrovství světa** v tureckém Izmiru. Trenérem byl zkušený Karel Nolč a společně s ním Libor Mrozowski.

I v tomto odvětví se v rámci mistrovství světa zapojila hasičská mládež (13–18 let), a to od roku 2010. Mladí hasičští sportovci z České republiky se poprvé zúčastnili mistrovství světa v roce 2011, a to družstvo dorostenců. Největší úspěch si dorostenecci připsali v roce 2013 v Rusku v Podolsku a zopakovali ho v roce 2015 v běloruském Grodnu. **Dorostenky vyhrály mistrovství v roce 2014** na domácí půdě ve Svitavách, což bylo vůbec první mistrovství, na kterém kategorie dorostenek startovala. Další mistrovství světa dorostu se bude konat v roce 2021 v Chorvatsku.

Dobrovolná reprezentace v polské Varšavě v roce 1989

Reprezentace žen na olympiádě ve finském Kuopiu v roce 2001

Vítězné družstvo z SDH Písková Lhota z roku 2015 z olympiády z Opole

Družstvo SDH Písková Lhota na olympiádě v Opoli v roce 2015

Reprezentace mužů na MS v Banské Bystrici v roce 2018

Olympiáda v Martigny 2019 a družstvo SDH Písková Lhota dívky

V roce 1945 byla vypracována pravidla soutěží v požárním sportu. Jednou z disciplín byl i výstup do 4. podlaží cvičné věže po hákové žebříku

HISTORIE A SOUČASNOST SVAZU BRANNĚ-TECHNICKÝCH SPORTŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Po mimořádném sjezdu Svazarmu v roce 1990 bylo ustanoveno Sdružení technických sportů a činností ČR jako právní nástupce Svazu pro spolupráci s armádou. Vzniklý Svaz branné přípravy byl připraven převzít úkoly dosud plněné Svazarmem pro Československou armádu v oblasti přípravy branců a vybraných záloh na území České republiky.

23. června 1990 se v zařízení UDA II v Praze konal ustavující Národní kongres Svazu branné přípravy. Byla zvolena 14členná rada a 3členná revizní komise a také byla přijata opatření ke splnění úkolů ve prospěch Čs. armády. Předsedou Rady Svazu branné přípravy byl zvolen Ing. Petr Vejražka a tajemníkem Ing. František Humpolec.

27. června 1992 se konal II. Kongres Svazu branné přípravy, který zhodnotil situaci po ukončení zakázky pro Ministerstvo národní obrany v přípravě branců a stanovil další postup v zabezpečení zájmové činnosti členů svazu. Došlo ke změně názvu svazu na „Svaz branně-technických sportů České republiky“. Předsedou svazu byl opět zvolen Ing. Petr Vejražka a tajemníkem PhDr. Josef Skalník.

Po tomto Kongresu se začalo pracovat na pravidlech soutěží pro dospělé a mládež a pro přípravu soutěží byla ustanovena „Sportovní metodická komise“ (SMK) ve složení Ladislav Falta, Dr. Pavel Skácelík a Vladislav Skalník. V roce 1993 se pak konalo I. Mistrovství ve střelbě z velkorážné pistole na střelnici Černovír v Ústí nad Orlicí za účasti 31 družstev, z toho jedno družstvo bylo ze Slovenské republiky. Vítězem se stalo družstvo Základní organizace Fenix Praha ve složení Haffner R., Müller M., Falta L. V jednotlivcích vyhrál Dvořák J. ze ZO Nové Město na Moravě. Nezapomnělo se ani na mládež a v roce 1993 se za účasti dvanácti základních organizací konal „Letní tábor mládeže“. V roce 1993 se také konal I. ročník Mezinárodního mistrovství Slovenské republiky v branném víceboji mládeže v Seredi, který pořádal partnerský Zváz branných a tech-

nických činností Slovenské republiky a za SBTS ČR se zúčastnila 3 družstva ze základní organizace Letohrad. Následující rok se pak uskutečnilo I. Mistrovství v branném víceboji mládeže v Letohradě za účasti 11 družstev.

Další okolnosti, které významným způsobem ovlivnily činnost svazu: V roce 1994 byla podepsána smlouva o přijetí Společnosti českých střelců za kolektivního člena SBTS ČR. V roce 1995 se konal II. ročník branného víceboje mládeže v Letohradě, který byl již nově též I. ročníkem Mezinárodního Mistrovství ČR této soutěže. V souladu se stanovami svazu se vždy po skončení čtyřletého funkčního období konal Kongres svazu, který zhodnotil splnění stanovených cílů a schválil nové pro další funkční období. Také vyhodnotil a ocenil nejlepší sportovce z řad dospělých i mládeže a zvolil nové orgány svazu a statutární zástupce na další čtyřleté období. V roce 1996 se svaz stal majitelem bývalého OV Svazarmu v Lounech a následně byla uzavřena smlouva o kolektivním členství s Technickými sporty Lučan Louny.

V roce 1996 byla zpracována „Všeobecná pravidla sportovní střelecké činnosti SBTS ČR“ a „pravidla“ pro jednotlivé střelecké disciplíny. Tyto dokumenty, jejichž autorem byl pan

Luděk Dvořák, pak začaly platit po schválení Radou SBTS ČR od 1. března 1997.

V roce 1997 svaz poskytl jednotlivým základním organizacím pracujícím s mládeží vzduchové pušky TAV-200. Významným počinem v historii svazu bylo dokončení stavby klubovny v Železném Brodě v roce 1998. I. ročník Mistrovství ve střeleckých štafetách trojic se uskutečnil na střelnici Vršovice u Loun v roce 1998, ve stejném roce se konal nultý ročník střeleckého víceboje mládeže v Kunovicích. Další střeleckou disciplínou se v roce 1999 stalo „REPIKO“, což je kolektivní střelba ostrým střelivem z velkorážové pistole a revolveru. Tato disciplína umožňuje čtyři varianty sestav a hodnocení.

Na IV. Kongresu v roce 2000 pak došlo ke změně statutárních orgánů svazu, předsedou byl zvolen PhDr. Josef Skalník, tajemníkem Ing. František Humpolec a místopředsedou pan Antonín Cibulka. Výborných výsledků bylo dosaženo na VIII. ročníku MČR ve střeleckém víceboji na střelnici v Nečichách, kde se vítězem stalo družstvo SČS Louny ve složení Herink J., Kolařík S. st. a Kolařík S. ml. Ing. Pavel Vlk dosáhl nejlepší výkon v mířené střelbě na mezinárodní pistolový terč – 98 bodů (v roce 2020 pak dosáhl výkonu 100 bodů!).

MČR branný víceboj mládeže

Výstavba střelnice v Hostinném

Od roku 2001 je bývalá vojenská střelnice v Berouně v dlouhodobém pronájmu ZO Beroun, členové této organizace odpracovali desítky hodin pro její zprovoznění. V roce 2002 se svaz z budovy ÚAMK v Praze 4 přestěhoval do nového sídla v budově Sdružení technických sportů a činnosti v Praze 7. ZO ALFA Svitavy poprvé pořádala MČR v střeleckém víceboji – již VI. ročník. Vítězné družstvo SČS Louny ve složení Vlk P., Herink J. a Skřivánek J. ml. Soutěž jednotlivců na 10. ročníku MM SR v branném víceboji mládeže v roce 2003 vyhrál Bjaček J. ze ZO Vojkovic.

Dalším významným milníkem v historii svazu bylo zahájení provozu nově postavené střelnice svazu v Hostinném dne 19. 6. 2004. V srpnu 2004 se také v Opařanech konalo Mistrovství Evropy v praktické střelbě a SBTS ČR byl spolupořadatelem tohoto mistrovství, kterého se zúčastnilo 810 střelců z celého světa. V roce 2005 se uskutečnil nultý ročník s využitím optické střelnice v Tišnově a Lounech, Rada následně rozhodla o zařazení této soutěže do sportovního kalendáře následující rok. V roce 2006 zemřel předseda svazu PhDr. Josef Skalník a dle stanov převzal funkci výkonného předsedy dosavadní místopředseda Antonín Cibulka. VI. Kongres se konal 15. 10. 2008 a rozhodl o činnosti svazu, ocenil nejlepší sportovce, schválil doplnění stanov a úkoly do roku 2012. Zvolil předsedou Ing. Františka Humpolce, tajemníkem JUDr. Vladimíra Friče, místopředsedou pana Antonína Cibulku a předsedkyní Kontrolní a revizní komise svazu paní Helenu Koblížkovou.

V tomto období postupně došlo ke stabilizaci jednotlivých každoročně se opakujících soutěží jak dospělých, tak mládeže – Mistrovství ČR ve střelbě družstev z laserové pušky (mládež), Mistrovství ČR ve střeleckých štafetách trojic (dospělí), Mistrovství ČR ve střeleckém víceboji mládeže, Mistrovství ČR ve střeleckém víceboji (dospělí), Mezinárodní mistrovství ČR v branném víceboji mládeže (jako memoriál bývalého aktivního člena Bernarda Nechvily) a již výše zmiňovaná soutěž dospělých REPIKO. U mistrovských soutěží mládeže se též stabilizovala nejen účast družstev na soutěžích (výjimkou nebyla účast 30 družstev), ale též kvalita výsledků. Prokázala se tím pečlivá příprava těchto mládežnic-

kých družstev, ať už šlo o soutěže v laserové pušce (výsledky i přes 805 bodů jak v kategorii do 12 let, tak i u starších), nebo ve střeleckém víceboji mládeže či branném víceboji mládeže SBTS ČR.

V roce 2015 družstvo SBTS Kunovice ve složení Jelénková J., Pečenka J., Pelikán P. získalo bronzové medaile výborně reprezentovalo SBTS ČR na Mistrovství Slovenska v branném víceboji žáků do 15 let s mezinárodní účastí konaném ve slovenské obci Gbelce.

Zatím poslední Kongres „svazu“, již v souladu s novelou občanského zákoníku transformovaného z občanského sdružení na „spolek“, se konal v roce 2016 za účasti pobočných spolků SBTS (bývalých základních organizací) a zástupců kolektivních členů SBTS ČR. Opětovně zhodnotil dosažené cíle za uplynulé období, ocenil nejlepší sportovce z řad dospělých a mládeže a přijal v souladu s NOZ novelizované stanov. Předsedou svazu byl zvolen pan Luděk Dvořák, ve funkci tajemníka dále působí JUDr. Vladimír Frič a za místopředsedu byl zvolen Dr. Jiří Jurásek.

Mezi neúspěšnější sportovce od založení SBTS ČR patřili z řad dospělých Ing. Pavel Vlk, Jaroslav Jun, Jiří Šorer, Horst Kail, Josef Herink, Ladislav Hodinka a další, z řad mládeže do 26 let pak Anežka Javorská, Roman Byčičtš, František Přidal, Barbora Mařáková, Michaela Přidalová, Kristýna Škrabalová, Johana Jelénková, Tereza Brzková, Ondřej Trhoň, Hana i Lenka Kvasnicová, Petr Pelikán a řada dalších. Na dlouholetých úspěších v práci s mládeží se podíleli zejména trenéři František Veselý, Oldřich Valíček, Vratislav Koblížek, Jindřich Mařák, Tomáš Přidal, Ing. Miroslav Sýkora, Dr. Jiří Jurásek, Lubomír Sura. Kromě výše uvedených funkcionářů svazu (spolku) a dlouholeté ekonomky paní Jany Šivecové, přispívajících výkonem svých funkcí a svoji prací vůbec k „funkčnosti“ SBTS ČR od jeho vzniku, působila či působí ve svazu řada dalších pracovitých a sportem zapálených členů. Mezi nimi je nutno jmenovat Miroslava Pařízka, Jaroslava Svobodovou, Bernarda Nechvily, Karla Cardu, Ladislava Pirka, Jiřího Černého, Josefa Kvasničku, Mgr. Františka Němce, Dr. Jiřího Kučeru, Radka Rotha, ale bylo by i mnoho jiných, kteří všichni významně přispěli k „životu“ Svazu branně-technických sportů České republiky za jeho téměř 30 let existence.

MČR laserová puška Kunovice

V roce 2020 byla činnost SBTS ČR, obdobně jako všech subjektů působících ve sportovním prostředí, ovlivněna pandemií koronaviru. Uskutečnilo se méně soutěží a dalších akcí než v minulých letech, z nejvýznamnějších v rámci spolku se realizovaly pouze 2, a to Mistrovství ČR v laserové pušce (mládež), MČR ve střeleckém víceboji a dále v součinnosti se Společností českých střelců Louny Soutěžové hry České republiky. Již mnoho let organizovaná soutěž partnerského Zvazu branných a technických činností Slovenskej republiky – Mistrovství Slovenska v branném víceboji družstev členů ZBTC SR s mezinárodní účastí – byla v letošním roce rovněž zrušena.

Opětovně, stejně jako v roce 2019, spolek finančně velmi postihlo rozhodnutí MŠMT ČR

o nepřidělení státní dotace na projekt „Organizace sportu 2020 – pohyb a zdraví“ s odůvodněním, že SBTS ČR nespĺňuje jedno z kritérií – členství v Českém olympijském výboru. I přesto byla snaha plnit základní poslání spolku, kterým je zabezpečování tělovýchovy a sportu v oblasti branně výchovných, sportovních, technických a jiných společenských aktivit.

I přes uváděné okolnosti tak proběhla, znovu s přispěním obětavých členů a funkcionářů, na různých místech republiky řada místních kol a přeborů v různých sportovních disciplínách a vybrané soutěže vyvrcholily **Mistrovstvími České republiky**. Byly to:

• **střelba družstev laserovou puškou konaná 29. 2. 2020 v Kunovicích**

• **střelecký víceboj dospělých 26. 9. 2020 v Lounech**
• **střelecké souboje dvojic a jednotlivců 3. 10. – Louny-Chlum**

30. srpna se v Pisku také uskutečnil Regionální přebor ve střelbě ze sportovní velkorážné pušky, velké a malé odstřelovačky.

MISTŘI ČESKÉ REPUBLIKY PRO ROK 2020 V JEDNOTLIVÝCH DISCIPLÍNÁCH

V SOUTĚŽÍCH DOSPĚLÝCH:

- **Střelecký víceboj – družstva**
SČS Louny (Vlk Pavel, Herink Josef, Charvát Ladislav)
- **Střelecký víceboj – jednotlivci**
Dědič Jiří – SBTS Teplice – střelnice Žalany – „Teplické naděje“

V SOUTĚŽÍCH MLÁDEŽE:

- **Střelecký víceboj s využitím optické střelnice (kategorie)**
„A“ SBTS Vojkovic (Huber Radek, Pastorek Jiří, Vrána Lukáš)
„B“ SBS Moravská Třebová (Křenov) (Šulcová Karolína, Dokoupilová Hana, Langer Dan)

Poděkování touto cestou všem funkcionářům, trenérům, vedoucím i rodičům, kteří se na přípravě a organizaci soutěží mládeže i dospělých podílejí.

I v roce 2021 se budeme snažit, i pro spolek ve složité finanční situaci, pokračovat v zabezpečování tělovýchovy a sportu v oblasti branně výchovných, technických a jiných společenských aktivit vrcholících organizováním mistrovských soutěží.

MČR střelecký víceboj Žalany

SVAZ ČESKÝCH POTÁPĚČŮ

Základním cílem Svazu je organizování, podpora a propagace potápěčského sportu v České republice. Svaz je členem celosvětové potápěčské organizace CMAS (Confédération Mondiale des Activités Subaquatiques). Svaz českých potápěčů zajišťuje členům v klubech potřebné podmínky pro sport, poskytuje určité výhody a vytváří podmínky pro bezpečné potápění v souladu s mezinárodními standardy CMAS. Zajišťuje organizační, finanční a informační management, legislativní podporu, úrazové pojištění, instruktory v systému CMAS a trenéry. K výhodám patří zapůjčení kompresorů, potápěčské výstroje a záchranných pomůcek. Kluby mohou využívat výcvikové středisko Barbora, podvodní polygony, plošiny, kesony a plnicí stanice. SČP organizuje a provozuje potápěčský sport jako veřejně prospěšnou činnost a zajišťuje podmínky pro sportovní reprezentaci ČR. Provádí potápěčský výcvik svými instruktory, pracuje s dětmi a mládeží, provozuje výcvikové základny mládeže, organizuje celostátní a mezinárodní potápěčské soutěže, pomáhá ochraně životního prostředí při přírodních a jiných katastrofách, zajišťuje vzdělávací, školicí, osvětovou a veřejně kulturní činnost v oblasti potápění.

Na území České republiky je v současné době organizováno více než 5000 potápěčů ve více než 130 klubech. První kluby byly založeny již v letech 1956–1957. Kluby a členové jsou registrováni v rámci Svazu českých potápěčů a Svazu potápěčů Moravy a Slezska.

Svaz potápěčů České republiky zastřešuje státní reprezentaci, výcvikovou a sportovní komisi. Výcviková komise garantuje pořádání celostátních výcvikových akcí, jejichž nabídka každoročně zahrnuje školení z potápěčské teorie, školení z metodiky vedení potápěčského výcviku, školení a semináře instruktorů.

Závodní potápění řídí sportovní komise Svazu potápěčů České republiky a vlastně i organizuje celou přípravu státní reprezentace a přípravu talentů. Pravidelně jsou organi-

zována mistrovství a přebory České republiky a reprezentanti se účastní mistrovství Evropy a světa juniorů i seniorů v těchto disciplínách – orientační potápění, plavání s ploutvemi a distanční plavání s ploutvemi, podvodní ragby, podvodní hokej, spearfishing (lov na nádech), fotografování a filmování pod vodou, freediving (nádechové potápění).

JUBILEUM 30 LET SVAZU ČESKÝCH POTÁPĚČŮ

Kořeny vzniku Svazu českých potápěčů (SČP) sahají do konce 80. let minulého století, kdy došlo vlivem tzv. perestrojky v Sovětském svazu k postupnému rozpadu koalice zemí východního bloku a následně i ke změně společenského systému.

Začátkem prosince 1988 proběhly volby nové Rady potápěčství a branného vodáctví ÚV Svazarmu (RPaBV) a do jejího čela byl zvolen Oldřich Lukš, bývalý předseda Technické komise RPaBV. Tato rada již předtím prosazovala a hájila zájmy čs. potápěčů ve světové organizaci CMAS pod názvem Svaz potápěčů Československa (SPČS). Tato nová rada si hned od začátku vytkla jako hlavní cíl podporu odborných aktivit svých členů – potápěčů

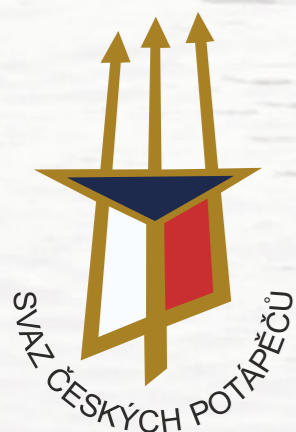
Mezinárodní festival PAF Tachov 1996

a branných vodáků a též spolupráci se všemi subjekty, jež se v nejrůznějších podobách věnovaly činnostem v oblasti potápění.

Celostátní konference potápěčů a vodáků se konala dne 20. ledna 1990 v Praze za účasti 133 delegátů z celého Československa. Hned v úvodu konference bylo rozhodnuto o rozdělení na dvě samostatné skupiny, které pak byly základem pro vznik příslušných svazů. U potápěčů byl zvolen pracovní orgán – 8členný výkonný výbor v čele s Oldřichem Lukšem, který měl koordinovat práci odborných komisí a zachovat kontinuitu práce SPČS a klubů až do voleb nového vedení SPČS na

Mistrovství světa v ploutvovém plavání 1993 Lyon

Mistrovství Evropy v podvodním
rugby 2005 HelsinkyHlubina svět pod
vodou 2006Světový pohár v orientačním
potápění 2004 JeseniceMistrovství Evropy v ploutvovém
plavání 2005 San Marino

podzim téhož roku. Současně bylo doporučeno, aby v tomto mezidobu, s ohledem na federativní uspořádání ČSFR, byly ustaveny zemské potápěčské svazy.

Postupně tedy vznikaly Svaz potápačů Slovenska, Svaz českých potápěčů a Svaz potápěčů Moravy a Slezska. Zemská konference Svazu českých potápěčů pak proběhla 2. června 1990 v Praze a zvolila 13členné presidium, ze kterého byl valnou většinou hlasů zvolen prezidentem SČP Oldřich Lukš. Na dalších konferencích byl zvolen prezidentem SPMS Ing. Ivan Kratochvíl a prezidentem ZPS Ing. Dušan Čemsák.

Následně proběhla dne 22. září 1990 v Brně celostátní konference SPČS, kde proběhla volba prezidia SPČS tvořeného třemi prezidenty zemských svazů, šesti koordinátory činností svazu a zástupcem v Čs. olympij-

ském výboru. President SPČS byl volen samostatně ze tří prezidentů zemských svazů a stal se jím Oldřich Lukš. V této funkci se plánovala rotace zemských prezidentů v každém dalším volebním období.

Ve stručnosti je tímto shrnuta restrukturalizace potápěčského svazu v tomto přelomovém období. Co však bylo současně zásadní a důležité, že se díky práci všech výkonných a přípravných výborů a práci odborných komisí podařilo zajistit celistvost a stabilitu svazu, kontinuitu všech odborných aktivit a činnosti a zajištění majetku a finančních prostředků v tomto období. Tento stav vydržel až do konce roku 1992, kdy došlo k rozdělení ČSFR a od roku 1993 vznikly dva samostatné státy – Česká republika a Slovenská republika.

Vznikl tedy Svaz potápěčů České republiky (SPČR), který je tvořen SČP a SPMS a zástupci obou svazů představují vedení SPČR. Pro účely reprezentace v zahraničí a zastoupení v CMAS byl jmenován jako prezident SPČR Oldřich Lukš. Tento model struktury svazu existuje v poněkud modifikované formě až do současnosti.

SPČR renovoval své členství v CMAS a určil své zástupce v technickém a sportovním výboru. Plně akceptoval výcvikový systém CMAS v celém rozsahu a pokračoval v práci v komisích OP a PP. SČP orientoval (a nadále orientuje) své cíle zejména na spolupráci s kluby v práci s mládeží a její přípravou na kvalifikační potápěčské stupně a tréninkem a výběrem pro disciplíny plavání s ploutvemi, orientačního potápění a dále podvodního rugby a též podvodního hokeje a potápění v apnoi. V oblasti výcviku je svaz velmi aktivní v přípravě na základní potápěčské a instruktorské stupně a následně v řadě specializovaných kurzů pro užití nitroxu a trimixu, vrakového potápění a též poskytovatelů kyslíku. Zde jsou velkým přínosem každoroční semináře instruktorů, které účastníkům poskytují mnoho informací k rozšíření jejich odborných znalostí. V rámci SPČR též podepsal svaz smlouvu s PADI (Professional Association of Diving Instructors – největší základna potápěčů na světě) o „crossover“ kvalifikačních potápěčských stupních. Aktivní je i v oblasti UW-foto, video; zejména tradiční mezinárodní soutěžní přehlídkou PAF Tachov; kde řada našich fotografů dosáhla mnoha úspěchů v obdobných zahraničních soutěžích. Velmi aktivní jsou klu-

by a členové svazu v oblasti výkonnostního sportu, kde kromě domácích soutěží dosáhli i řadu medailových umístění na zahraničních pohárových soutěžích, mistrovstvích Evropy a světa v disciplínách PP, OP, apnoe a to včetně titulů mistrů Evropy a světa.

Pokračovaly rovněž aktivity v oblasti pracovního potápění, které však vedly postupně k osamostatnění a k vytvoření současné Asociace profesionálních potápěčů ČR s vlastním výcvikovým a bezpečnostním systémem.

Svaz rovněž podporuje své kluby jak finančně (zejména v práci s mládeží a ve sportu úhradou pronájmu bazénů a podporou celorepublikových soutěží), ale též materiálně, jako např. poskytováním kompresorů a vybrané potápěčské techniky. Dále provozuje své VS Barbora u Teplic, kde se konají přípravy, školení a zkoušky na rozličné stupně potápěčských a instruktorských oprávnění, ale je zde prostor i pro potápěče k ponorům na této vodní lokalitě. SČP rovněž vydával časopis NEMO pro všechny potápěče v ČR, který byl doplněn informacemi o svazových aktivitách v časopise Dobrá voda – nová vodní revue a nyní pokračuje v elektronické i tištěné podobě zpravodajem eNEMO. Od roku 2008 je prezidentem SČP MUDr. Pavel Macura, který dále se svým týmem úspěšně pokračuje v kvalitní a rozvíjející činnosti svazu v současnosti i pro budoucnost. Zejména zde je potřeba co největší spolupráce klubů a nových mladých členů svazu. SČP v zastoupení SPČR úspěšně rozvíjí mezinárodní spolupráci s CMAS, kde předstihuje i řadu větších zahraničních svazů a za tyto výsledky byl oceněn i prezident SČP MUDr. Macura. Svaz rovněž pozitivně spolupracuje se Společností pro historii potápění ČR, jejímž posláním je zachovat pro budoucnost a poučení všech potápěčů ČR všechny dosažitelné materiální a písemné artefakty z dějin potápění na území Československa a nyní i České republiky.

Vymezený rozsah článku neumožňuje podrobněji popsat úspěšnými aktivitami bohaté dějiny 30 let Svazu českých potápěčů, avšak v každém případě je třeba říci, že úspěšně pokračuje v tradicích velmi pestré a krásné práci svých předchůdců, kteří v roce 1958 položili základy potápěčského svazu v tehdejší Československu.

Text: Ing. Oldřich Lukš
emeritní prezident SPČS, SPČR a SČP

Retro potápění a setkání fanoušků historie potápění.

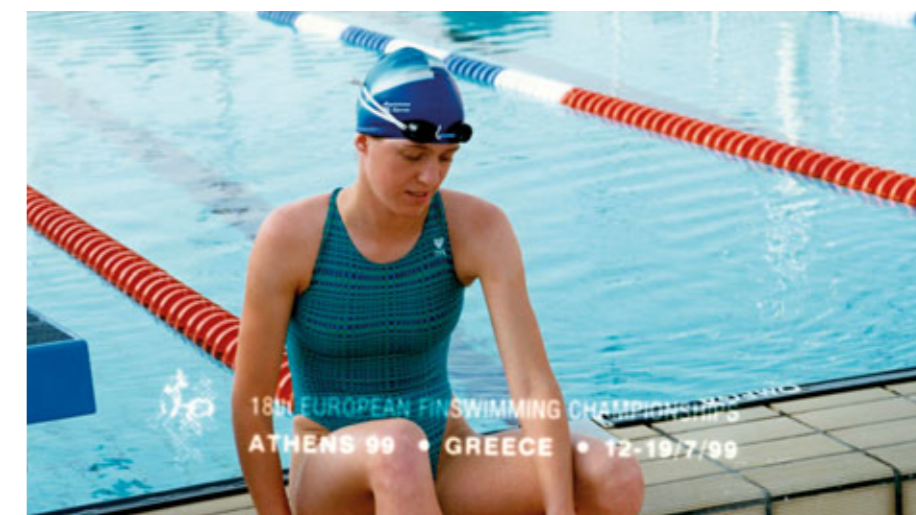
Potápěčský výcvik 2002

SVAZ POTÁPĚČŮ MORAVY A SLEZSKA

VÝCVIKOVÁ KOMICE SVAZU POTÁPĚČŮ ČR

Metodickou, organizační, ediční i osvětovou činnost, potřebnou pro chod rozhodujících oblastí potápěčského výcviku ve výcvikovém systému CMAS/SPČR zabezpečuje výcviková komise Svazu potápěčů ČR. Letošní rok silně nepřeje pořádání obvyklých akcí, ale na druhé straně poskytuje prostor pro ohlédnutí za třemi dekadami v potápěčském výcviku.

Zásadní společenské změny na přelomu osmdesátých a devadesátých let minulého století znamenaly mimo jiné zánik Svazarmu, v jehož rámci potápěčské kluby dříve působily. Došlo k obnovení Svazu potápěčů Československa, který však fungoval jen krátce. Rozdělení československé federace na dva samostatné státy v roce 1992 si vyžádalo další přestavbu struktury potápěčských organizací. Od této doby na území ČR vyvíjejí činnost Svaz českých potápěčů (SČP) a Svaz potápěčů Moravy a Slezska (SPMS), zastřešené Svazem potápěčů ČR (SPČR). Ten pak vystupuje v roli tzv. národní federace vůči světové potápěčské federaci CMAS.

ME Řecko Hana Vykoukalová

Pro potápěčský výcvik tyto změny znamenaly přechod na plnohodnotné členství v CMAS, které umožňuje vydávání mezinárodně platných potápěčských licencí úspěšným absolventům potápěčských kurzů.

Díky fundované a cílevědomé práci výcvikové komise a podpoře ze strany kvalitního instruktorského sboru se v uplynulých desetiletích podařilo vybudovat stabilní a re-

spektovaný výcvikový systém. K žebříčku standardních potápěčských a instruktorských kvalifikací přibýlo rozrůstající se portfolio specializačních kurzů, zaměřených na technické potápění s používáním jiných dýchacích médií než stlačeného vzduchu, potápění v obtížných podmínkách (vraky, jeskyně apod.), potápění pod ledem, podvodní archeologii a řadu dalších oblastí. K nesporným úspěchům patří také vydání dvou učebnic přístrojového potá-

Výcvik pod ledem

pění, které vytvořil tým autorů z řad výcvikové komise. O kvalitě těchto publikací svědčí mimo jiné skutečnost, že je ve svých kurzech používají i konkurenční výcvikové systémy.

Při výcviku ve CMAS/SPČR je již řadu let využíván rozsáhlý sborník zkušebních testů koncipovaný tak, aby byl použitelný nejen pro posuzování nabytých vědomostí, ale také při výuce potápěčské teorie. Výcviková komise zajišťuje jeho pravidelné úpravy, aby se obsah sborníku v maximální míře shodoval se současným stavem potápěčské teorie, vývoje potápěčské výstroje i postupů uplatňovaných při poskytování neodkladné první pomoci. Zatím naposled proběhly tyto úpravy před dvěma lety. Ve stejné době výcviková komise zavedla do rutinního používání nové dekompresní tabulky včetně manuálu.

Ke stěžejním úkolům výcvikové komise patří příprava instruktorů. Pro zájemce z řad držitelů nejvyšší potápěčské kvalifikace jsou proto k dispozici rozsáhlá školení z potápěčské teorie i z metodiky vedení potápěčského výcviku. Při nich mají adepti možnost osvojit si nejen potřebné vědomosti, ale také získají přehled, jak příslušné disciplíny učit a jakým způsobem je prakticky procvičovat, aby výsledkem byl efektivní a bezpečný potápěčský kurz.

Pro stávající instruktory jsou každoročně pořádány semináře a školení, jejichž účelem je sdílení nových poznatků z různých oblastí potápěčské činnosti, a také vzájemná výměna zkušeností.

Vladimír Vrbovský
předseda výcvikové komise SPČR

PLAVÁNÍ S PLOUTVEMI

Vodní Ikarové – plavání s ploutvemi – nejrychlejší pohyb člověka ve vodě vlastní silou.

Sdružení sportovních svazů České republiky vzniklo jako nástupnická organizace Svazarmu a v tomto roce již dosáhlo 30 let svého působení. Zastřešuje významné sporty v rámci celé ČR. Pod toto sdružení patří i SPČR – Svaz potápěčů ČR. Do řad potápěčů patří celé generace nadšených a zanicených milovníků tajů vody sladké i slané, ve vnitrozemí, mořích i oceánech. Také dovednosti pohybu člověka ve vodě i dávné pokusy nahlédnout pod hladinu provázely lidstvo od pradávna.

Do nespočetné rodiny klasických disciplín potápěčů patří i necelá desítka sportovních disciplín např. orientační potápění tj. vyhledávání cílů pod vodou s přístrojem na čas a přesnost, podvodní hokej, podvodní ragby, střelba s harpunou i potápění do hlubin bez potápěčských přístrojů v rámci soutěží CMAS, které se řídí celosvětovými pravidly pro plavání s ploutvemi.

Nejrozšířenější jsou disciplíny PP – plavání s ploutvemi na hladině, RP rychlostní potápění pod hladinou a DPP – distanční plavání s ploutvemi na otevřených vodách, jezerech a mořích.

Reprezentanti, kteří dosáhli ve zmíněných sportovních disciplínách na **CENNÉ ZLATÉ MEDAILLE na ME a MS / PP, RP, BF, DPP v posledních 30 letech:**

VÝZNAMNÉ SENIORKY – SENIOŘI:

- Hana Vykoukalová – Maršálková – nejspěšnější reprezentantka SPČR, vicemistryně světa
- Zbyněk Svozil, Martin Bočinský - dlouhodobí a významní reprezentanti SPČR,

NÁSLEDNÍ VÝZNAMNÍ ZLATÍ REPREZENTANTI SPČR:

- Jakub Jarolím, Petra Hastinská, Zuzana Svozilová, Petr Španihel, Jakub Kovařík, Klára Křepelková, Bořek Rubáček.

Základní pravidla sportovního potápění byla obměněna na ME plavání s ploutvemi v roce 1967 v italské Angeře. První mistrovství světa se konalo v roce 1976 v německém Hannoveru.

Tak jako v každém sportu prošlo i ploutvové plavání přelomovým vývojem. Na přelomu 80. let minulého století se začaly vyvíjet a používat mimo klasických dvou ploutví nové laminátové „monoploutve“.

Tedy jeden laminátový list současně obou na obou chodidlech. Tato novinka začala psát převratnou změnu ve zrychlení dosažených časů na všech závodních tratích.

Josef Nekl

BRNĚNSKÁ ŽABA A JEJÍ HISTORIE (PODLE VZPOMÍNEK PAMĚTNÍKŮ)

Histories brněnské ŽABY se traduje od roku 1972, kdy byl založen potápěčský klub Geofyzika Brno v rámci tehdejšího Svazarmu. Protože potápění bylo úzce spjato s ostatními vodáckými kroužky, ŽABA navázala na loučení s vodáckou sezónou.

Zpočátku se jednalo čistě o klubovou akci. V průběhu dvou let se ŽABA dostala do povědomí ostatních brněnských potápěčských klubů i klubů z blízkého okolí. V dalších ročnicích se nedílnou součástí těchto setkání stal i bazar potápěčské techniky pro členy klubů a vzájemně jsme si předávali zkušenosti s novou potápěčskou technikou. Taktéž byla prováděna školení především se zdravotnickou tematikou a přítomní členové klubů rozebírali nečekané a mimořádné události, které se jim přihodily během potápění.

Počátkem devadesátých let se tato setkání spojila s fotografickou soutěží a promítáním diapozitivů a později i soutěžních filmů. Po zapojení do celorepublikové sportovní soutěže UW foto se Brněnská ŽABA stala jedním z kol Mistrovství ČSFR a po vzniku samostatného státu i Mistrovstvím ČR. V této době akce probíhala jako dvoudenní soutěž ve fotografování ve volné vodě a v bazénu a následně se zpracovávaly fotomateriály. Komise jmenovaná z řad odborníků prováděla hodnocení předložených děl. Náročnost organizace MR UW foto a její rozsah donutily organizátory klubu Geofyzika Brno ke změně místa konání. Další ročníky se konaly ve velkém sálu Hotelu Kozák v Brně. Byly tak vytvořeny podmínky pro návštěvnost z okruhu širší veřejnosti.

Doposud proběhlo 48 setkání. Letošní čtyřicáté deváté, které se mělo konat 21. 11. 2020, jsme museli z důvodu koronavirové pandemie a zákazu shromažďování přesunout do roku 2021.

Za klub potápěčů Geofyzika Brno
Vilém Liška, Pavel Procházka, Petr Wagner

SVAZ MODELÁŘŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Svaz modelářů České republiky z.s. (SMČR) je sportovní organizací, která sdružuje šest odborností. Jedná se o letecké modeláře, lodní modeláře, raketové modeláře, automodeláře, železniční modeláře a stavitele plastíkových modelů.

Činnost Svazu modelářů v roce 2020 byla poznamenána, stejně jako v dalších oblastech, epidemií nemoci covid 19.

Výkonnostní modeláři se pravidelně účastní postupových soutěží pořádaných SMČR a mistrovství České republiky v jednotlivých kategoriích všech odborností. Program soutěží byl v jarních a podzimních měsících výrazně omezen, tak jak to odpovídalo situaci s nemocí covid 19.

V mezinárodním měřítku se uskutečnilo pouze jediné Mistrovství Evropy (automodelářů) a mistrovství světa byla zrušena všechna.

Práce s dětmi na propagační akci

Pro reprezentanty Svaz modelářů zorganizoval reprezentační soustředění a materiální podporu.

Z pohledu široké členské základny je činnost Svazu modelářů České republiky z.s. zaměřena především na podporu mládeže.

Obří model letadla Spitfire (použit při natáčení filmu Tmavomodrý svět) na akci na Letišti Václava Havla

Ze soustředění talentované mládeže

kdy prostřednictvím svých pobočných spolků nabízí zajímavou sportovně-technickou volnočasovou aktivitu, která je i výborným základem pro další životní uplatnění. Činnost mládeže byla podpořena zejména materiálním zabezpečením, organizací soustředění talentované mládeže a organizací soutěží na oblastní a republikové úrovni.

Celkem je ve Svazu modelářů registrováno 5 768 členů, z toho je 1 096 mládeže.

Letečtí modeláři byli v uplynulých letech velice úspěšní na mezinárodních soutěžích včetně mistrovství světa a mistrovství Evropy. Letos zastřešující mezinárodní organizace FAI CIAM zrušila všechna mistrovství světa

a mistrovství Evropy. Reprezentanti se soustředili na vylepšení závodní a pilotní techniky a zdokonalení svých modelů na soustředěních a domácích akcích. Uvidíme, zda situace v roce 2021 umožní pořádat mezinárodní soutěže a věříme, že po roční přestávce se opět dočkáme titulů.

Národní mistrovství se většinou uskutečnila bez zásadních omezení v letních měsících.

Není to však jen o soutěžení, ale významnou činností Klubu leteckých modelářů (KLeM) ČR je též prostřednictvím klubů leteckých modelářů podpořit činnost mládeže. Kromě zabezpečení letecko-modelářských kroužků mládeže (vyjma programu větroňů

Soutěžní model letadla L-39

Ze soutěže stavitelů plastických modelů

kategorie RES) se úspěšně rozběhl i program „házedla“ pro mladší modeláře. Mnoho kroužků pracovalo v omezeném režimu, ale o to s větším nadšením a odhodláním.

Nedílnou součástí činnosti byla i činnost spojená s novou Evropskou legislativou řešící mimo jiné i provoz modelů. Na základě výsledků dosažených v mnoha jednáních se státními autoritami je zajištěn provoz modelů letadel pro příští roky dle současných pravidel, a to umožní provozovat letecko-modelářský sport na všech úrovních.

Lodní modeláři uskutečnili v roce 2020 všechna plánovaná mistrovství České republiky s výjimkou kategorie mládeže. Na mezi-

národní úrovni byla všechna mistrovství světa a Evropy odsunuta na rok 2021.

Svaz modelářů podpořil materiálně kluby s mládeží. Výborné výsledky mládeže na mezinárodních soutěžích v roce 2019 jsou spolu s touto podporou příslibem, že zejména mladí budou úspěšní na mezinárodní scéně i v budoucnu.

Raketoví modeláři soutěžili pouze na národní úrovni a uskutečnilo se rovněž soustředění reprezentačního týmu. Mistrovství světa bylo zrušeno. V letních měsících bylo pro nadějně raketové modeláře uskutečněno soustředění talentované mládeže.

Automobiloví modeláři byli jediní, kteří díky březnovému termínu stihli Mistrovství Evropy v kategorii Wing. Naši úspěšní reprezentanti přivezli tři tituly. Jiří Míček v kategorii G12 a Petr Krčil v kategoriích G27 Light a prestižní G7. Mistrovství světa v kategorii Wing a ISRA byla zrušena. Podařilo se uskutečnit mistrovství republiky v seniorských kategoriích, mistrovství v mládežnických kategoriích se z důvodu pandemie přesunulo na rok 2021.

Stavitelé plastických modelů mají stoupající tendenci v počtu členů i úrovni modelů. Vrcholem domácí scény jsou již tradičně mistrovství České republiky mládeže i mistrovství České republiky dospělých. Obě soutěže byly uspořádány v září (Most a Praha).

Železniční modeláři se potýkali se zrušenými mezinárodními i celostátními soutěžemi. Základ činnosti se odehrál na klubové úrovni a rovněž s materiální podporou zejména klubům, ve kterých pracují s mládeží. Zúročení této činnosti by se mělo projevit v příštích letech.

Další informace najdou zájemci o náš sport na stránkách www.svazmodelaru.cz nebo na sekretariátu Svazu modelářů České republiky z.s.

Závodní modely kategorie Maketa 24 na startu

Diorama nádraží v Hořesedlech

RC model kolesového parníku při plavbě

Soutěžní model nákladního automobilu

SVAZ VODÁKŮ ČESKÉ REPUBLIKY

RAFTING

ZÁVODNÍ SEZÓNA 2020

Stejně jako všechny ostatní sporty, i český rafting zasáhla v roce 2020 pandemická situace. Z ambiciózních pořadatelských plánů musel Svaz vodáků České republiky (SVoČR) upustit nejen na české pohárové úrovni, ale především na té mezinárodní. Česká republika měla v červnu hostit Mistrovství Evropy v raftingu čtyř (R4) i šestičlenných (R6) týmů, které se z pochopitelných důvodů uskutečnit nemohlo, stejně jako Mistrovství světa R4 v Číně, které bylo přesunuto na rok 2021.

Vzhledem k těmto okolnostem i nejistému průběhu závodní sezóny a tréninkové přípravy rozhodla Rada raftingu o zachování stávajícího složení národního reprezentačního týmu i pro rok 2021. Sezóna tedy proběhla bez napínavých nominačních bojů o reprezentační dres, nicméně stále se soutěžilo o celkové umístění v seriálu Českého poháru a tituly Mistrů České republiky 2020.

Oproti předchozím letům nezhájily závodní rok 2020 tradiční jarní sjezdy, ale až červnový jednodenní závod ve sjezdu R4 na Trnávce. Trnávka závodní rok zahájila i zakončila. MČR R4 ve slalomu a sprintu v září bylo zároveň i posledním závodem roku.

Nejen terminová listina, ale i samotné závody měly letos nestandardní podobu. Kromě srpnových víkendových závodů v Troji a na

MS R4 Argentina 2018. Czech Open Women. foto: archiv IRF

Lipně museli organizátoři tradiční dvoudenní program vtěsnat do jednoho dne, což se jim ale povedlo výtečně. I přes počáteční nejistotu se nám podařilo v průběhu léta a podzimu zorganizovat 3 závody ve sjezdu a 4 závody ve slalomu i sprintu R4 v Troji, na Trnávce, na Lipně, v Českém Vrhném a v Roudnici nad Labem. Kombinace Mistrovství České republiky v kategorii R6 se uskutečnila v Troji a na Lipně.

Lipno bylo jistě vrcholem naší letošní raftařské sezóny, závodní trať vede přes ten vůbec nejtěžší vodácký úsek v České republice, přes Čertovy proudy. Krásná a obtížná trať, kterou absolvovali závodníci na čas hned třikrát, sportovcům alespoň trochu vynahradila absenci evropských a světových terénů.

HISTORIE ČESKÉHO RAFTINGU

VZNIK ZÁVODNÍ DISCIPLÍNY V ČESKÉ REPUBLICE, ZALOŽENÍ SVOČR

Závodní rafting se ze svých expedičních a turistických kořenů a mohutné české vodácké tradice začal formovat až po roce 1989. Během 30 let své existence prošel a stále prochází dynamickým vývojem, jak v České republice, tak i na mezinárodní scéně. Naši

reprezentanti se již od první účasti na světových akcích kontinuálně drží mezi světovou raftařskou špičkou.

Úplně první závody v raftingu proběhly v České republice v roce 1991 na řece Kamenici. V roce 1992 startovalo na Vltavě pod Lipnem již 50 posádek.

V roce 1994 byla kategorie R4 zařazena mezi ostatní slalomové a sjezdové kategorie pod hlavičku ČSK DV (Český svaz kanoistů – sekce divoká voda)

Zároveň se začal formovat i SVoČR (Svaz vodáků České republiky), který nahrazuje předrevoluční Svazarm. Základy nového sportu pod hlavičkou SVoČR budovali svým nadšením především Stanislav Hájek, Petr Panenka, Zbyněk Netopil a Robert Kazík.

V roce 1996 byl rafting registrován jako sportovní disciplína pod MŠMT (Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy) a po krátkém období fungování sportu souběžně v ČSK i SVoČR, přešel definitivně pod hlavičku SVoČR. SVoČR, resp. Česká republika, se stává v roce 1997 základajícím členem mezi-

ME Bosna a Hercegovina 2019, CZE Open Women slalom, foto: Vašek Kolař, SVoČR

PLÁNY SVOČR PRO ROK 2021

Mistrovství světa R4 v Číně,
srpen 2021

MS R6 2019 Austrálie, CZE Open Men sjezd, foto: archiv IRF

PŘEHLED UMÍSTĚNÍ NA MS V RAFTINGU ZA LÉTA 1999–2019

	ZLATO	STŘÍBRO	BRONZ
Kategorie OPEN (dospělí) 1999–2019	33	22	27
Kategorie YOUTH, JUNIORS, MASTERS (junioři a veteráni) 2011–2019	35	50	21
CELKEM	188		

národní raftové federace – IRF (International Rafting Federation), která se stala zastřešující organizací světového raftingu.

POČÁTKY SVĚTOVÉHO RAFTINGU A VÝRAZNÁ ZLATÁ ČESKÁ STOPA

V roce 1998 se v Kostarice uskutečnilo 1. oficiální Mistrovství světa v raftingu R6 pod hlavičkou IRF, které navázalo na sérii mezinárodních raftových závodů na velmi obtížných terénech po celém světě – Camel White Water Challenge. V Kostarice dokázala česká posádka mužů s kapitánem a olympionikem v kategorii C2 Jiřím Rohanem vybojovat úplně první český titul mistrů světa v raftingu ve slalomu.

Rok 1999 byl pro český rafting zásadní především z pořadatelského pohledu, v Praze-Troji proběhlo vůbec 1. Mistrovství Evropy v raftingu na české půdě, český rafting se tak stává nejen špičkou ve sportovní, ale i v pořadatelské rovině. Na startovní listině závodů Českého poháru v raftingu najdeme na přelomu tisíciletí až 100 posádek.

Zajímavostí je, že genderově byl rafting v České republice před světem o krok napřed, ČP a MČR byly v Česku vypsány pro ženy poprvé v roce 1999, zatímco na MS mohly ženy

startovat až v roce 2000 na Mistrovství světa R6 v Chile na extrémně obtížné řece Futaleufu.

MISTROVSTVÍ SVĚTA A EVROPY V RAFTINGU V ČESKÉ REPUBLICE

Na nejtradičnějším a zároveň nejtěžším raftařském terénu v České republice, na Vltavě pod Lipnem a tzv. Čertových proudech, se pod záštitou SVOČR a IRF uskutečnilo v roce 2003 Mistrovství světa R6. Šampionátu se zúčastnilo 25 mužských a 11 ženských posádek z celého světa. Před očima obrovského množství fanoušků naši raftaři vybojovali několik mistrovských titulů, včetně toho absolutního mezi muži (RK Troja).

Na Lipno se velký mezinárodní závod pod českou pořadatelskou taktovkou vrátil ještě jednou, a to v roce 2012, v podobě Mistrovství Evropy R4 a R6 všech kategorií. Jen v kategorii dospělých (OPEN) startovalo 35 posádek v kategoriích R4 a 34 v kategoriích R6.

VÝVOJ KATEGORIÍ A DISCIPLÍN

Zatímco historicky se český rafting specializoval na kategorii R4, od roku 2004 se pravidelně koná celoroční soutěž i v kategorii R6. V obou kategoriích se soutěží na typizovaných člunech od hlavního partnera českého

raftingu, společnosti Gumotex. V kategorii R4 je to Colorado a v kategorii R6 větší a mohutnější člun Pulsar 420.

Kromě dospělých závodí od roku 2011 také mládež v kategoriích U19 (do 19 let) a U23 (do 23 let) a dospělí starší 40 let v kategorii veteráni a veteránky (MASTERS).

Během 30letého vývoje našeho sportu došlo také k výrazné proměně jednotlivých disciplín, tradičními jsou sprint, slalom a sjezd. Největší proměnou prošla kontaktní výrazovací disciplína H2H. „Head to Head“, závod 2 posádek, která od prostého sprintu na čas došla až k nedávné (2018), divácky velmi atraktivní, změně do podoby výrazovacího kontaktního slalomu kolem velkých bójí a která připomíná lyžařské crossové disciplíny.

ČEŠI NA STUPNÍCH VÍTĚZŮ

V mezinárodním raftovém seriálu se tradičně střídají evropské a světové šampionáty. Reprezentační raftařský tým České republiky si zpravidla vyjíždí místo v reprezentaci v sezóně předcházející konkrétnímu mistrovství. Na mistrovství světa může vyrazit jen jedna, ta nejlepší, posádka z nominačních závodů, na mistrovství Evropy vždy 2 nejspěšnější posádky v každé kategorii.

Světové i evropské šampionáty se konaly během 30 let v nejrůznějších nádherných světových destinacích. Ať už ale naši reprezentanti závodili v Kostarice, v Chile, JAR, Praze, USA, Německu, na Lipně, v Ekvádoru, Jižní Koreji, Bosně a Hercegovině, Holandsku, na Novém Zélandu, v Brazílii, Indonésii, ve Spojených Arabských Emirátech, v Japonsku, Argentíně nebo v Austrálii, ze žádného se nevrátili bez medaile a většinou i s těmi nejceněnějšími kovy z více kategorií.

V letošním roce měli Češi bojovat o mistrovské tituly na MS R4 v Číně. I přestože za sebou máme složitý a komplikovaný rok, jsme

MS R6 2017 Japonsko, CZE Open Women, foto: archiv posádky TR Omega

vděční za každý závod, který jsme během roku mohli absolvovat a neztratit tak kontakt s vodou, s naším krásným sportem a kamarádkým prostředím, pro které jej máme tak rádi. Věříme, že příští rok se společně na řeku vrátíme a znovu zabojujeme o pozici těch nejspěšnějších raftařů světa.

Lenka Bauerová, SVOČR

Zdroje informací:
ústní informace od Stanislava Hájka
Mgr. Luboš Kočvara, 2012: Bakalářská práce: Historie raftingu v českých zemích s nástínem vzniku a vývoje raftingu ve světě, Katedra tělesné výchovy a sportu, Pedagogická fakulta, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

PRAMICE

VODÁCKÝ PĚTIBOJ NA RYCHLOSTNÍCH PRAMICÍCH A NĚCO MÁLO Z HISTORIE

Kořeny závodů na pramicích sahají až do období před první světovou válkou a souvisí s rozvojem skautského hnutí a vodní turistiky u nás. Zejména po metodické stránce stála u jejich zrodu významná osobnost českého sportu **Josef Rössler-Ořovský**. Ve třicátých letech nastal spolu se vzrůstajícím nebezpečím válečného konfliktu určitý posun, spojený s podílem skautských organizací na branné výchově obyvatelstva. V této době byly **do vodáckých závodů zahrnuty i branné prvky**.

Od roku 1957 se traduje novodobá historie této disciplíny, v níž se periodicky **střídala období rozkvětu a útlumu**. První periodu lze datovat mezi roky 1957–1963. Většina mistrovských závodů se tehdy jela ve dvou dnech, s délkou etap 50 a 30 km a s doplněním o střelbu ze vzduchovky, hod granátem a plavání.

Mezi roky 1964–1971 následovalo **období útlumu**, kdy se nekonaly žádné mistrovské závody pramic. Pořádaly se jen **lokální závody**.

V roce 1970 obeslal pan Charfeitág všechny dříve závodící oddíly a vyzval je **k znovuoobnovení branného vodáctví**. Jeho výzva padla na úrodnou půdu a ve Svazarmu vzniká odbornost „**Vodní motorismus a branné vodáctví**“.

Období 1972–1981 je další **periodou rozkvětu**. Závodilo se opět dvouetapově, etapy se však trochu zkrátily na 30 a 20 km a opět se doplnily brannými prvky: střelbou, hodem granátem a plaváním. Od roku 1976 byl vy-

puštěn hod granátem a nově zařazen přespolní běh na 1500 m. Od roku 1978 se závod zkrátily na 20 a 10 km.

Po roce 1989 nastalo **období velkých změn**. Po rozpadu Svazarmu vznikly nové vodácké organizace podle různých vodáckých druhů sportů. Pro pramice vznikl Svaz vodáků České republiky. Jednou z dalších změn zaviněných nedostatkem finančních prostředků byl i úpadek množství klubů v České republice. Závodilo se jednoetapově do 20 km a byl vypuštěn přespolní běh na 1500 m. A v důsledku klesajícího zájmu veřejnosti o vodácký sport vzniká nový druh vodního sportu – rafting.

V období 1998–2000 začíná **popularita pramicových závodů pomalu stoupat**. Opět se začínají jezdit dvouetapové závody v délce 15 a 6 km s vloženou střelbou ze vzduchové pistole. Plavání se udrželo pouze na mistrovských závodech.

Od roku 2001 se přebírají některé prvky z raftových závodů. Začal se navíc jezdit sprint a slalom. Od té doby se jezdí jen jeden sjezd.

ZÁVODNÍ SEZÓNA 2020

V letošním roce bylo možné se účastnit **pohárového závodu** v Rajhradu, na Sandberku, Východočeského maratonu a mistrovství ČR ve Starém Kolíně. Zúčastnilo se **celkem 57 posádek a z toho 43 posádek dětí**. Během léta se uskutečnila různá **soustředění pořádaná kluby i Svazem vodáků ČR**. Tradiční pestré soustředění probíhá ve Vlastějovicích na Sázavě.

Průjezd brankou při závodech na pramicích

MS R4 2018 Argentina, CZE U19 Men H2H, foto: archiv IRF

Na těchto soustředěních se děti rozvíjejí nejen v dovednostech na dalších plavidlech jako např.: kajaku, kanoi, paddleboardu či raftech. Některé kluby se v lednu přesouvají na Vysočinu, kde si děti i dospělí udržují kondici pomocí tréninků v bazénu, tělocvičnách a ve výšlapech. V zimních měsících se tréninky přesouvají do plaveckých bazénů, tělocvičen a hor. Po zimě se už nemůžeme dočkat prvních pohárových závodů a setkání s bezva lidmi.

MISTŘI ČR PRO ROK 2020:

- **Muži:** *Titanic, Rajhrad*
- **Ženy:** *PF, Starý Kolín*
- **Junioři:** *Lovci, Lovosice*
- **Juniorky:** *Sandberské mimoňky, Sandberk*
- **Starší žactvo:** *Retardovaný Raini, Čelákovice*
- **Mladší žactvo:** *Rychlý pádla, Čelákovice*

VÍTĚZOVÉ ČESKÉHO POHÁRU PRO ROK 2019:

- **Muži:** *Titanic, Rajhrad*
- **Ženy:** *PF, Starý Kolín*
- **Junioři:** *Lovci, Lovosice*
- **Juniorky:** *Sandberské mimoňky, Sandberk*
- **Žactvo starší:** *Retarděři, Čelákovice*
- **Žactvo mladší:** *Rychlý pádla, Čelákovice*

Ahoj!

SVAZ VODÁKŮ MORAVY A SLEZSKA

Každý moudrý ví,
že vodu ani čas nezastaví,
a kdo toho ve svůj prospěch využívá,
ten na svět jen s radostným úsměvem se dívá.
/Rob Il Cemen/

Je to téměř neuvěřitelné, že samostatný Svaz vodáků Moravy a Slezska vznikl už před 30 lety. Když se ale nad touto dobou zamyslíme, tak se změnilo mnohé. Došlo ke generační výměně a posunu funkcí v rámci celého Svazu. Otcové zakladatelé už většinou pádlují na nebeských řekách, z bývalých závodníků se stali trenéři a funkcionáři, změnila se zásadně koncepce sportovní a volnočasové činnosti. Co se ale nezměnilo, je stále přetrvávající entuziasmus našich členů.

Uplynulých 30 let si dovolíme rozdělit do určitých etap, které mají svou vlastní charakteristiku.

Etapa první, navazující na dění kolem Sametové revoluce v roce 1989 až do roku 1999,

Poslední taktické pokyny před závodem

by se dala nazvat „Od euforie k procitnutí“. Základním rysem bylo všeobecné nadšení pramenící z demokratických změn v naší společnosti, kdy se objevila touha dělat vše jinak, a to nejlépe na světě. Nikdo si nepřipouštěl ani zrnko pochybností o vlastních schopnos-

tech. Většina se nechala strhnout všeobecnou náladou, touhou konečně naplno realizovat své plány bez zbytečných omezení. Doba byla příznivá pro vznik samostatných sportovních svazů. Nebýt zakládajících členů našeho Svazu, kteří se po rozpadu Svazarmu rychle

Připravení vyrazit

Sit on top - naše současná hlavní disciplína

zorientovali v tehdejší hektické době, neměli bychom teď co bilancovat. Vzpomeňme tedy alespoň na některé z nich. Byl to pan Michal Hruška, František Kašpar, Libor Němec, Jaromír Bezečný, Jaroslav Šalanda, bratři Hubalíkové a mnozí další. Pořádání oficiálních závodů bylo považováno za prestižní záležitost, kluby se předháněly v ochotě i nápadech. Trénovalo se, pořádaly se soutěže, nabírali se noví členové a vznikaly nové organizační články. Postupně se začínaly objevovat první problémy s financováním provozu středisek, údržbou a obnovou vozového parku a vodáckého materiálu. S rozvojem soukromého podnikání mnoho členů začalo zanedbávat pravidelnou klubovou činnost a věnovalo se svým soukromým pracovním aktivitám. Vznikaly

nápady, jak financovat Svaz pomocí vlastní vedlejší hospodářské činnosti, ale ani jeden nepřinesl kýžený finanční efekt. Abychom ale jen nebědovali, je nutné připomenout, že se dařily i pozitivní věci – pracovní skupiny vytvořily jednotná mezinárodní pravidla a vznikla Asociace vodáků Čech, Moravy a Slovenska.

Etapa druhá – od roku 2000 do roku 2006 – aneb „Od proclitnutí ke kotrmelcům“. Začalo být evidentní, že starými metodami se dále neposuneme, že vedení Svazu musí přistoupit k totální přeměně zavedeného systému. Změny se prosazovaly velice těžce, stály náš svaz nejen čas, ale i nemalé prostředky. Bylo vyměněno stávající vedení. Ukázalo se, že je nutné utlumit některé podnikatelské aktivity, sladit soutěžní řady jednotlivých národních svazů. Bylo to také období hledání nových možností závodní činnosti, která se dosud pevně podřizovala pravidlům vodáckého víceboje P5, s čímž souvisely problémy s přepravou rozměrných pramic a neekonomičnost přepravy závodníků běžnými pětimístnými osobními automobily. I v tomto problematickém období se dařily nové činnosti – například školení trenérů a rozhodčích v roce 2000 bylo hodnoceno jako nejlepší v celé třicetileté historii Svazu vůbec. K atraktivnější závodní činnosti přispělo, že při pořádání velkých a mezinárodních závodů byly hledány netradiční lokality.

Etapa třetí – od roku 2007 do roku 2014 – též etapa stabilizace, hledání a nalézání, aneb „Odříkaného chleba největší krajíc“. Každý, kdo zažil velkou a zásadní změnu ví, jak je náročné

udržet celý systém v chodu tak, aby nedošlo k narušení plánovaného sportovního kalendáře. Svaz řešil resty z minulosti, potýkal se s odlivem členské základny, napravoval majetkově-hospodářské vztahy. Došlo k další zásadní očiště vedení Svazu od osob vyznávajících zastaralé postupy a bránících modernizaci. Naštěstí nebylo nutné nijak zeštíhlovat, a to ani co se obsahu závodního žebříčku týká. Současně neprestal být dále hledán vhodnější nosný program. Vždyť celospolečenský trend odklonu od kolektivních soutěží k individuálním a od úzce specializovaných k všeobecnějším trval již více než 15 let. V této etapě se stabilizovaly základny, schopné zajistit realizaci závodního žebříčku bez zbytečných transportů soutěžních lodí. Pozvolna se přecházelo na čtyřčlenné posádky, pramice jsme postupně nahrazovali kánoemi, v praxi jsme začali ověřovat zásadní změnu koncepce soutěží.

Tato změna pomohla zastavit dlouhotrvající propad členské základny, a to doslova na poslední chvíli.

Etapa čtvrtá – od roku 2015 dosud, kterou můžeme nazvat „Dobrou Sit on topovou“, jejímž duchovním otcem a neúnavným propagátorem je vedoucí trenér SVMS MUDr. Libor Němec.

Došlo k základní změně sportovního zaměření Svazu spojeného s orientací na poměrně nový druh plavidel Sit on topy. I když tato změna byla zpočátku akceptována se silnými rozpaky, dnes už víme, že se jednalo o krok správným směrem. Nová atraktivní pravidla postupně konečně přivádí do našich pobočných spolků nové členy. Závody SVMS pořádané společně s Československou asociací Sit on topu se stávají magnetem pro závodníky všech věkových kategorií, a to nejen z ČR. Dbáme ale i na tradice a udržujeme závody soutěžních disciplín, ze kterých jsme vzešli, i když dnes už ve znatelně omezené míře.

Druhou linií našeho směřování se stala spolupráce se školami. Svaz v této etapě už od počátku spolupracoval se základními a středními školami, kdy se spolupodílel svou metodickou pomocí na sportovních dnech a sportovních kurzech. V této činnosti nám vydatně v posledních letech pomáhá Sdružení sportovních svazů České republiky se svou aktivitou Mladý sportovec, díky které jsme mohli naši spolupráci a metodickou podporu rozšířit i o prvky branné připravenosti a nácvik chování v extrémních životních situacích, se kterými nepočítají školní vzdělávací programy.

Rok 2020 nám udělal trochu „čaru přes rozpočet“, ale závodní sezóna proběhla, a výsledky ukázaly, že se nemáme zač stydět a v mezinárodní konkurenci máme své místo i jméno.

Když závěrem vše shrneme, tak je za námi kus prospěšné práce. Udrželi jsme zájmovou volnočasovou a sportovní činnost. Svaz je finančně i personálně stabilizovaný, získáváme nové členy i v období rozmachu e-sportu, pracujeme s mladou generací, čímž přispíváme k jejímu zdravému fyzickému a psychologickému vývoji a postupně si vychováváme své nástupce.

Až se bude psát ohlédnutí za dalších 20, či 30 let, tak to už bude práce našich následovníků, ale je jasné, že voda v řekách poteče, a odvěká touha člověka po jejím „ovládnutí a zkrocení“ nevyvstane. Je jen otázkou, jak budou v té „daleké budoucnosti“ vypadat lodě, pádla, soutěžní disciplíny. Každopádně – soutěžnost k lidstvu patřila, patří a bude patřit – máme ji zkrátka v genech.

PLÁNY SVMS PRO ROK 2021

- 1 Pravidelná práce s mládeží na úseku sportovní činnosti
- 2 Uspořádání tradičních závodů – Cvrčovický džbánek, závody Sit on top
- 3 Sportovní kurzy pro ZŠ a SŠ

SVAZ VOJÁKŮ V ZÁLOZE ČESKÉ REPUBLIKY

Rok 2020 věru nepřál sportovní činnosti a omezení, která byla vyhlášována s ohledem na situaci s šířením viru, paralyzovala i řadu plánovaných soutěží Svazu vojáků České republiky. V „okách hurikánu“ se však podařilo úspěšně dokončit soutěž o odznak KVAS první pětistovce zájemců. Co je KVAS?

KVAS – Kvalifikace armádního střelce, střelecká soutěž o splnění limitů čtyř základních střeleckých cvičení z ručních zbraní Armády České republiky. Je otevřená pro nejširší kvalifikovanou veřejnost (držitele zbrojního průkazu). Při ní si každý držitel zbrojního průkazu může ověřit, zda jeho úroveň bezpečného ovládnutí vlastních zbraní, osobní sebekontroly a střelecké dovednosti odpovídá požadavku, který klade AČR na své příslušníky při střelecké přípravě. Podobně, jako si jiní porovnávají fyzickou kondici s armádními limity v tělocvičnách.

ROK 2017

Ministr obrany pozval v červnu 2017 ke kulatému stolu nevládní neziskové organizace, aby

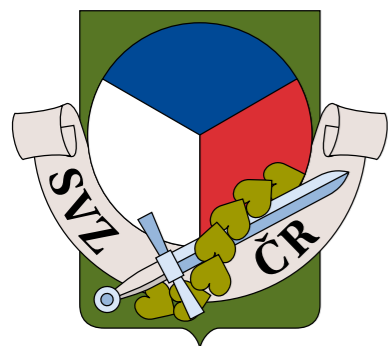
Přebor SVZ ČR ve střelbě z útočné pušky

je vyzval k iniciativám pro podporu konceptu POKOS – Příprava obyvatel k obraně státu. SVZ ČR dal hlavy dohromady a přišel s myšlenkou KVAS. Tento koncept při konzultaci na MO na podzim téhož roku byl nadšeně hod-

nocen jako přesně ta cesta, kterou měl kulatý stůl ministra zahájit. Do konce roku byla zpracována pravidla soutěže, vyrobeny evidované odznaky pro úspěšné absolventy a podána žádost o grant.

Přebor SVZ ČR ve střelbě z útočné pušky – první tři v pořadí

Memoriál ppor. Šimonky – kontrola dosažených výsledků

KVASík ve Vrchlabí

KVASík ve Vrchlabí

KVASík ve Vrchlabí

ROK 2018

V rámci plánu sportovní střelecké činnosti SVZ ČR byla vyhlášena soutěž o odznak KVAS „100 střelců k 100. výročí republiky“. O záštitu nad ní byla požádána Mgr. Jana Černochová, předsedkyně výboru pro obranu PS Parlamentu ČR. Záštitu projektu udělila. Z jejího dopisu: „Jsem přesvědčena, že tato aktivita je přínosem pro posilování vztahu veřejnosti k ochraně vlasti. Považuji ji za velmi důležitou pro současnou atmosféru ve společnosti a děkuji vám za ni.“ (Grant MO samozřejmě nebyl udělen.) A po celé republice se rozjely soutěže. Výsledek?

Celkem 368 soutěžících získalo odznak KVAS, průměrný věk 56 let, 20 % soutěžících nebyli členové SVZ.

ROK 2019

První „hlad“ po odznáčku překonán, ale jak ve střelecké veřejnosti mimo Svaz vchází ve známost, roste zájem i ostatních střelců a to i neorganizovaných. Znovu udělena záštita předsedkyně výboru pro obranu PS PČR. Roste počet zájemců/soutěžících z ostatních střeleckých spolků a veřejnosti. Zároveň se v SVZ vzhledem k zájmu o soutěž připravuje pokračování – KVAS II. Jde o stejná střelecká cvičení, ale také o povinnost absolvovat v rámci soutěže školení první pomoci. Záro-

veň si účastník ověří, zda jeho střelecká kondice stoupá a upevní si požadované bezpečnostní návyky. Podmínky a pravidla jsou ke konci roku připraveny pro další ročník.

Výsledek – do konce roku 2019 vydán odznak KVAS 431 úspěšnému střelci, průměrný věk 55 let, 24 % nečlenů SVZ.

ROK 2020

Soutěž pokračovala ještě základním kolem, ale než udeřila koronavirová smršť zákazů a potom chvíli přes léto, zahájily některé kluby už i soutěže o KVAS II (stříbrný). Palce nám držela a záštitu soutěži stále uděluje předsedkyně výboru pro obranu, citují: „jedná se o aktivitu velmi prospěšnou, která přispívá k rozvoji schopností legálních držitelů zbraní, což je nepochybně přínosné pro bezpečnost celé naší společnosti...“. Žádost o grant od MO tradičně neúspěšná.

Soutěže o odznak KVAS již začaly pořádat ve spolupráci se SVZ i další střelecké organizace a zapojení neorganizované veřejnosti rostlo. Zájem a příliv mladších ročníků se ve statistice projevil dalším poklesem průměrného věku účastníků, i když nejčastějším (medián) je 49 let. (Důvody a důsledky by armádní sociology mohly zajímat). Pozoruhodné je, že

Memoriál ppor. Šimonky – střelba z útočné pušky

některé KVZ využily s velkým ohlasem koncept soutěže i při akcích pro děti a mládež. Do konce září byla zásoba 500 vyrobených odznaků vyčerpána. Připraveny jsou stříbrné KVASy a čekáme jen na „lepší sportovní časy“.

CELKOVÉ VÝSLEDKY SOUTĚŽE ZA TŘI ROČNÍKY (2018–2020):

Celkem po splnění limitů vydáno 484 odznaků (16 do 500 ztraceno při přepravě), 74 % soutěžících – členové SVZ, 16 % členové z ji-

ných střeleckých organizací, 10 % – neorganizovaní legální držitelé zbraní (kvalifikovaná veřejnost). Průměrná úroveň plnění požadavku jednotlivých střeleckých cvičení 114–144 %. Průměrný věk soutěžících 50 let, nejstarší – 83 let.

Kamarádi v KVZ Tachov už připravil koncept dalšího pokračování soutěže, který bude projednán v SVZ ČR tak, abychom v roce 2021 mohli zase zatroubit „Do zbraní!“ s novými disciplínami a zlatým KVASem III.

Memoriál ppor. Šimonky – vítězná družstva

SVAZ ZÁCHRANNÝCH BRIGÁD KYNOLŮ

Svaz záchranných brigád kynologů ČR vznikl jako nová organizace dne 17. 2. 1990. Řada zkušených psovodů a funkcionářů, kteří se zajímali o záchranný výcvik, se sešla v Praze, aby na oficiálním ustavujícím sjezdu založili samostatnou záchrannou organizaci. Tehdy pod názvem Svaz česko-moravsko-slezských záchranných brigád kynologů. Byla navržena organizační výstavba svazu v rámci STSČ a začlenění do záchranného systému ČSSR. Svaz se stal i jedním z prvních členů Českomoravské kynologické unie a v roce 1993 vstoupil jako jeden ze sedmi organizací do Mezinárodní organizace záchranných psů (IRO). Později byl název zjednodušen do nynější podoby.

Hovoříme o nově vzniklém svazu. Nikoliv však o činnosti záchranné kynologie. Dávno předtím bylo ověřeno, že psi správně vedení, mohou vyhledávat pohřešované osoby. V říjnu 1977 se proto do zkušebního řádu

Pes při vyhledávání v sutině

tehdejšího Svazarmu zařadily i zkoušky záchranného psa a dva stupně zkoušky lavinového psa. Jednalo se však „pouze“ o rozšíření sportovní

kynologie o další odbornost – o další výcvikový směr. Nejednalo se tedy o praktické využití pro záchranu lidí ani o nějakou mezinárodní spolupráci v tomto směru.

Nácvik cviku plížení psa

Zdolávání překážek

V roce 1981 se konalo v Českých Budějovicích 1. Mistrovství záchranných psů ČR. Konalo se nepřetržitě až do letošního roku, kdy z důvodu pandemie koronaviru jsou všechny činnosti omezeny.

Svaz záchranných brigád kynologů ČR je v naší zemi známým pojmem, vždy spojeným se záchranou lidského života.

Prochází neustále vývojem tak, aby se práce psovoda i psa zkvalitňovala a to vždy ve prospěch věci – to jest záchranu lidského života.

V České republice, stejně tak jako v mnoha zemích světa, se chovají a cvičí psi pro potřebu, ale i pouze pro potěchu člověka. Pes byl od pradávna přítelem člověka a není to fráze. Pes je takový přítel, že ani na okamžik nezaváhá, když jde o záchranu pána a nikdy nepřemýšlí, zda z toho bude mít osobní užitek. Z mnoha druhů výcviku psů, kdy je vždy pes platným pomocníkem pána, vyniká výcvik, kde jde o nejvyšší stupeň humanity – záchranu lidského života.

K tomu, aby pes mohl být použit pro vyhledávání osob pohřešovaných, tonoucích, utonulých zavalených sněhem či sutinami předchází systematický výcvik. Vrcholem je složení zkoušek různých stupňů dle náročnosti a test, který pokud pes a psovod jako tým absolvují pozitivně, opravňuje k vyhledávání osob jednak v České republice, ale i v zahraničí. Svaz záchranných brigád má stále v pohotovosti psovody Pohotovostní

jednotky Hasičského záchranného sboru ČR, kteří jsou schopni zasáhnout v případě potřeby. HZS pravidelně provádí prověrky těchto psovodů, protože pes musí být stále v dobré kondici a stupni procvičení. Bohužel, doba, kdy pes je na vrcholu po stránce výcvikové, je velice krátká s porovnáním s člověkem.

Proto má Svaz záchranných brigád kynologů v záloze mnoho dalších psovodů se psy, kteří budou absolvovat příslušný test. Naši psovodi jsou dobře vybaveni po stránce materiální, je nutné však tuto úroveň udržet. Vývoj v zahraničí je totiž rychlý, a pokud chceme zůstat na předních místech jako uznávaný subjekt, musíme sledovat tento vývoj a při-

Pes při vyhledání v sutině

způsobit se mu. Jedná se zejména o vybavení technikou, což je u nás z hlediska cen hůře dostupné. Vyrovnali jsme se ostatním špičkám ve vybavení psovodů – ochranné oděvy, obuv, ochranné přilby, ale ostatní doplňky jako vysílačky, telefony s možností připojení na internet apod. nejsou dosud běžné. Přesto však psovodi podávají vrcholové výkony při jednotlivých přezkoušeních. Vybavení pro tyto psovody zajišťujeme formou dotace od HZS. Tuto částku, která je přiznávána svazu, rozdělujeme tak, aby byla co nejefektivněji využita.

V praxi jsou naše záchranné týmy dle potřeby nasazovány na akce, kde již psovod a jeho pes musí prokázat svou způsobilost jednoznačně. Není možné pochybení, pokud se jedná o to, že se hledá člověk, který by mohl být ještě živý. Je to velká zodpovědnost od psovoda, pokud prohlásí, že v objektu není žádná pohřešovaná osoba. Zpravidla se sporá místa prověřují dalším týmem psovod-pes, aby byla co možná nejvyšší pravdivost tvrzení.

V roce 2019 byli psovodi Svazu záchranných brigád kynologů v České republice mnohokrát použiti. Velké množství zásahů je na vodě, protože se stupňuje počet utonulých osob. Pes pak z člunu označí místo, kde je osoba na dně pod hladinou, a potápěči jej mohou z vody vytáhnout. Každý záchranář věří, že zachrání živého člověka, je to krédo každého záchranáře, ale většinou se bohužel jedná o nálezy mrtvých osob. I když je toto nutné z hlediska etiky vůči zemřelému, raději

by psovod nacházel pouze živé. Je to totiž základní myšlenka celé činnosti.

SZBK ČR má vytvořený tým, který je možný použít pro nasazení v ČR i zahraničí. Je pro nás velkým oceněním naší činnosti, že vždy při velkých zemětřeseních ve světě je náš svaz mezinárodní organizací požádán, abychom své psovody vyslali na záchrannou akci.

Svaz záchranných brigád kynologů se však zabývá současně i sportovní činností. Vrcholem je účast na tzv. Českých pohárech – dle jednotlivých kategorií (sutiny, plošné vyhledávání, vodní práce a laviny), kde psovodi na předních místech jsou nominováni na vyšší soutěže. Vrcholová akce v České republice je Mistrovství republiky záchranných psů ČR, kam se nominuje 16 psovodů a soutěží dle Národního zkušebního řádu. Vítěz je pak mistrem republiky pro daný rok. Letos bude v nepřetržitě řadě pauza a jméno dalšího mistra budeme znát až v roce 2021.

Na mezinárodním poli je vrcholem Mistrovství světa záchranných psů IRO, které se plánovalo v Rumunsku. I přes změnu termínu ze srpna na listopad nebylo možno MS uspořádat a bylo zrušeno.

SZBK je i uznávaným organizátorem. Poté, co úspěšně zorganizoval 3x Mistrovství světa IRO, Světové sympozium, 4x Atest IRO a tréninkové dny, byl pověřen organizací FCI, kde je SZBK členskou organizací prostřednictvím Českomoravské kynologické unie, aby uspořádal 1. a 3. Mistrovství světa družstev záchranných psů. Zúčastnili se jich psovodi z několika zemí. Náš svaz jim totiž nabízí takové prostory, kde psi mohou předvést kvalitní výkon, zejména v sutinách. Ve světě jsou zpravidla umělé trenážery, u nás jsou přirozené sutiny – opuštěné zemědělské usedlosti, vojenské objekty apod., kde je řada přirozených pachů mimo pach vyhledávaných osob. Proto i 3. MS FCI bylo na patričné úrovni. Vzhledem k těmto skutečnostem jsme byli požádáni, abychom uspořádali v roce 2018 6. MS FCI. To se konalo v Libočanech na stadionu a samozřejmě ve všech prostorách pro speciální práce. Zúčastnilo se ho 24 družstev, tedy 96 účastníků.

Významným závodem je každoročně pořádán Prezidentský pohár, kde mohou psovodi samozřejmě získat prvenství, ale mají při něm

i možnost složit nejvyšší zkoušku ZZP 3, která je vrcholem výcviku v sutinovém vyhledávání.

Současně s Prezidentským pohárem probíhá i Junior Cup, kde předvádí své výkony mládež.

Těchto úspěchů jednotlivých psovodů však nelze dosáhnout bez řady pomocníků – figurantů – z řad ochotných lidí, kteří bez ohledu na svůj volný čas, počasí a náročnost leží „zavalení“ v sutině, na konci stopy nebo v lese, aby simulovali ztracenou osobu. Členové Českého červeného kříže jsou této činnosti nakloněni, protože i jim jde o záchrannou činnost, a proto se mnohokrát v roce zúčastňují našich tréninků či vrcholových soutěžních akcí SZBK. Patří jim proto díky i část toho dobrého jména, které česká kynologická záchranářina u nás i ve světě má. Díky patří i dobrovolným hasičům, kteří svůj volný čas pro naši práci obětují. Bez vynikající spolupráce s Hasičským záchranným sborem, který nám pomáhá při všech velkých akcích, by pro nás bylo obtížné zajistit např. slaňování – zajistí nám techniku i ochotné a proškolené hasiče.

Jako svaz si uvědomujeme, že důležitá je práce s mládeží. Vždyť dnešní děti budou těmi, kdo převezmou naše zkušenosti a budou našimi pokračovateli. Proto projekt Mladý sportovec, který organizuje Sdružení sportovních svazů České republiky, je právě to, kde můžeme zapojit i ty, kteří nemají možnost vlastnit a cvičit svého psa, ale všech aktivit k naplnění projektu se mohou zúčastnit. To je platforma, která umožňuje rozvoj mladých po všech stránkách. O toto se bude svaz plně snažit, aby náplň přitahovala stále více mladých psovodů i příznivců.

V roce 2019 se nám podařil tento projekt, který byl svou náplní v souladu s požadavkem, tedy aby se mladí vyrovnali s podmínkami, které projekt vyžaduje, na výbornou! Velice si proto ceníme finančních dotací k tomuto projektu, na jejichž základě jsme soustředění s bohatou náplní mohli uskutečnit.

Veškerá činnost svazu – teorie i praxe – je stále o stejném problému. Zlepšovat záchrannou činnost tak, aby se zvětšila šance na záchranu lidského života. Asi každý psovod záchranář by si přál najít „tlukouci“ srdce.

Ing. Helena Šabatová
Prezident SZBK ČR, z.s.

Výcvikové dny IRO v Křížanově 2000. Účast Němci, Maďaři, Češi

Početné družstvo na MS v Berlíně

Zahájení MS stopařů – Ferdinand Ritter předává hlášení řediteli akce V. Kuchtovi

Mistrovství světa IRO Veselí n. Lužnicí – zájemí rozhodčích na plošném vyhledání

Dr. Zörner – prezident IRO předává pokyny před zahájením IMS v Oseku

Vyhášení výsledků MS Osek

UAMK

Evropský pohár 2017
UAMK Bikrosklub Řepy

ÚSTŘEDNÍ AUTOMOTOKLUB ČESKÉ REPUBLIKY

POSTAVENÍ ÚAMK ČR V RÁMCI SDRUŽENÍ SPORTOVNÍCH SVAZŮ ČR.

V rámci Sdružení sportovních svazů České republiky ÚAMK ČR představuje a představoval po celou dobu členství jeden z nejvýznamnějších subjektů Sdružení, co do rozsahu činnosti, počtu členů i celospolečenského významu. Prezident ÚAMK ČR zastával po celou dobu členství funkci místopředsedy Sdružení, a tím pádem spolurozhodoval o všech zásadních otázkách i problémech, které byly v rámci Sdružení řešeny.

Škála aktivit a činnosti ÚAMK ČR je velice široká, díky rozsahu této ročenky není ani možné zmínit všechny aktivity, kterým se ÚAMK ČR věnuje a po celou dobu uplynulých 30 let věnoval. Jedná se především o veliký rozsah sportovní činnosti, komplexní pomoc motoristům (informace, asistenční služby, lobbing v oblasti příslušné legislativy atd.), dopravní výchova dětí a mládeže (velmi úspěšná účast na soutěžích Evropského finále soutěže dětské dopravní výchovy – družstvo pod hlavičkou ÚAMK ČR je v historii vůbec nejúspěšnějším družstvem), aktivity v oblasti bezpečnosti silničního provozu (účast v mnoha projektech s tematikou BESIP, ročně ÚAMK ČR organizuje kolem 80 akcí BESIP atd.), mezinárodní diplomacie v oblasti světového motorismu, hlavně v otázkách mezinárodní mobility, tradiční účast ve světových mobilních projektech (EuroRap, EuroTest, RADAR apod.) Tento příspěvek se bude tedy zabývat především sportovní činností ÚAMK ČR.

SPORTOVNÍ AKTIVITY ÚAMK

Po celou dobu se zaměřovaly hlavně na tato sportovní odvětví: Automobilový sport: Rallye, autokros, závody aut do vrchu, off-road, truck trial, historická vozidla, karavaning, neslyšící motoristé, zdravotně postižení motoristé, automobilové orientační soutěže. Motocyklový sport: Silniční motocykly, motokros, enduro, sportovní mototuristika, trial, motoskjåhring.

Nemotorový sport: BMX, biketrial, cyklotrial, minikáry-slatom, minikáry-sjezd.

V jednotlivých sportovních odvětvích dosahovaly kluby/pobočné spolky sdružené pod ÚAMK ČR za uplynulé období mnoho významných úspěchů. Samozřejmě je nelze všechny ani vyjmenovat, natož vyjmenovat všechny oběťavce, „srdcaře“ a nadšence, kteří tyto úspěchy „způsobili“. Pro představu čtenářů se pokusíme sportovní úspěchy ÚAMK ČR dokumentovat na několika příkladech.

První příklad: Václav Kolář – biketrial.

Jedná se jednoznačně o nejúspěšnějšího závodníka v této disciplíně v ČR. Podařilo se mu získat několik titulů mistra světa a Evropy v juniorských kategoriích a **jedenáct titulů mistra světa v nejvyšší kategorii ELITE**. Vyniká jak v biketriálu, tak v UCI trialu, street trialu, enduro trialu a stále se mu daří na světové úrovni, je aktuálním mistrem světa. Je držitelem několika českých i světových rekordů a mnoho let nejlepším českým jezdcem. Nyní se také věnuje mládeži a ve volném čase je trenérem několika disciplín na kole. Před šesti lety se stal předsedou ÚAMK Biketrialklubu Blansko, kde pořádá s ostatními členy jeden až dva závody ročně. Stal se sportovcem ASC Dukla Praha, účastní se mnoha akcí v ČR, kde vystupuje se svojí Bike Show. Vyrábí videa pro sociální síť, která sledují lidé z celého světa, milující extrémní jízdu na kole. Jeho hlavní zásluhou pro sportovní činnost v ÚAMK ČR nejsou jen dosažené fenomenální výsledky, ale fakt, že se stal sportovní ikonou a vzorem pro mladé kluky a dívky, a díky němu a jeho výsledkům, ale i díky své práci s mládeží a povaze přitáhl „Vascha“ (jeho mezinárodní přezdívka) k tomuto krásnému sportu stovky talentovaných dětí.

Druhým příkladem je Lukáš Tamme –

BMX. Dlouholetý úspěšný závodník BMX, který již mnoho let, ještě v době, kdy souběžně s výkonem funkce závodil, zastává velmi úspěšně funkci předsedy našeho nejúspěšnějšího klubu ÚAMK Bikrosklub Řepy, klubu

Václav Kolář MS biketrial 2015

Lukáš Tamme

bového hlavního trenéra, a v současné době zastává dokonce pozici reprezentačního trenéra tohoto olympijského sportu. **Výčet jeho největších úspěchů:** Závodní úspěchy – celkový vítěz světového poháru BMX v roce 1997 v kategorii Junior, 3. místo ME BMX kategorie Junior, 5. místo MS BMX kategorie Cruiser Elite Men, 3. místo ME BMX kategorie Cruiser Elite Men, 2x 2. místo ME MTB-4X, 6. místo MS MTB-4X, **13x mistr ČR BMX**, mistr ČR MTB-4X. Další úspěchy – trenérské a funkcionářské: TOP 10 v anketě „díky trenéře“ v roce 2015, 6x mistr ČR BMX v klubech a týmech. Vede největší klub v ČR v průřezu všech cyklistických disciplín co do počtu registrovaných členů. **V roce 2019 byl Lukáš vyhlášen Českým svazem cyklistiky trenérem roku v disciplíně BMX.** I díky jeho příkladu a jeho zásluhou se podařilo přivést k tomuto krásnému aktivnímu sportu mnoho mladých kluků a dívek.

Třetím a posledním příkladem je dlouholetá velmi úspěšná činnost a dosažené výsledky **ÚAMK KBS Teamu** pod vedením manažera Ladislava Krupičky, což je ostatně také bývalý úspěšný závodník v enduru a několi-

kanásobný účastník Mezinárodní šestidenní motocyklové soutěže. V roce 1993 po zranění ruky se místo řidiček soutěžního motocyklu chopil manažerské činnosti v klubu. V KBS se věnoval jak enduru, tak i motokrosu. Láda Krupička se stal i jedním z reprezentačních manažérů endura a skončil zde až v roce 2001 po neshodách s vedením Autoklubu ČR, který tehdy převzal od ČMF motocyklovou sportovní autoritu. Vrcholem úspěchů týmu KBS byla **dvě vítězství v obrovské konkurenci – v klubové soutěži Mezinárodní šestidenní motocyklové soutěže** v letech 2002 a obhajoba vítězství v roce 2003. Obhájit vítězství v klubové soutěži šestidenní se podařilo v historii pouze týmu Dukly Praha v letech 1961/1962.

Sportovní činnost se po celou dobu uplynulých 30 let efektivně rozvíjela. Bylo to dáno trvalým zájmem našich automotoklubů o pořádání akcí, jak na úrovni mezinárodních podniků, mistrovských národních podniků, tak i soutěží a závodů pro děti a mládež. V mnohých případech se díky investici obrovské aktivity lidí a velkých finančních prostředků podařilo vytvořit opravdu kvalitní zázemí pro tréninkový proces, zejména pro děti a mládež. Je třeba z posledních let zmínit významné vylepšení drah pro BMX v Řepích a Benátkách nad Jizerou, vybudování krásného nového závodiště pro biketrial a cyklotrial „Jihočeský Trialpark“ v objektu ÚAMK ČR v Českých Budějovicích, vylepšení areálu pro motokros a enduro u Benešova „Na Kavčáku“, dobudování krásné motokrosové trati v Karlíně u Čejče atd.

AUTOMOBILOVÝ SPORT

Jeden z neaktivnějších ÚAMK AMK Ecce Homo Šternberk pořádal po celé sledované období (s několika výjimkami včetně roku 2020) podniky mistrovství Evropy v závodech do vrchu **Ecce Homo Šternberk** a také v rámci seriálu mistrovství ČR v některých letech

i závod sprintrallye „**Rallye Jeseníky**“. Závod historických vozidel do vrchu **Ecce Homo Historic** byly také zaneseny v kalendáři Mezinárodní federace historických vozidel (FIVA).

Dále musíme vyzdvihnout tradiční pořadatele velmi oblíbené a úspěšné **Rallye Český Krumlov** – ÚAMK AMK Rallye Český Krumlov společně s ČK Motorsport. Rallye Český Krumlov se historicky poprvé uskutečnila 30. května 1971. První ročník se jel po běžných silnicích s jednou měřenou zkouškou. Ta spočívala v testu, ve kterém měly posádky co nejlépe a hlavně přesně zastavit předními koly na čáře. V roce 2009 byla Rallye Český Krumlov premiérově zařazena do mezinárodního seriálu FIA. Jeho součástí je až do současnosti a pravidelně patří mezi nejlépe uspořádané podniky Evropské trofeje v rallye

Dalším významným, velmi ceněným a oblíbeným podnikem byla v uplynulém období také Rallye Valaška v okolí Vsetína a Valašského Meziříčí. Před několika lety procházel tento podnik krizí, ze které se dostal hlavně díky iniciativě bývalého špičkového závodníka rallye a předsedy klubu ÚAMK AMK Valašská rallye Jaromíra Tomašika. Postupně se z jednodenního sprintrallye vypracovala „Valaška“ znovu až k dvoudennímu klasickému „mistráku“, a dokonce byla zařazena i do seriálu FIA Evropského poháru Rallye, stejně jako Rallye Český Krumlov. I tato rallye je tradičně velmi oblíbená jak u závodníků, tak i u diváků. Všichni se rádi vracejí, učarovala jim nejen krásná valašská krajina, ale i výborná organizace závodu i doprovodných programů, a svou roli

První ročník Rallye český Krumlov 1971

také hraje fakt, že „Valaška“ je v kalendáři každoročně první ostrou rallye sezóny a všichni jsou již po zimě rádně natěšení.

Rallye pravidelnosti automobilů s alternativním druhem pohonu, zejména pak pro elektromobily a vozidla spalující stlačený zemní plyn, vznikla před osmi lety s názvem New Energies Rallye Český Krumlov, a odkazovala tak na souběžné konání s tradiční českokrumlovskou „rychlou“ soutěží. Postupně však začali pořadatelé při komunikaci využívat název **Czech New Energies Rallye**. Od roku 2016 je rallye součástí světového šampionátu konaného pod hlavičkou Mezinárodní automobilové federace FIA. Hostem prezidenta ÚAMK Oldřicha Vanička tehdy byl na slavnostním startu soutěže prezident FIA Jean Todt.

South Bohemia Classic byla v počátcích spíše výletem skupiny kamarádů, kteří měli v garáži automobilové veterány, po krásách jižních Čech. S postupem času se k nim přidali jejich přátelé z různých koutů České republiky, později dorazili hosté z Rakouska a v současné době se jedná o největší setinovou rallye u nás. Pravidelně se na startu objevuje kolem 150 klasických vozidel s posádkami až z deseti různých zemí. K největšímu nárůstu došlo v uplynulých pěti letech, kdy se počet účastníků prakticky zdvojnásobil. Kromě nádherné jihočeské krajiny si účastníci pochvalují neopakovatelnou atmosféru kolem trati a také profesionální organizaci. Letos se i přes složitou koronavirovou situaci uskutečnil jedenáctý ročník soutěže a startovní pole bylo opět téměř zaplněno.

Velmi úspěšná je také činnost AMK ÚAMK Sdružení českého autosportu pod vedením Edy Patery, který organizuje každoročně kolem 10 závodů aut do vrchu „**Edda Cup**“, **Rallye Praha Revival** a **Rallye Berounka Revival**.

MOTOCYKLOVÝ SPORT

Motocyklový sport je v pobočných spolcích rovněž početně zastoupen. Ze strany ÚAMK ČR byla akcentována pomoc těm spolčům, které mají ve svém vlastnictví nebo dlouhodobě vypůjčce motocyklové sportovní areály, a to zejména poskytováním dotací na údržbu a provoz těchto areálů. ÚAMK také podporoval pořadatelské aktivity při organizování sportovních podniků a samotnou sportovní činnost organizovanou pobočnými spolky pro své členy.

Podniky Mezinárodního mistrovství ČR v motokrosu byly pravidelně každoročně pořádány v areálu Petrovic u Karviné, mezinárodní mistrovství ČR juniorů a regionální podniky pak v areálech spolků Karlín u Čejče, Letohrad, Třemošnice a Litovel. Řada dalších spolků pak organizovala podniky nižší úrovně, volné podniky, soustředění, organizované tréninky a klubové akce pro širokou veřejnost.

V motocyklovém sportu je v ÚAMK nejpočetnější skupinou mládežnická kategorie. Tedy pozornost je viditelně věnována výchově sportovních nadějí. Výsledkem je například umístění některých jezdců na předních místech v motokrosovém mistrovství juniorů, ale už i mezi seniory. O přípravu jezdců se starají v AMK ZEJAX MOTO KLUB CHRUDIM, ÚAMK-SPORT AGENCY PRAHA, AMK Unhošť. ÚAMK byl také hlavně díky zásluze nestora jihočeského motoristického sportu a BESIPU Františka Špaleho pořadatelem mistrovství ČR a závodů přeboru motocyklů pro děti ve třídách Automat 40, Automat 50 a Evropa 70.

Rovněž v silničním motocyklovém sportu se můžeme v historii pyšnit mnoha kvalitními jezdci. V posledních letech především v seriálech mistrovství světa třídy Supersport v letech 2015, 2016 a následně 2017, 2018 ve třídě superbike pravidelně bodoval Ondřej Ježek z ÚAMK AMK Královo Pole Brno. Od sezóny 2019 se Ondřej Ježek věnuje vytrvalostním závodům Endurance a startům v Středoevropském šampionátu FIM Europe Alpe Adria. Ve třídě Supersport Středoevropského šampionátu FIM Europe Alpe Adria se na

Prezident ÚAMK Vaniček startuje Rallye Prague Revival 2015

stupně vítězů pravidelně prosazuje Igor Kaláb z ÚAMK AMK REVENA Brno.

NEMOTOROVÉ SPORTY

Nemotorové disciplíny jsou dlouhodobě určitou výkladní skříní sportovních úspěchů klubů ÚAMK. Ve všech oblastech dosahují naše kluby výborných výsledků nejen v umístění v seriálech MS, ME a MČR, ale i při organizování závodů na nejvyšší úrovni. Důležitým faktorem u těchto sportovních odvětví je i to, že se jedná o disciplíny s velkou účastí dětí a mládeže a zároveň se jedná o určitý druh „přípravky“ na přestup některých úspěšných závodníků k motorovým sportovním disciplínám.

BMX/Bikros – dosahuje díky úsilí mnoha nadšenců, kteří tomuto sportu věnují veškerý volný čas, výborné výsledky a propaguje výborným způsobem značku ÚAMK. Jedná se také o jediný olympijský sport pod hlavičkou ÚAMK. I z těchto důvodů mu byla věnována v uplynulém období ještě větší pozornost ze strany ÚAMK, než tomu bylo dříve. V této disciplíně pracují nyní v ÚAMK velmi aktivně AMK, které na svých tratích pravidelně pořádají mistrovské, mezinárodní i regionální závody, přeborové, pohárové a volné podniky. Některé kluby mají krásně vybudované areály, které jsou velmi finančně náročné na provoz i údržbu. Nejlépe vybudovanými jsou areály našich klubů v Benátkách nad Jizerou a v Praze Řepích, které jediné splňují požadavky na pořádání závodů na nejvyšší úrovni a splňují mezinárodní kritéria UCI. Je třeba vyzdvihnout zásluhy člena prezidia ÚAMK ČR, předsedy klubu ÚAMK Bikrosklub Řepy a současného reprezentačního trenéra

bikrosu Lukáše Tammeho, výčet jeho úspěchů hovoří sám za sebe.

Biketrial/cyklotrial – mezi neaktivnějšími kluby, které si plně zaslouží naše poděkování, můžeme jistě jmenovat AMK Olomouc, České Budějovice, Hamry nad Sázavou, Střední Čechy, Blansko, Staré Brno, Hodonín, Jemnice, Kutná Hora a Přerov. Máme velkou radost z toho, že se nám podařilo vybudovat krásný trialový areál, který jsme nazvali Jihočeský Trialpark. Byla zde, díky obětavosti několika bývalých závodníků a dalších nadšenců, založena Biketrialová akademie, kde pravidelně trénuje úctyhodný počet mladých kluků a dívek. V novém areálu jsou také pořádány závody a úroveň areálu je všemi účastníky hodnocena velmi vysoko, stejně jako úroveň organizace a zajištění závodů.

BMX King Of Prague Eliška Bartůňková 2015

Juniorský MS 2008 Biketrial David Herka

ZÁLESÁK
SVAZ PRO POBYT V PŘÍRODĚ

ZÁLESÁK – SVAZ PRO POBYT V PŘÍRODĚ OHLÉDNUTÍ

Třicáté výročí novodobého působení Sdružení sportovních svazů České republiky na sportovní scéně je vhodnou příležitostí k hodnocení ušlé cesty. Také sdružené členské svazy jsou tímto jubileem motivovány ohlédnout se nazpět do své historie. A jedním z těchto svazů je ZÁLESÁK – svaz pro pobyt v přírodě

V padesátých letech minulého století, jako odpověď na stále formálnější nezáživnou činnost Pionýrské organizace přebírané ze Sovětského svazu, založil na jihovýchodní Moravě mladý student a později pedagog Rosta Zabloudil klub dětí a mládeže, nazvaný „Rudi vlci“. Jeho sice nelegální, ale poutavá všestranná sportovní činnost, zaměřená na romantický pobyt v přírodě, se rychle šířila i do Čech a na Slovensko.

Abyste stále rostoucí a známější klub odolal pronásledování tehdejšími režimem, který prosazoval jednotu mládežnického hnutí, začal pod taktickým názvem POCHODĚN spolupracovat s Československým svazem mládeže, kde se stal iniciátorem vzniku tábornických klubů, ze kterých se později vytvořila TÁBORNICKÁ UNIE.

Zaměření ČSM však nevyhovovalo zálesácké činnosti, a tak 1. listopadu 1966 vstoupila POCHODĚN, pod již schváleným názvem ZÁLESÁK, do sportovní a technicky zaměřené SVAZARMU, jako 15. a po přecíslování 326. základní organizace „ZÁLESÁK“.

V období tzv. „Pražského jara“ pak z této organizace, jejíž kolektivy dětí a mládeže již pracovaly v celé republice, vznikl v květnu 1968 „ZÁLESÁK – Československý svaz pro pobyt v přírodě“ a jeho ústřední náčelník Rosta Zabloudil se stal členem předsednictva ústředního výboru SVAZARMU.

Rostou vytvořený životaschopný „Výchovně-výcvikový systém ZÁLESÁKA“, podle kterého je všestranná sportovní zálesácká činnost s dětmi a mládeží řízena dodnes, dopomohl tehdy k dvanáctitisícové členské základně a po zrušení ZÁLESÁKA i jeho časopisu koncem roku 1970, v rámci tzv. „normalizace“ také k nepřerušované činnosti v pololegalitě. Jednotlivá zálesácká střediska založila totiž vlastní základní organizace Svazarmu, jejichž nedovolená zálesácká činnost byla přejmenována na trpěný název „branný pobyt v přírodě“.

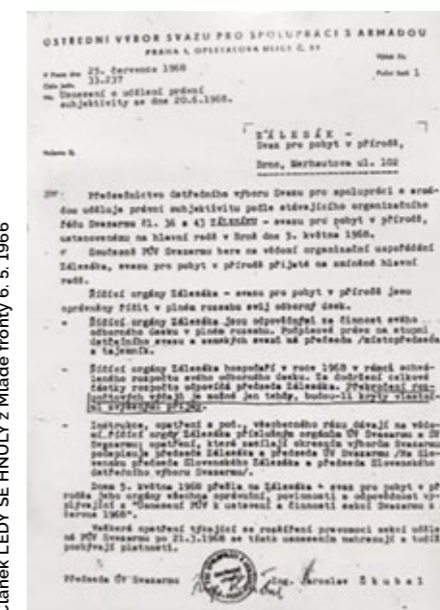
První klubovna Rudých vlků v márnici na zrušeném hrbitově

Společný postup těchto základních organizací a rozvoj i usměrňování jejich činnosti zabezpečovala ilegální „koordinační rada“, která se takticky scházela u příležitosti narozenin, svateb a jiných pro režim nezávadných oslav. Pochopitelně se to neobešlo bez donašců a výslechů StB, ale tuto nedovolenou or-

Průchod řeky Moravy po lanech v rámci branného etapového závodu OPERACE B-B

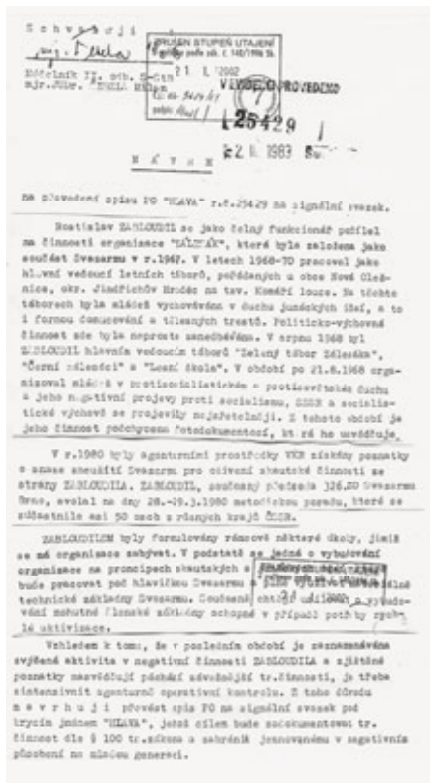
Článek LEDY SE HNULY z Mladé fronty 6. 5. 1966

Přiznání právní subjektivity ZÁLESÁKU z června 1968

326. ZO „Branný pobyt v přírodě“ byla u počátku Československého balonového létání

Úryvek ze svazku STB „HLAVA“

organizace byla spoluzakladatelkou legálních základních organizací Svazarmu.

Z větších zálesáckých akcí té doby je třeba uvést dálkový pochod „SMĚR PRAHA“, který se na jaře roku 1970 pokusil uhájit existenci svazu. Likvidaci ZÁLESÁKA, nařazenou orgány KSČ, sice nezabránil, ale šokoval skvělou připraveností zálesáků, kteří 920 kilometrů z Dukly do Prahy po odlehle trase zvládli za deset po sobě jdoucích denních etap. A tisk, rozhlas, televize i prezident generál Ludvík

Dálkový etapový závod „SMĚR PRAHA“ při startu na Dukle

Nádrž obilního síla v Krahulově

Svoboda byli u toho, neboť se prý jednalo o nejnáročnější naši sportovní akci té doby.

Zrušením ZÁLESÁKA došlo i k zabavení veškerého jeho majetku, který byl vytvořen bez dotací vlastní výdělečnou činností členů i vedlejším hospodářstvím 326. střediska. Jen na brněnském svazarmovském letišti zrezivělo v následujících letech 32 nákladních automobilů, jejichž výdělek financoval činnost ZÁLESÁKA.

Stále silící spolupráce mezi základními organizacemi Svazarmu, které skrývaly svou zálesáckou činnost, však vyžadovala značné finanční prostředky včetně výcvikového materiálu specifického pro tuto všestrannou

sportovní činnost v přírodě. Nákladné byly především společné letní i zimní výcvikové tábory, náčelnické kurzy, kvalifikační zálesácké cesty i kurzy nových atraktivních sportů. A opět situaci řešila výdělečná činnost samotných členů a později povolené hospodářské zařízení 326. Základní organizace „branného pobytu v přírodě“, se svými vysoce výdělečnými, ale i nebezpečnými nátery výškových budov a kurzy strojníků zemních mechanismů. Získané vlastní finanční prostředky pak umožnily i vydávání společného časopisu „BRANNÝ POBYT V PŘÍRODĚ“ a po opětné legalizaci svazu i časopisu „ZÁLESÁK“.

Také v osmdesátých letech se do popředí zájmu veřejnosti dostal náročný zálesácký etapový závod „Operace B-B“ (Bratislava-Brno), rovněž motivovaný osvobozovacími boji. Zatímco dálkový etapový závod „SMĚR PRAHA“ se v roce 1970 marně snažil odvrátit likvidaci ZÁLESÁKA, tak po třinácti letech podobná akce, ale již prosazující jeho obnovu, upozorňovala skvělými sportovními výkony na kvalitu zálesáckého výcviku. Jednalo se o téměř 300 km dlouhou trasu neznámým a mnohdy těžce přístupným terénem, sestávající ze tří etap včetně jedné noční, o kombinaci chůze, lezení, horského kola a raftu, o veškeré potřebné vybavení na zádech i o postupné odhalování postupové trasy pouze zvládnutím náročných a mnohdy rafinovaných tělesných, znalostních i psychologických překážek. Dokladem mimořádně příznivého ohlasu byly desítky vysoce pozitivních článků, reportáží i několik televizních filmů.

A tak „sametová revoluce“ zastihla úředně neexistujícího ZÁLESÁKA a jeho několik tisíc členů, organizačně, metodicky, propagačně, hospodářsky i výcvikově připraveného k opětné legalizaci, která proběhla již koncem listopadu přelomového roku 1989. Zástupci ZÁLESÁKA pak na mimořádných sjezdech Svazarmu – a to jak na federálním ve Zlíně, tak i Českém v Jindřichově Hradci – významně přispěli ke vzniku STSČ a jeho Stanov.

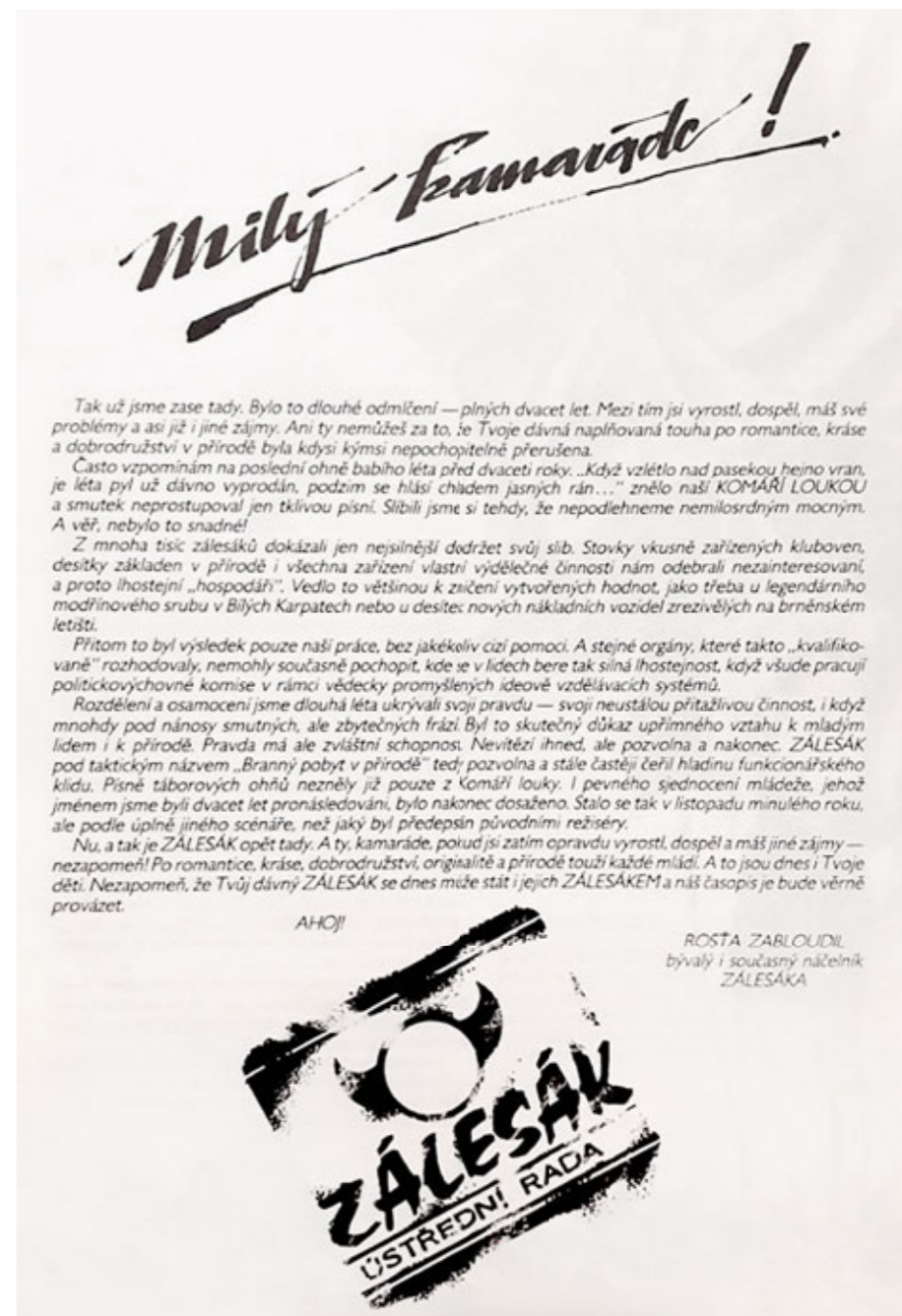
Oproti většině jiných sportovních svazů neměří ZÁLESÁK své úspěchy počtem získaných medailí či umístěním na výsledkové listině významných závodů a soutěží. Nezaměřuje se pouze na jeden určitý sport, ve kterém by se pak mohl soustředěně probíjovat do vrcholových výšin. V souladu s přirozenou mentalitou mládeže se snaží získávat děti a mládež atraktivní sportovní rozmanitostí, kterou provádí poutavými formami, při využívání zdravého, dostupného a přitažlivého prostředí přírody. Nehledá nepřirozenou vrcholovou jednostrannost, ale usiluje o všestranný harmonický rozvoj mladého člověka. Soustavným pěstováním pestrých pohybových aktivit se snaží čelit narůstajícímu tělesně deformujícímu pohodlí virtuální reality.

I přes současné ztížené podmínky nebezpečně se šířící změny životního stylu mladé generace však ZÁLESÁK neustále úspěšně realizuje a prosazuje své činnosti. Zálesácké oddíly dětí i mládeže, které spolupracují ve střediscích, vyvíjejí celoročně všestrannou sportovní činnost v klubovnách, na hřištích, v tělocvičnách, bazénech, ale především v přírodě na víkendových výpravách, expedicích, hrách, výcvikových akcích a kurzech, soutěžích i na letních a zimních sportovních táborech.

A tak ZÁLESÁK – svaz pro pobyt v přírodě, v souladu s minulostí a tradicemi, neustále dokladuje upřímnost svého vztahu k mladým lidem a k přírodě.

Fotografie titulních listů časopisů Branný pobyt v přírodě a ZÁLESÁK

Tak už jsme zase tady. Bylo to dlouhé odmlčení — plných dvacet let. Mezi tím jsi vyrostl, dospěl, máš své problémy a asi již i jiné zájmy. Ani ty nemůžeš za to, že Tvoje dávná naplňovaná touha po romantice, krásě a dobrodružství v přírodě byla kdysi kým nepochopitelně přerušena.

Často vzpomínám na poslední ohně babího léta před dvaceti roky. „Když vzlétlo nad pasekou hejno vran, je léta pyl už dávno vyprodán, podzim se hlásí chladem jasných rán...“ znělo naší KOMÁŘI LOUKOU a smutek neprostopoval jen tklivou písní. Slibili jsme si tehdy, že nepodlehne nemilosrdným mocným. A věř, nebylo to snadné!

Z mnoha tisíc zálesáků dokázali jen nejnějnější dodržet svůj slib. Stovky vkusně zařízených kluboven, desítky základen v přírodě i všechna zařízení vlastní výdělečné činnosti nám odebrali nezainteresovaní, a proto lhotejší „hospodáři“. Vedlo to většinou k zničení vytvořených hodnot, jako třeba u legendárního modřínového srubu v Bílých Kárpatech nebo u desítek nových nákladních vozidel zrezivělých na brněnském letišti.

Přitom to byl výsledek pouze naší práce, bez jakékoliv cizí pomoci. A stejně orgány, které takto „kvalifikovaně“ rozhodovaly, nemohly současně pochopit, kde se v lidech bere tak silná lhostejnost, když všude pracují politicko-vojenské komise v rámci vědecky promyšlených ideově vzdělávacích systémů.

Rozdělení a osamocení jsme dlouhá léta ukryvali svoji pravdu — svoji neustálou přitažlivou činností, i když mnohdy pod nánosy smutných, ale zbytečných frází. Byl to skutečný důkaz upřímného vztahu k mladým lidem i k přírodě. Pravda má ale zvláštní schopnost. Nevězí ihned, ale pozvolna a nakonec. ZÁLESÁK pod taktickým názvem „Branný pobyt v přírodě“ tedy pozvolna a stále častěji čeril hladinu funkcionářského klidu. Písne táborových ohňů nezněly již pouze z Komáři louky. I pevného sjednocení mládeže, jehož jménem jsme byli dvacet let pronásledováni, bylo nakonec dosaženo. Stalo se tak v listopadu minulého roku, ale podle úplně jiného scénáře, než jaký byl předepsán původními režiséry.

Nu, a tak je ZÁLESÁK opět tady. A ty, kamaráde, pokud jsi zatím opravdu vyrostl, dospěl a máš jiné zájmy — nezapomeň! Po romantice, krásě, dobrodružství, originalitě a přírodě touží každé mládí. A to jsou dnes i Tvoje děti. Nezapomeň, že Tvůj dávný ZÁLESÁK se dnes může stát i jejich ZÁLESÁKEM a náš časopis je bude věrně provázet.

AHOJ!

ROSTA ZARLOUIDIL
bývalý i současný náčelník
ZÁLESÁKA

Úvodní stránka z 1. čísla obnoveného časopisu ZÁLESÁK

Fotografie ze současnosti

OCRA CZ

OCRA CZ byla založena v roce 2012 jako zapsaný spolek, tehdy pod jménem Obstacle Course Racing Association CZ. V loňském roce jsme se rozhodli pro změnu jména díky ustálenému a stále více používanému spojení OCRA CZ, které nás celá léta definovalo.

OCRA CZ je organizací, která se rozhodla sdružovat aktivní členy v oblasti OCR sportu, tedy extrémních překážkových závodů, a zdravého životního stylu. Poslední dobou své aktivity zaměřujeme primárně na dětské závodníky a mládež, u které vidíme velký potenciál. Obzvláště proto, že dnešní doba nahrává spíše sedavému životnímu stylu a digitalizaci, je OCR tedy takovým zábavným zpestřením, které může přivést děti zábavnou formou k radosti ze sportu.

OCRA CZ byla založena Veronikou Preti (tehdy Šimáčkovou) a Martinem Čížkem, kteří našli v tomto sportu zálibu. Kombinace fyzické zátěže a adrenalinu se oběma vryla pod kůži, a tak se rozhodli pro založení asociace, která by pomáhala stejně nadšeným lidem

Mistrovství ČR v OCR Harrachov

a zároveň šířila povědomí o nově vzniklém sportu OCR.

OCR, nebo-li obstacle course racing, je sport, který v sobě skrývá současnou podobu středověkého hrdiny, kdy za hrdinství se

nepovažuje nástup do války, ale překonání vlastní komfortní zóny při překážkách různých typů. Všestrannost tohoto sportu dává možnost mnoha sportovcům vyniknout nebo se právě k všestrannosti postupně dopracovat. Běh, ručkování, šplh, kruhy, překonávání různých

Mistrovství ČR v OCR Harrachov

Mistrovství ČR v OCR Harrachov

Mistrovství ČR v OCR

Otevřené MČR v OCR pro děti – ručkování

Otevřené MČR v OCR pro děti – áčko

ně vysokých bariér, balanční překážky, plazení v bahně nebo nošení velké zátěže – to vše musí sportovec na jednom závodě zvládnout.

Ačkoliv by se mohlo zdát, že právě vlastností hrdinů, na kterých je mnoho názvů závodů postaveno (Spartan Race, Gladiator Race, Heroes Race, apod.), nedovolí účastníkům porušovat pravidla fair-play, opak je pravdou. Díky masě lidí, která se začala do závodů přihlašovat, se bohužel stalo trpěnou normou, vidat stále víc lidí, kteří se snaží závod absolvovat s vynecháním povinných nebo trestných překážek.

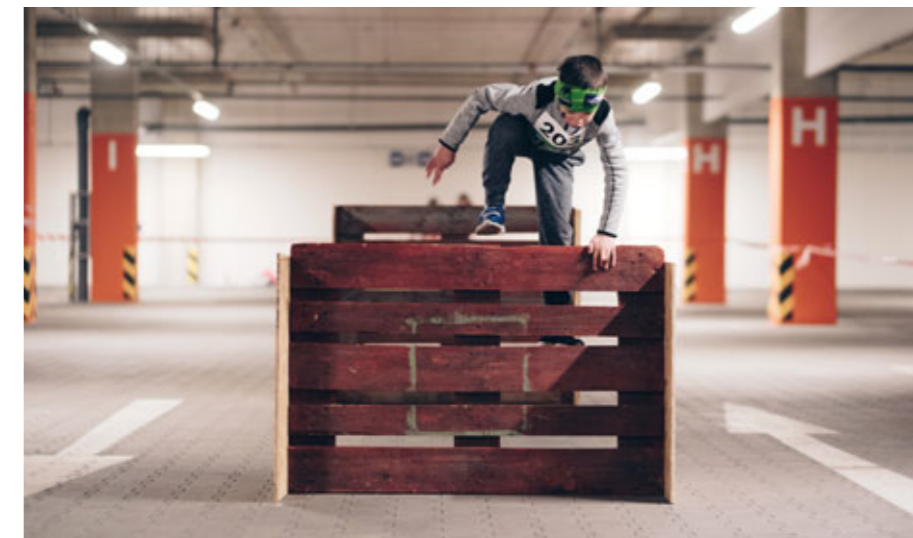
A právě proto vznikla velmi úspěšná kampaň ONLY THE WEEK CHEAT, kterou od nás chtěli převzít i zahraniční asociace. Na závo-

dech jste mohli vidat běžce s náramky nebo oblečením.

Spolu s celosvětově narůstajícím zájmem o tento sport narůstaly i počty závodů a organizací, ale nám bylo již od začátku jasné, že stavět se musí od základu. Proto jsme začali

Pohled do historie – 1. otevřené MČR v OCR pro děti

Pohled do historie – 1. otevřené MČR v OCR pro děti

pracovat na dětských tréninkových skupinách a dokonce jsme uspořádali dětské mistrovství republiky dříve než to pro dospělé.

Když dnes vzpomínáme na první námi pořádané MČR pro děti, musíme se usmát. Různé druhy překážek ala přelez, přeskoč apod. jsou dnes i u dětí nahrazeny až profesionálním náčiním. I trénink dětí se za tu dobu posunul a není vůbec výjimkou vidět malé děti, které zvládají překážky, na kterých si „vyhlátnou zuby“ i mnozí dospělí závodníci.

Od roku 2016 jsme uspořádali 4 dětská MČR. Jen letošní rok jsme vzhledem k situaci vynechali. Ale věříme, že příští rok se k této aktivitě budeme moci vrátit bez omezení.

Na aktivity kolem dětí jsme kladli velký důraz již od začátku. A tak s námi jezdí na víkendové a příměstské kempy stále více dětí i z jiných sportovních odvětví.

V roce 2018 jsme uspořádali první MČR pro dospělé. Díky spolupráci s městem Harrachov měli závodníci možnost zjistit, jak moc jsou okolní lesy zrádné a převýšení obtížná, a zároveň v rámci závodu „ochutnat“ výstup na skokanské můstky v cílové rovině.

V roce 2018 jsme spustili první verzi žebříčku, do kterého se mohli zařadit účastníci všech závodů a v roce 2019 byl spuštěn i pohár. Tento systém bychom rádi zařadili i mezi dětské závodníky.

Jsmo si ale vědomi, že vše není jen o sportování, a tak jsme ve spolupráci s Institutem sportovního vzdělání uspořádali několik kur-

zů trenéra OCR III. třídy, která zaručuje vzdělanost trenérů nejen ve sportu jako takovém, ale je v něm kladen důraz i na správné pohybové návyky a odborné vzdělání. Do budoucna bychom rádi společně vytvořili i další vzdělávací kurzy, které by našim závodníkům pomohly ke stále lepším výkonům a ti se tak mohli stále více prosazovat i v zahraniční konkurenci.

V cíli MČR

Pohled do historie – 1. otevřené MČR v OCR pro děti

ČESKÁ ASOCIACE PARKOURU

Česká asociace parkouru, z. s. (ČAPK, anglicky: Czech Association of Parkour) je členský svaz a orgán sdružující a zastřešující příznivce parkouru a instruktory, kteří předávají parkourové hodnoty dětem i dospělým skrze vedené tréninky a workshopy na území České republiky. Po právní stránce se jedná o spolek. Asociace je v činnosti od ustavující schůze konané v **Praze dne 31. ledna 2015**. Zapsána byla 29. dubna 2015.

ÚČEL

Účelem je vytváření jednotné parkourové organizace na území České republiky, propagace a podpora fyzického i psychického tréninku, rozvoje osobnosti, morálky, altruismu a zdravého životního stylu členů spolku i veřejnosti.

ODKAZ

ČAPK se hlásí k **filosofickým, etickým, morálním, tělovýchovným a dalším hodnotám a zásadám parkouru, freerunningu a l'art tu déplacement**, jak byly definovány a utvářeny jejich zakladateli a hybateli Georgem Hébertem, Davidem Bellem, Sébastienem Foucainem a dalšími.

Pražský TomAsův Jam od In Motion, foto: T. Dohnal

ČINNOST ČAPK

Vytváříme zázemí pro volnočasové i sportovní oddělení v parkouru.

HLAVNÍ ČINNOST:

- dotační poradenství pro kluby (zapsané a přidružené spolky),
- organizace soutěží na lokální i národní úrovni, jamů a komunitních akcí,

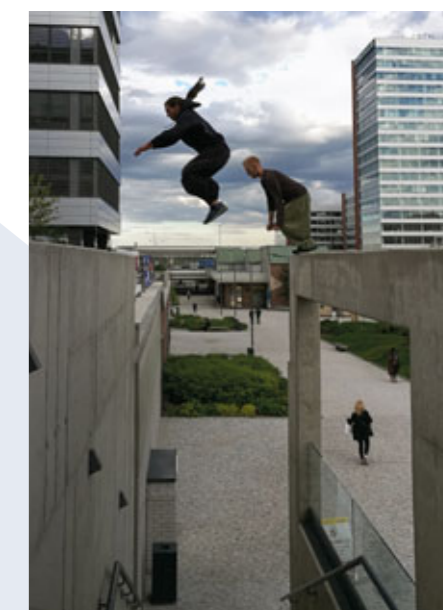
- řešení organizačních a strukturálních věcí v ČR i zahraničí (WCT, PKE),
- poradenství v právní sféře.

HISTORIE

Asociace se opírá o poměrně mladý sport. Tendence seskupit příznivce parkouru v ČR vznikly již v roce **2005**, kdy proběhl **první parkourový jam**. O rok později byl spuštěn portál

Tomáš Zonyga run - precision jump, foto: D. Samek

Trénink precision jump - foto vlevo: archiv In Motion, vpravo: M. Filipin

parkour.cz, kde si členové parkourové komunity sjednávají společně tréninky a vyměňovali tréninkové zkušenosti. Tehdy se vytvářelo názvosloví jednotlivých prvků/triků, které vycházelo z francouzského jazyka.

V počátcích vytváří skupiny parkouristů svou činnost bez centrální organizační struktury, pořádají **parkourové jamy** (výměnná tréninková setkání), šíří parkourovou osvětu či pořádají **contesty** (soutěžní akce, jako **IMACoN**), filmové soutěže (**Heartcore Film Contest**), produkuje **vlastní módní značky**, vedou **parkourové lekce**.

V roce 2015 u nás vzniká Česká asociace parkouru, z. s. (ČAPK, dříve ČAP), která sdružuje zájemce o tento sport v ČR. Propaguje a podporuje fyzický a psychický trénink, osobnostní rozvoj a zdravý životní styl. Spolupracuje s předními parkouristy, šíří znalosti v oblasti tréninku parkouru a zpřístupňuje jej široké veřejnosti. Cílem je posunout parkour v Česku na novou úroveň, ale zachovat původní myšlenky, kterými se řídili zakladatelé parkouru (z franc. Být silný, abych byl užitečný – Être fort pour être utile).

Ustavující schůze asociace v roce 2015 se účastní 28 parkouristů, mezi nimiž figurují i nejznámější čeští parkuroví představitelé.

Na konci roku 2018, ke zklamání světové nejen parkourové, ale i odborné sportovní veřejnosti, začlenila FIG (Mezinárodní gymnastická federace) parkour mezi své sporty. Po vzoru jiných zemí, které rozhodnutí o začlenění parkouru pod gymnastiku neakcepto-

valy, je i cílem ČAPK **přesvědčit české politiky a vysoké sportovní funkcionáře o nutnosti uznání ČAPK v České republice jako jediné autority**, a to z několika důvodů:

- **Odborná složka se nachází v asociaci** – členové České asociace parkouru působí jako metodici při instruktorských školeních a národním standardu.
- **Parkourová komunita stojí za asociací**, nikoli za gymnastickou federací.
- **Česká asociace parkouru, z. s. byla ustanovena roku 2015**, kdežto Parkourová komise České gymnastické federace o 4 roky později.

Po této události a zároveň pod tlakem veřejnosti a sílícího zájmu o parkour došlo v ČAPK k zásadnímu průlomu. Do činnosti asociace přibýlo, oproti původní myšlence, **pořádání celonárodních parkourových sou-**

Z tréninku Prague Parkour PK1, foto: M. Filipin

Instruktor L. Baum při tréninku, foto: archiv ADD lead

těží se zahraničním přesahem, které jsou však vystavěny na tradičních parkourových pilířích. V roce 2020 tak proběhlo první **Mistrovství ČR World Chase Tag Česká republika 2020**. Vítězové se budou ucházet o **representaci České republiky na World Chase Tag Europe Championship 2021** (pozn. šampionát pro rok 2020 byl z důvodu koronavirové pandemie zrušen).

V roce 2020 se začleňuje ČAPK do **Sdružení sportovních svazů České republiky** a zároveň přistupuje do nadnárodní organizace **Parkour Earth**, která zastřešuje parkourové asociace po celém světě.

VZDĚLÁVÁNÍ

Část členů ČAPK se od roku 2015 zapojuje jako odborná složka do programu instruktorských školení za účelem sjednocení parkourové terminologie, bezpečnostního proškolení zájemců o vedení tréninků a vytváření tréninkových plánů (ÚŠ ČOS, Zohir, ADD lead). Školení vedoucí k získání licencí akreditovaných MŠMT provádí ÚŠ ČOS, kde jako školitelé působí z členů **Bc. Jan Pospíšil, Mgr. Tomáš Zonyga** či **Mgr. Michal Filipin**. V současné době vypracovává ČAPK plány

na otevření vlastního školení. Metodici ČAPK (Gabryš, Pospíšil, Zonyga) a **Mgr. Chlumský** (za ČOS) zároveň **vytváří národní Standard profesních kvalifikací**.

LITERATURA A FILM

V neposlední řadě musíme zmínit i odbornou literaturu, na níž členové České asociace parkouru spolupracovali nebo jsou autory:

- HYBNER, M., TARAN, T. & ZONYGA, T. **Parkour & freerunning**. Praha: Grada Publishing a.s., 2017. ISBN 978-80-271-0241-9
- PEŠÍR, R. & BENEŠ, R. **#PARKOUR4U: příručka pro začínající traceury**. Plzeň: Akademie volnočasových a vzdělávacích aktivit, 2019. ISBN 978-80-87118-15-3.

BELETRIE:

- ZONYGA, T. **Deník parkouristy**. CPRESS, 2020. 978-80-264-3276-0.
- DOLEJŠOVÁ, E., **Parkourista**. YOLI, 2019. ISBN: 978-80-242-6336-6 – konzultant Lubomír Baum

FILMY:

- **Ani ve snu** – v tomto filmu několik členů ČAPK hrálo, zároveň působili jako **odborní konzultanti**.

INSTRUKTAŽNÍ VIDEO, PŘEKÁŽKY A HRŠTĚ

Zkušené parkouristé natáčejí instruktážní videa k provádění prvků, což umožňuje trénovat parkouristům, kteří nemají z geografických důvodů šanci účastnit se tréninků. Průkopníkem je **Lubomír Baum** z týmu Improve Yourself, který vydává **on-line školu parkouru**.

Parkourový jam v In Motion Academy, foto: archiv In Motion

MČR World Chase Tag 2020, foto: F. Horák, K. Brož – Parkourblog.cz

Stejná osoba investuje do materiální složky a vyrábí a **dodává parkourové překážky**. Za zmínku rovněž stojí, že někteří členové již provozují sportoviště, které si sami vytvořili, zmiňme In Motion Academy, EnHa či UM Parkour Park.

Dlouholetí zkušené mentoři, instruktoři a praktikující parkouristé působí jako konzultanti pro stavbu nebo přímo jako architekti parkourových hřišť. Bývalý tajemník ČAPK, Mgr. Gabriel Harangi, je v této oblasti významným jménem.

STRUKTURA

Českou asociaci parkouru tvoří tři orgány – výkonný výbor, předsednictvo a rada.

Výkonný výbor jako nejvyšší orgán spolku, **předsednictvo** jako orgán statutární a rada jako orgán řídicí. **Výkonný výbor** jedná zpravidla jednou za měsíc. Rada se schází jednou za rok, eventuálně jednou za půl roku. Jednou za pět let je tato schůze volební. V mezidobí řídí ČAPK

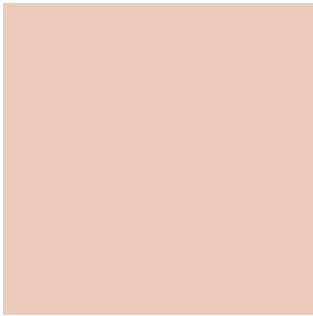
výkonný výbor sestávající z devíti členů. V čele asociace stojí předsednictvo tvořené předsedou a dvěma místopředsedy. Mezi členy asociace se řadí nejen právnické osoby v podobě klubů a pobočných spolků, ale i fyzické osoby. Působnost asociace je celorepubliková.

PŘEDSEDNICTVO

- **Aktuálně (od 2. 6. 2019):** předseda – Patrik Gabryš, 1. místopředseda – Bc. Daniel Samek, 2. místopředseda – Mgr. Michal Filipin
- **V minulosti (od 29. 4. 2015 do 29. 4. 2018):** direktor – Bc. Jan Haluza, 1. tajemník – Bc. Pavel Cibulka, 2. tajemník – Mgr. Gabriel Harangi

PLÁNY ČAPK PRO ROK 2021

- 1 vytvoření závodního seriálu parkourových pohárů pro děti, mládež i dospělé v případě uvolnění opatření, včetně MČR, včetně pořádání i soutěží stávajících - IMACoN
- 2 uspořádání 2. ročníku MČR ve World Chase Tag a výběr reprezentačního týmu pro evropský, případně světový šampionát
- 3 spolupráce s MŠMT na jednotném státním standardu vzdělání instruktorů parkouru v České republice
- 4 vytvoření akreditovaného školení pro instruktory parkouru III. a II. třídy

ČAATS

ČKS

ČRK

MSKS

SH ČMS

SBTS ČR

SČP

SPMS

SMČR

SVoČR

SVMS

SVZ ČR

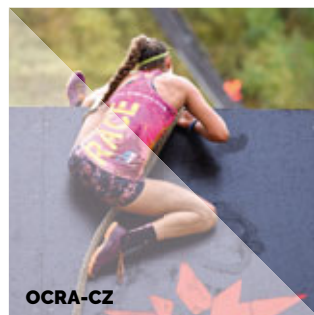
SZBK ČR

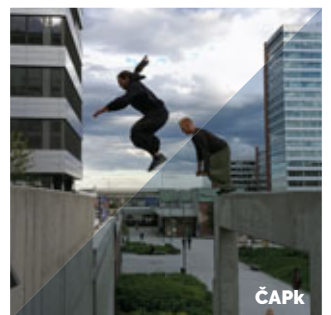
ÚAMK ČR

Zálesák

OCRA-CZ

ČAPK

SDRUŽENÍ SPORTOVNÍCH SVAZŮ ČESKÉ REPUBLIKY, z.s.

U Pergamenky 3, 170 00 Praha 7
tel: 266 722 111, 266 722 210
fax: 266 722 209
<http://www.sporty-cz.cz>
e-mail: sekretariat@sporty-cz.cz